

MIESIĘCZNIK SPOŁECZNOŚCI AKADEMICKIEJ

Uniwersytet
Zielonogórski

9-1 | 266-267 |

GRUDZIEŃ 2019 - STYCZEŃ 2020
ISSN 1044-7867

70 LAT

AKTYWNOŚCI

NAUKOWO-DYDAKTYCZNEJ

PROFESOR

MARII

JAKOWICKIEJ

W numerze:

DARIA KORONA / Z obrad Senatu	<u>4</u>
DARIA KORONA / Zarządzenia JM Rektora	<u>5</u>
IWONA KOPACZYŃSKA / 70 lat aktywności naukowo-dydaktycznej Profesor Marii Jakowickiej	<u>6</u>
IWONA KOPACZYŃSKA / O budowaniu siebie, doświadczeniach kształtujących charakter i pedagogice – rozmowa z prof. Marią Jakowicką	<u>8</u>
EWA SAPEŃKO / Nagrody JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego	<u>14</u>
EWA SAPEŃKO / Odznaczenia państwowe	<u>17</u>
Profesorowie z UZ członkami rzeczywistymi PAN	<u>18</u>
EWA SAPEŃKO / Prof. M. Mikołajczyk laureatką nagrody im. A. K. Waśkiewicza	<u>20</u>
Prorektor ds. Collegium Medicum	<u>21</u>
NOWE HABILITACJE	
Dr hab. inż. Anetta Barska	<u>22</u>
Dr hab. inż. Marcin Relich	<u>23</u>
EWA SAPEŃKO / Promocje habilitacyjne i doktorskie	<u>24</u>
KATARZYNA ŁASIŃSKA / Zmiany...	<u>29</u>
EWA SAPEŃKO / Współpraca z chińskim uniwersytetem	<u>30</u>
ANNA GWARA / Ruch społeczny wspierający oddział onkologii Szpitala Uniwersyteckiego	<u>31</u>
MAŁGORZATA RATAJCZAK-GULBA / Księżycowe kwiaty odnalezione!	<u>32</u>
WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE	
Collegium Medicum	<u>33</u>
Filia Uniwersytetu Zielonogórskiego w Sulechowie	<u>33</u>
Wydział Artystyczny	<u>34</u>
Wydział Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska	<u>40</u>
Wydział Ekonomii i Zarządzania	<u>45</u>
Wydział Humanistyczny	<u>46</u>
Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki	<u>49</u>
Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii	<u>51</u>
Wydział Mechaniczny	<u>57</u>
Wydział Nauk Biologicznych	<u>58</u>
Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii	<u>61</u>
Wydział Prawa i Administracji	<u>61</u>
ZE SPORTU AKADEMICKIEGO	
Rafał Gąszczak mistrzem świata w kickboxingu	<u>65</u>
DAWID PIECHOWIAK / Kocham Cię Polsko!	<u>65</u>
DAWID PIECHOWIAK / Gospodarze odpłynęli	<u>66</u>
DAWID PIECHOWIAK / Aktywni Zielonogórzanie na półmetku projektu	<u>67</u>
EWA POPIŁKA / Nowości Wydawnicze	<u>67</u>

WSZELKIEJ POMYŚLNOŚCI NA CAŁY 2020 ROK

ŻYCZY
REDAKCJA

REDAKTOR NACZELNA
Ewa Sapeńko

WSPÓLPRACA

Anetta Barska, Tomasz Belica, Marek Dankowski,
Michał Doligalski, Renata Grochowalska, Dorota Hebisz,
Daria Korona, Iga Kruk, Pola Kuleczka, Paulina Komorowska-Birger,
Małgorzata Kozłowska, Katarzyna Kwiecień-Długosz,
Marek Lemański, Joanna Markiewicz-Stanny, Magdalena Steciąg,
Joachim Syga, Janina Wallis

PROJEKT GRAFICZNY

Lucyna Andrzejewska
ŁAMANIE KOMPUTEROWE
Lucyna Andrzejewska, Mamert Janion

WYDANIE INTERNETOWE

<http://www.uz.zgora.pl/miesiecznikUZ.html>
opr. Krzysztof Jarosiński

ZDJĘCIA

Kazimierz Adamczewski

Wyrażone opinie są osobistymi przekonaniami autorów i nie zawsze są zgodne ze stanowiskiem kolegium, zespołu redakcyjnego i kierownictwa uczelni. Zachęcamy do wypowiedzi polemicznych. Redakcja zastrzega sobie prawo nadawania tekstom własnych tytułów, ich skracania i adiustacji; materiałów nie zamówionych nie zwracamy. Za zamieszczone informacje odpowiedzialność ponoszą ich autorzy.

Nakład: 500 egz.

Druk: Zakład Poligrafii Uniwersytetu Zielonogórskiego

UNIWERSYTET
ZIELONOGÓRSKI

REDAKCJA

ul. Licealna 9

65-417 Zielona Góra

tel. 68 328 2593, ~2592

miesiecznikUZ@uz.zgora.pl

Z OBRAD SENATU

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 30 października 2019 r. podjął następujące uchwały:

Nr 561 w sprawie powołania przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Senat podjął uchwałę nr 561 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 562 w sprawie powołania zastępcy przewodniczącego Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Senat podjął uchwałę nr 562 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 563 w sprawie powołania Uczelnianej Komisji Wyborczej.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 563 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 564 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej powołania Rady Dyscypliny Psychologia.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 564 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 565 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Inżynierii Środowiska.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 565 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 566 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Budownictwa.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 566 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 567 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Filologii Polskiej.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 567 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 568 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Automatyki, Elektroniki i Elektrotechniki.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 568 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 569 zmieniająca uchwałę nr 316 Senatu Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie zasad stosowania 50 proc. stawki kosztów uzyskania przychodów ze stosunku pracy.

Senat podjął uchwałę nr 569 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 570 w sprawie określenia jednostek organizacyjnych odpowiedzialnych za prowadzenie kształcenia na studiach wyższych, studiach podyplomowych i kursach doszkalających w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 570 z dnia 30 października 2019 r.

Nr 571 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Historii.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 571 z dnia 30 października 2019 r.

Senat Uniwersytetu Zielonogórskiego na zwyczajnym posiedzeniu w dniu 27 listopada 2019 r. podjął następujące uchwały:

Nr 572 w sprawie powołania komisji doktorskiej do przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim mgr. Gerarda Dmucha wszczętym przed 1 października 2018 r.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 572 z dnia 27 listopada 2019 r.

Nr 573 w sprawie powołania komisji doktorskiej do przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim mgr. Kamila Kleszczyńskiego wszczętym przed 1 października 2018 r.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 573 z dnia 27 listopada 2019 r.

Nr 574 w sprawie powołania komisji doktorskiej do przeprowadzenia czynności w przewodzie doktorskim mgr. Katarzyny Turonek-Ostrowskiej wszczętym przed 1 października 2018 r.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 574 z dnia 27 listopada 2019 r.

Nr 575 w sprawie powołania recenzenta w przewodzie doktorskim mgr. Justyny Rogińskiej wszczętym przed 1 października 2018 r.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 575 z dnia 27 listopada 2019 r.

Nr 576 w sprawie wyrażenia opinii dotyczącej rozwiązania stosunku pracy z nauczycielem akademickim mianowanym na czas nieokreślony.

Senat podjął uchwałę nr 576 z dnia 27 listopada 2019 r.

Nr 577 w sprawie przyjęcia Uczelnianego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 577 z dnia 27 listopada 2019 r.

Nr 578 w sprawie rekomendowania członków Rady Nadzorczej Parku Naukowo-Technologicznego Uniwersytetu Zielonogórskiego sp. z o.o.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 578 z dnia 27 listopada 2019 r.

Nr 579 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Matematyki.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 579 z dnia 27 listopada 2019 r.

Nr 580 w sprawie opinii dotyczącej zmian w strukturze organizacyjnej Instytutu Nauk Medycznych.

Senat jednogłośnie podjął uchwałę nr 580 z dnia 27 listopada 2019 r.

ZARZĄDZENIA JM REKTORA

JM Rektor wydał następujące zarządzenia:

Nr 55 z dnia 30 września 2019 r. w sprawie kalendarza uzupełniającego postępowania rekrutacyjnego na kierunek lekarski na semestr zimowy w roku akademickim 2019/2020.

Nr 56 z dnia 1 października 2019 r. w sprawie powołania Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2019/2020.

Nr 57 z dnia 1 października 2019 r. w sprawie powołania Komisji Stypendialnej Doktorantów na rok akademicki 2019/2020.

Nr 58 z dnia 1 października 2019 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Studentów na rok akademicki 2019/2020.

Nr 59 z dnia 1 października 2019 r. w sprawie powołania Odwoławczej Komisji Stypendialnej Doktorantów na rok akademicki 2019/2020.

Nr 60 z dnia 1 października 2019 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu pracy w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 61 z dnia 2 października 2019 r. w sprawie struktury organizacyjnej Uniwersytetu Zielonogórskiego w zakresie jednostek organizacyjnych o funkcjach dydaktycznych i naukowych.

Nr 62 z dnia 2 października 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 15 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie organizacji roku akademickiego 2019/2020.

Nr 63 z dnia 2 października 2019 r. w sprawie wysokości opłat za kształcenie na studiach podyplomowych.

Nr 64 z dnia 2 października 2019 r. w sprawie wprowadzenia regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 65 z dnia 2 października 2019 r. zmieniające zarządzenie nr 55 Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego z dnia 30 września 2019 r. w sprawie kalendarza uzupełniającego postępowania rekrutacyjnego na kierunek lekarski na semestr zimowy w roku akademickim 2019/2020.

Nr 66 z dnia 2 października 2019 r. w sprawie podziału kompetencji prorektorów Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Nr 67 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki o Zdrowiu.

Nr 68 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki o Polityce i Administracji.

Nr 69 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki o Zarządzaniu i Jakości.

Nr 70 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki Socjologiczne.

Nr 71 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Pedagogika.

Nr 72 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Matematyka.

Nr 73 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Filozofia.

Nr 74 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Historia.

Nr 75 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Informatyka Techniczna i Telekomunikacja.

Nr 76 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Inżynieria Lądowa i Transport.

Nr 77 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Inżynieria Mechaniczna.

Nr 78 z dnia 15 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Inżynieria Środowiska, Górnictwo i Energetyka.

Nr 79 z dnia 21 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki Prawne.

Nr 80 z dnia 21 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki Fizyczne.

Nr 81 z dnia 21 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki.

Nr 82 z dnia 21 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Językoznawstwo.

Nr 83 z dnia 21 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Literaturoznawstwo.

Nr 84 z dnia 21 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Automatyka, Elektronika i Elektrotechnika.

Nr 85 z dnia 22 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki Biologiczne.

Nr 86 z dnia 22 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Sztuki Muzyczne.

Nr 87 z dnia 23 października 2019 roku w sprawie powołania Rady Dyscypliny Ekonomia i Finanse.

Nr 88 z dnia 25 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Nauki Medyczne.

Nr 89 z dnia 25 października 2019 r. w sprawie powołania Rady Dyscypliny Astronomia.

Nr 90 z dnia 25 października 2019 r. w sprawie wprowadzenia Regulaminu udzielania zamówień publicznych w Uniwersytecie Zielonogórskim.

Nr 91 z dnia 25 października 2019 r. w sprawie wykorzystywania subwencji Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego na utrzymanie i rozwój potencjału badawczego na Uniwersytecie Zielonogórskim.

*Daria Korona
Biuro Prawne*

TEKSTY UCHWAŁ I ZARZĄDZEŃ DOSTĘPNE SĄ NA STRONIE INTERNETOWEJ
UNIWERSYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO POD ADRESEM: <http://www.uz.zgora.pl/ap/>

70 LAT AKTYWNOŚCI NAUKOWO-DYDAKTYCZNEJ PROFESOR MARII JAKOWICKIEJ

— Iwona Kopaczyńska

W 2019 roku minęło 70 lat aktywności naukowej i dydaktycznej Profesor Marii Jakowickiej. Warto podkreślić, że od momentu powstania zielonogórskiej uczelni, wówczas Wyższej Szkoły Pedagogicznej była w niej obecna Profesor Maria Jakowicka.

W listopadzie 2019 roku, dla uczczenia tego niezwykłego jubileuszu, odbyła się Międzynarodowa Konferencja zatytułowana *Pedagogika Dziecka. Tradycje dla współczesności* organizowana przez Zakład Pedagogiki Przedszkolnej i Wczesnoszkolnej Wydziału Pedagogiki Psychologii i Socjologii. Uczestniczyli w niej przedstawiciele różnych gremiów oraz wychowankowie i goście Jubilatki.

Profesor Maria Jakowicka była związana ze środowiskiem zielonogórskiej pedagogiki, tu bowiem rozwijała swoją naukową aktywność, od początków lat 70. XX wieku. Współtworzyła również młodą uczelnię - Wyższą Szkołę Pedagogiczną im. T. Kotarbińskiego, która powstawała w Zielonej Górze jako główny w regionie ośrodek kształcenia nauczycieli na poziomie wyższym. Tworzyła także zespoły badawcze w dziedzinie pedagogiki, nawiązując liczne kontakty naukowe z innymi ośrodkami uniwersyteckimi w Polsce i za granicą. Pracowała zarówno z młodymi adeptami nauki, jak i z uznanymi już badaczami.

Swoje słowa uznania, podziękowania i wspomnienia do prof. zw. dr hab. Marii Jakowickiej skierowali współpracownicy oraz osoby, które w minionych latach miały możliwość spotkać się z Panią Profesor w swej naukowej podróży. Rysuje się w nich obraz konsekwentnego, sumiennego, rzetelnego badacza, nauczyciela akademickiego, refleksyjnie podchodzącego do różnych problemów codziennego praktykowania nauki. Obraz osoby zaangażowanej w rozwój zespołów, którymi kierowała, społecznika oddanego sprawom edukacji i rozwoju. Profesor Maria Jakowicka była zawsze tam, gdzie można było budować grupy wsparcia dla nauczycieli, dzielić się doświadczeniem, reformować, wprowadzać innowacje i autorskie rozwiązania, pobudzać twórczą pracę.

Profesor zw. dr hab. Maria Jakowicka urodziła się 25 sierpnia 1929 roku w Rąbczynie w rodzinie chłopskiej.

Szkołę podstawową ukończyła w roku 1942 w Zwierzynku w Generalnej Guberni. W roku 1945 rozpoczęła naukę w Liceum Pedagogicznym w Wągrowcu, a po jego ukończeniu w roku 1948 podjęła pracę nauczycielską w Pszczewie koło Międzyrzecza, następnie była zatrudniona w Liceum Pedagogicznym w Gorzowie Wielkopolskim. W roku 1952 rozpoczęła studia w zakresie pedagogiki z językiem polskim na Uniwersytecie Warszawskim, uzyskując stopień magistra pedagogiki w roku 1958. Stopień naukowy doktora nauk humanistycznych otrzymała na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu w roku 1968 za pracę „Wpływ praktyk pedagogicznych na kształtowanie się osobowości nauczycieli”. W roku 1970 podjęła pracę w WSN w Słupsku na stanowisku starszego wykładowcy,

a w roku 1971 została zaproszona do pracy w WSN, a następnie w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze, gdzie pracowała do 2016 roku.

W roku 1972 powołana została na stanowisko docenta tej Uczelni. W roku 1978 na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu za całokształt dorobku naukowego oraz pracę pod tytułem: „Uwarunkowania funkcjonowania szkół środowiskowych w średnim mieście” uzyskała stopień naukowy doktora habilitowanego nauk humanistycznych w zakresie pedagogiki. Tytuł naukowy profesora otrzymała w roku 1985, a stanowisko profesora zwyczajnego w 1991.

Prawie cała działalność dydaktyczno-wychowawcza profesor Marii Jakowickiej, poza pierwszymi czterema latami pracy w szkole podstawowej w Pszczewie koło Międzyrzecza w charakterze nauczyciela, nierozdzielnie związana jest z pracą w instytucjach kształcenia nauczycieli. Praca w Liceum Pedagogicznym w Gorzowie Wielkopolskim stanowiła bardzo dobre podwaliny do przyszłego kształcenia nauczycieli w uczelniach wyższych, a szczególnie w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Zielonej Górze, gdzie pełniła różne funkcje zawodowe związane z działalnością dydaktyczno-wychowawczą.

W dorobku naukowym Profesor Marii Jakowickiej można wyróżnić kilka zakresów. Pierwszy dotyczy pedeutologii i procesu kształtowania się osobowości w aspekcie identyfikowania się studentów z zawodem nauczycielskim.

Proces ten ujmowany jest w szerszym aspekcie uspołeczniania młodzieży studiującej w jej bezpośrednich uwarunkowaniach osobowościowych w kategoriach typów motywacji pochodzenia terytorialnego i stratyfikacyjnego. Dorobek ten mieści się w pedagogice szkoły wyższej w zakresie analizy procesów uspołeczniania w toku studiowania młodzieży pochodzącej z różnych środowisk i grup społecznych.

Drugi zakres dorobku naukowego profesor Marii Jakowickiej skupia się na problematyce współdziałania szkół w warunkach średniego miasta w kategoriach szans i utrudnień

— Dziekan Wydziału Pedagogicznego WSP w Zielonej Górze (1973-1978).

— Dziekan Wydziału Pedagogicznego WSP w Zielonej Górze (1984-1987).

— Dyrektor Instytutu Pedagogiki i Psychologii WSP w Zielonej Górze (1978-1999).

— Prorektor WSP w Zielonej Górze (1979-1981).

— Wśród funkcji naukowych i społecznych można wymienić:

— Członek Rady Naukowej Instytutu Badań Pedagogicznych w Warszawie (1986-1990).

w zróżnicowanych strefach miasta. Prace w tym zakresie w głównym nurcie tak diagnostycznym, jak i prakseologicznym podejmowane są w celu przewyższenia nieprawidłowości i unifikacji funkcjonowania szkoły.

Trzeci zakres problematyki badawczej można ulokować natomiast w pedagogice wczesnoszkolnej. Podejmowana w opracowaniach naukowych problematyka dotyczy kompleksu zagadnień związanych ze startem szkolnym uczniów, aktywizacją procesów rozwoju dziecka, zagadnieniem oceny szkolnego, zróżnicowaną oceną zachowania, kształtowaniem doświadczeń dziecka w kręgach jego życia.

Profesor Maria Jakowicka wielokrotnie była recenzentką książek naukowych oraz brała aktywny udział w rozwoju kadry naukowej, w tym jako: recenzent oraz promotor prac doktorskich. Wielokrotnie również dokonywała oceny dorobku i rozpraw habilitacyjnych, pisała opinie dla CKK w sprawie zatwierdzenia habilitacji oraz opinie dla CKK w sprawie nadania tytułu profesora.

W toku swojej pracy zawodowej pełniła różne funkcje zawodowe, naukowe i społeczne. Do najważniejszych funkcji zawodowych realizowanych w naszej uczelni można zaliczyć następujące:

— Kierownik Praktyk Pedagogicznych WSN w Zielonej Górze (1971-1972).

— Kierownik Zakładu Dydaktyki WSP w Zielonej Górze (1971-1999).

— Członek Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego (1982-1985).

— Członek Centralnej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Kadr Naukowych (1987-1990).

— Członek Komitetu Nauk Pedagogicznych PAN (1984-1999).

— Przewodnicząca Międzywojewódzkiego Zespołu ds. Stopni i Specjalizacji Zawodowej w Zielonej Górze (1981-1999).

— Członek Głównej Komisji Kwalifikacyjnej ds. Specjalizacji Zawodowej w Warszawie (1985-1989).

— Członek Rady Naukowej Centralnego Ośrodka Metodycznego Studiów Nauczycielskich przy WSP w Krakowie (1982-1999).

— Członek Krajowej Rady Postępu Pedagogicznego (1976-1987).

— Przewodnicząca Wojewódzkiej Rady Postępu Pedagogicznego w Zielonej Górze (1979-1990).

— Członek Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego (1989-1994).

— Przewodnicząca Zarządu Wojewódzkiego Polskiego Towarzystwa Pedagogicznego w Zielonej Górze (1989-1995).

— Członek Rady Wydawniczej „Zbiorczej Szkoły Gminnej” (1974-1982).

— Członek Rady Wydawniczej „Życia Szkoły” (1983-1997).

— Członek Rady Redakcyjnej „Ruchu Pedagogicznego” (1984-1994).

_Członek Rady Redakcyjnej „Nauczyciel i Wychowanie” (1996-1999).

_Członek Rady Naukowej Instytutu Kształcenia Nauczycieli w Warszawie (1986-1990).

_Profesor Maria Jakowicka była też wielokrotnie wyróżniana i odznaczana. Wśród otrzymanych odznaczeń można wskazać niektóre z nich:

_Odznaka Za zasługi w rozwoju województwa zielonogórskiego, 1968,

_Złoty Krzyż Zasługi, 1972,

_Złota Odznaka ZNP, 1972,

_Medal Komisji Edukacji Narodowej, 1973,

_Odznaka Za zasługi dla rozwoju Miasta Zielonej Góry, 1977,

_Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, 1978,

_Medal Zasłużony dla szkolnictwa zielonogórskiego, 1979.

_Medal za zasługi dla rozwoju polskiej pedagogiki Komitetu Nauk Pedagogicznych Polskiej Akademii Nauk, 2018.

_Złoty Medal za osiągnięcia mające znaczenie dla Zielonej Góry, 2019.

Była również kilkakrotnie nagradzana przez Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki za osiągnięcia w dziedzinie dydaktyczno- wychowawczej, za osiągnięcia w dziedzinie badań naukowych oraz za działalność naukowo- dydaktyczną i organizacyjną. Otrzymała Nagrodę Kuratora Oświaty i Wychowania w Gorzowie Wlkp. w 1982 roku, a także kilkakrotne Nagrody J.M. Rektora.

ŹRÓDŁA

Pedagogika wobec przemian i reform oświatowych, red. naukowa G.Miłkowska-Olejniczak, K. Uzdziński, Zielona Góra 2000, Wydawnictwo WSP TK.

Podróż naukowa Profesor Marii Jakowickiej, red. I. Kopaczyńska, M.Magda-Adamowicz, Zielona Góra 2019, Oficyna Wydawnicza UZ.

O BUDOWANIU SIEBIE, DOŚWIADCZENIACH KSZTAŁTUJĄCYCH CHARAKTER I PEDAGOGICIE

Z PROFESOR MARIĄ JAKOWICKĄ ROZMAWIA IWONA KOPACZYŃSKA

Fragmety wywiadu pod tym samym tytułem, opublikowanego w książce pod tytułem *Podróż naukowa Profesor Marii Jakowickiej*, red. I. Kopaczyńska, M. Magda-Adamowicz, Zielona Góra 2019, Oficyna Wydawnicza UZ.

Iwona Kopaczyńska: *Pani Profesor, jest Pani świadkiem wielu przemian, które od czasów drugiej wojny światowej dokonywały się w życiu społecznym, w tym w praktykach edukacyjnych. Była Pani bezpośrednim obserwatorem zmian sposobów myślenia o dziecku, jego obowiązkach i prawach, o wychowaniu i wiod-*

cych wartościach kształtujących osobowość człowieka. Również zmian w myśleniu o szkole, sposobów jej organizowania. Doświadczenie człowieka, któremu dane było owe zmiany obserwować, stanowi zawsze nieocenione źródło wiedzy, umożliwia objęcie refleksją szerszych, kontekstualnych ram zjawisk społecznych, których jesteśmy świadkami, i w których uczestniczymy. Niektóre doświadczenia Pani Profesor nie mogą być rozpatrywane bez przywołania ówczesnej sytuacji społeczno-polityczno-gospodarczej, innym przyglądamy się z podziwem, zwłaszcza gdy przeżywane sytuacje są silnie nacechowane emocjami i dotyczą wewnętrznych doznań. Zawsze jednak stanowią dla współczesnych skarbnicę wiedzy, zapośredniczoną przez narrację świadka. Proszę powiedzieć: jaki był kontekst społecz-

ny, rodzinny, historyczny Pani dzieciństwa i jak przebiegała Pani ścieżka edukacyjna?

Maria Jakowicka: Przede wszystkim muszę podkreślić, że pochodzę ze wsi. W mojej rodzinie bardzo silnie cennie były wartości pozytywistyczne, praca i wychowanie przez pracę z silnym przekonaniem, że to właśnie ona buduje człowieka i zapewnia lepszą przyszłość. Jako dzieci (a miałam dwie starsze siostry i trzech młodszych braci) mieliśmy bardzo dużo obowiązków związanych z domem, gospodarstwem i opieką nad rodzeństwem. Mój stosunek do edukacji, do własnego rozwoju, był więc wynikiem wychowania w rodzinie, dla którego kontekstem było przekonanie o wartości pracy, wysiłku, pokonywanie trudności, dążenie do osiągnięć. (...)

Ja urodziłam się w 1929 roku, a były to czasy odradzającej się po latach niewoli niepodległej Polski. Trwała odbudowa struktur państwa, w tym także oświaty, obecne były idee powszechnego wykształcenia, emancypacji i szeroko pojmowanego rozwoju. Rodzice posyłali nas do szkoły, choć nie zwalniało to w żaden sposób z obowiązków domowych. Ja bardzo rwałam się do edukacji, lubiłam się uczyć i chodzić do szkoły, a nauka była dla mnie wartością niezwykle cenną. Jeszcze przed II wojną światową rozpoczęłam naukę w szkole. Wówczas obowiązywał system szkolnictwa objęty tak zwaną reformą jędrzejewiczowską opracowaną przez ówczesnego ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego Janusza Jędrzejewicza i wdrażaną od 1932 roku, a obecną w polskim szkolnictwie do 1948 roku. Została ona wprowadzona w celu opanowania chaosu programowo-organizacyjnego w szkolnictwie jako pozostałości po czasach zaborów. Jej słabą stroną były trzy stopnie organizacyjne na poziomie szkoły powszechnej. Na przykład siedmioletnia szkoła powszechna pierwszego stopnia organizowana głównie na wsi realizowała program tylko czterech klas i nie dawała uprawnień do podejmowania nauki w gimnazjum. Dlatego po trzeciej klasie mama zdecydowała się przenieść mnie i siostrę do szkoły powszechnej trzeciego stopnia w większej miejscowości, która uprawniała do przejścia na wyższy etap kształcenia. (...) Niestety w 1938 roku zmarł mój ojciec i nasze dalsze kształcenie było bardzo utrudnione. Mamie było bardzo ciężko, została sama z sześciorgiem dzieci i gospodarstwem na utrzymaniu. Część obowiązków musiała przejąć starsza siostra, w związku z tym mama wahała się w sprawie naszej dalszej edukacji i początkowo nie chciała wyrazić zgody na dalszą naukę. (...) Po namowach nauczyciela zgodziła się jednak dalej posyłać nas do szkoły. Jednak ani siostrze, ani mnie

nie dane było wówczas kontynuować nauki. Wybuch II wojny światowej wyhamował edukację na kilka lat.

I.K.: *Wybuch II wojny światowej to dla dzieci i ówczesnej młodzieży doświadczenie, które z całą pewnością można nazwać traumatycznym, pozostawiające ślad na kształtującej się osobowości. Dla wielu osób urodzonych już wiele lat po wojnie fakty dotyczące przebiegu wydarzeń z okresu wojny znane są w większości z książek. Jednak fakty wyjątkowe z emocjonalnej i osobistej narracji świadka nie zawsze mogą być w pełni zrozumiałe, a mijające lata nie sprzyjają wzbudzeniu refleksji i myślenia historycznego, zwłaszcza w kontekście wykorzystywania przeszłości dla budowania przyszłości. Obecnie coraz mniej mamy dostępu do rzeczywistych przeżyć cywilnej ludności w tamtych trudnych czasach, organizacji życia i codziennych trosk. Czy może Pani Profesor powiedzieć: jaka była codzienność życia Pani rodziny po wybuchu wojny i jakie znaczenie, w Pani odczuciu, owo doświadczenie wojny miało dla Pani?*

M.J.: Zaraz po dotarciu informacji o wybuchu wojny terytorium, na których mieszkaliśmy, zostały bezpośrednio wcielone do III Rzeszy i rozpoczął się proces wysiedlania ludności, zaczęto odbierać Polakom gospodarstwa, zwłaszcza te, które były dobrze utrzymane i przekazywano je rodzinom niemieckim. Odebrano również nam gospodarstwo. (...) a my trafiliśmy do tymczasowego obozu dla wysiedleńców. W tym czasie Niemcy realizowali już szeroko zakrojony plan wysiedleń Polaków z ziem, które zostały wcielone do III Rzeszy. Z obozu zostaliśmy skierowani do pociągu i wywiezieni do Generalnej Guberni. Wówczas była to jednostka administracyjno-polityczna utworzona przez Hitlera na mocy dekretu z 12 października 1939 roku na terytorium ziem polskich niewcielonych bezpośrednio do III Rzeszy. Jej generalnym gubernatorem był Hans Frank. Terytorium to było traktowane jak zaplecze ekonomiczne i kadrowe dla hitlerowskich Niemiec. My trafiliśmy na Roztocze, wysadzono nas w Zwierzyńcu. (...) Można już było wówczas odczuć realizację niemieckiego planu likwidowania ludności. Był to Generalny Plan Wschodni, który zakładał sukcesywną eksterminację poprzez masowe aresztowania, rozstrzeliwania, wywożenie do obozów koncentracyjnych i fizyczną likwidację ludności żydowskiej, ale także polskiej w obozach masowej zagłady. (...) Brak dostępu do informacji powodował, że początkowo tamtejsza ludność przyjmowała wysiedleńców wrogo i nie chiano wierzyć,

że za tymi działaniami stoją Niemcy. Prawdopodobnie było to związane z tym, że na wschodnich terenach Polski wiedza o Niemcach była nieco wyidealizowana, a jeszcze nie było doświadczeń z działaniami nazistowskimi. Natomiast ze względu na bezpośrednią bliskość Związku Radzieckiego życie toczyło się pod naporem negatywnych i dotkliwych doświadczeń z komunistycznymi Rosjanami. Wroga upatrywano więc bardziej w komunistycznym Związku Radzieckim niż w nieznanym jeszcze Niemcach. W miarę mijającego czasu relacje między wygnańcami a mieszkańcami stopniowo unormowały się. Jednak życie w tamtym czasie toczyło się na granicy nędzy, wszyscy szukaliśmy i podejmowaliśmy różne prace, żeby móc się utrzymać. (...) W trakcie pobytu w Zwierzyńcu zaczęłam chodzić do szkoły i tam ukończyłam klasy od czwartej do siódmej. Uczyliśmy się z tymczasowych podręczników, zatwierdzonych przez Niemców, ale nieoficjalnie korzystaliśmy ze starych, przedwojennych i oczywiście zakazanych książek, które zbieraliśmy od ludzi. (...) Uczyliśmy się także na tajnych kompletach. Dzięki świadectwu ukończenia I klasy gimnazjum na tajnych kompletach już po wojnie mogłam się starać o przyjęcie do powstających wówczas liceów. Tamten czas przeżyty w Generalnej Guberni był bardzo trudny. Mieszkając w Zwierzyńcu, przeżyłam pogrom Żydów, których mordowano na moich oczach. Przeżyłam też bezpośrednie działania wojenne, gdyż przez Zwierzyniec przeszedł front w 1944 roku. (...) Po wyzwoleniu mama podjęła decyzję, że wracamy do naszego domu w Wielkopolsce (...) i po różnych perturbacjach powróciliśmy do naszego gospodarstwa. Był 1945 rok, a gospodarstwo zniszczone. (...) Ze względu na to, że bardzo chciałam dalej się uczyć, zaczęłam przekonywać mamę, aby zgodziła się na moje dalsze kształcenie. Początkowo mama nie chciała się zgodzić, bo było bardzo dużo pracy w domu, zniszczone gospodarstwo, a trzeba było łącznie utrzymać siedmioosobową rodzinę. Ja jednak postanowiłam, że po kryjomu złożę wniosek o przyjęcie mnie do liceum i przy okazji wyjazdu do miasta na rynek zgłosiłam się do komisji przyjmującej dokumenty i zostawiłam swój wniosek o przyjęcie mnie do liceum. Wówczas pomogło mi świadectwo ukończenia I klasy gimnazjum na tajnych kompletach. Kiedy pocztą przyszło powiadomienie o mającym się odbyć egzaminie i mama dowiedziała się, że po kryjomu złożyłam dokumenty, była bardzo zła i miałam wielką awanturę. Nie byłam pewna, czy da się przekonać, że bym przystąpiła do egzaminów. Mama obawiała się, że ubędą jedne ręce do pracy, sytuacja powojenna była bardzo trudna, jednak w końcu uległa i pojechałam na egzamin. (...) W ten sposób zaczęłam realizować swoje osobiste plany. Nauka była skrócona, ale bardzo intensywna i maturę zrobiłam po dwóch latach liceum w 1947 roku.

I.K.: Można powiedzieć, że tamte powojenne czasy były bardzo wymagające z perspektywy młodych ludzi, zwłaszcza jeśli przykładamy miarę dzisiejszych czasów. Po ukończeniu liceum była Pani bardzo młodą, zaledwie 18-letnią nauczycielką. Rozpoczęła Pani swoją zawodową ścieżkę i osiągnęła tak wiele, bo przecież tytuł profesorski i pełnienie tylu funkcji, jakie były Pani udziałem, są wyjątkowym osiągnięciem. Jakie zdarzenia w zakresie własnego rozwoju miały dla Pani szczególną wartość i nadawały kierunek Pani aktywności zawodowej?

Zaproponowano mi także pół etatu w szkole na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego. Wynikało to z tego, że w liceum miałam bardzo dobre wyniki w sporcie, szczególnie w dyscyplinach lekkoatletycznych (skokach i szybkich biegach), i byłam też jedną z najmłodszych nauczycielek.

M.J.: Po ukończeniu liceum pedagogicznego, mając zaledwie 17 lat, uzyskałam kwalifikacje do pracy w szkole. Wówczas obowiązywały tak zwane nakazy pracy i jako kwalifikowana nauczycielka otrzymałam nakaz pracy w szkole w Pszczewie.

Z przerwaniem uświadomiłam sobie odpowiedzialność za powierzone mi dzieci. Miałam jak najlepiej uczyć, a jednocześnie miałam świadomość, że zbyt mało umiem, aby temu sprostać. Był to dla mnie silny impuls do dalszego własnego kształcenia, do poszerzania wiedzy w różnych zakresach. Niemal fizycznie zaczęłam odczuwać wewnętrzny żar, palącą potrzebę nauki. Interesowało mnie wszystko - otoczenie, świat, ludzie. W tamtym czasie jedynym środkiem rozwoju była literatura (nawiasem mówiąc trudno dostępna) i czytelnictwo. Ten czas jednoczesnej pracy nauczycielskiej i wyczerpującego wysiłku nad rozwojem własnym trwał dwa lata. Wówczas nastąpiły wydarzenia sprzyjające dalszym i bardziej zróżnicowanym formom aktywności. Po jednej z wizytacji zaproponowano mi przejście do Międzyrzecza, do Wydziału Oświaty na stanowisko wizytatora. Tę propozycję złożył mi w tamtym czasie przyszły pierwszy dziekan Wyższej Szkoły Nauczycielskiej w Zielonej Górze, a wówczas inspektor szkolny Henryk Pochanke. Zaproponowano mi także pół etatu w szkole na stanowisku nauczyciela wychowania fizycznego. Wynikało to z tego, że w liceum miałam bardzo dobre wyniki w sporcie, szczególnie w dyscyplinach lekkoatletycznych (skokach i szybkich biegach), i byłam też jedną z najmłodszych nauczycielek.

W 1952 roku inspektor H. Pochanke zaproponował mi możliwość udziału w organizowanym w Warszawie kursie dla nauczycieli szkół średnich. Zgodziłam się i ucieszyłam z tego. To było dla mnie wyróżnienie. Był to półroczny kurs o specjalności pedagogiki, który realizowany był w warunkach zamkniętych w Sulejówku. Półroczny okres przeznaczony na przygotowanie nauczycieli szkół średnich prowadzony był w procesie ogromnej dyscypliny, wymagał wyjątkowej koncentracji. Pracowaliśmy tam w warunkach koszarowych. Niektóre zajęcia odbywały się także w Warszawie. Nie mogliśmy opuszczać ośrodka, a podanie o możliwość wyjazdu do domu nie zawsze było pozytywnie rozpatrywane. Nauka była bardzo intensywna, a ja jakbym oszalała na punkcie wiedzy. Miałam wówczas 23 lata, chłonełam wiedzę każdą komórką i miałam świetne wyniki. Ze względu na to, że kurs był sygnowany przez Uniwersytet Warszawski, po jego ukończeniu otwarto dla nas możliwość dalszego studiowania pedagogiki właśnie na Uniwersytecie Warszawskim w systemie zaocznym. Dla naszej grupy opra-

(...) gdy w 1971 roku powstawała WSN w Zielonej Górze, ówczesny jej Rektor prof. Hieronim Szczegółą zaproponował mi powrót na teren Ziemi Lubuskiej, zdecydowałam się na ponowną zmianę i związałam swoje zawodowe życie z zielonogóską uczelnią. Tu poszerzałam swoje zainteresowania naukowe i prowadziłam kolejne badania.

cowano specjalny program. W tym czasie miałam kontakt z wieloma znamienitymi postaciami polskiej nauki.

Po ukończeniu kursu zostałam zatrudniona w liceum pedagogicznym w Gorzowie Wielkopolskim. Ten czas poświęcałam także na rozwój własny, w dalszym ciągu studiując zaocznie na Uniwersytecie Warszawskim i gromadząc doświadczenie pedagogiczne. W 1958 roku zrobiłam magisterium. Promotorem mojej pracy był psycholog prof. Tadeusz Nowogrodzki, a recenzentką prof. Romana Miller. Z dużym zainteresowaniem uczestniczyłam też w jej wykładach, które miały dla mnie ogromne znaczenie, zaszczepiły we mnie potrzebę szerokiego, wielowymiarowego spojrzenia na działania pedagogiczne, znaczenia różnych kontekstów w analizie sytuacji dziecka i różnych pedagogicznych problemów. Trzeba dodać, że były to czasy stalinowskie, a ona na swoich wykładach nawiązywała szeroko do humanistyki, do starożytności, starała się pokazywać nam związki, zależności między przeszłością, teraźniejszością i przyszłością. Starła się też podkreślać wartość ponadczasowych idei nauk humanistycznych. Korzystała często z literatury wówczas mało dostępnej, zdobywanej potajemnie, często prywatnie zza „żelaznej kurtyny”. Myślę, że kontakt ze znamienitymi postaciami ówczesnej nauki sprawił, że chciałam nadal się rozwijać, dlatego kontynuowałam studia, a także uczestniczyłam z własnej inicjatywy w cyklach otwartych wykładów organizowanych w Pałacu Staszica, siedzibie PAN w Warszawie. Wiązało się to z dużym wysiłkiem, podróż do Warszawy była czasochłonna, ale udział w tych wykładach sprzyjał nawiązywaniu kontaktów, możliwości odbywania konsultacji, a wówczas było to bardzo istotne ze względu na ograniczony dostęp do nowych badań, wiedzy, dyskusji. Po skończeniu studiów, w liceum pedagogicznym w Gorzowie, w którym nadal pracowałam, zostałam kierownikiem Zespołu pedagogiki i praktyk pedagogicznych. Z własnej inicjatywy opracowywałam projekty praktyk, często przyjmowane do realizacji w skali kraju. Zgromadziłam również wtedy bardzo bogaty materiał badawczy. Po jakimś czasie nastąpił jednak moment beznadziejności, dotyczący tego, co właściwie mogę z tym materiałem zrobić. Potrzebny był mi ktoś, kto nada kierunek i pomoże mi wyraźnie określić cel tych czynności badawczych. Znałam wówczas już państwo Janinę i Antoniego Maćkowiaków (znawców i propagatorów w Polsce nauczania łącznego w pracy z dziećmi), którzy pracowali w Liceum dla Wychowawczyń Przedszkoli w Sulechowie. Antoni Maćkowiak miał już wtedy doktorat i doświadczenie badawcze. Pokazałam mu wszystkie moje materiały i analizy, a on stwierdził, że nadszedł moment,

w którym potrzebny jest mi ktoś, kto poprowadzi dalej mój rozwój naukowy. To właśnie Antoni Maćkowiak skontaktował mnie i umówił z prof. Stanisławem Kowalskim z Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu. Powiedział, że mam zabrać wszystkie swoje materiały i pojechać do profesora na rozmowę. (...) Tak stałam się członkiem zespołu badawczego prof. S. Kowalskiego. Jemu też zawdzięczam ukierunkowanie na problemy osobowościowe w badaniach nauczycieli. Pod jego kierunkiem opracowałam koncepcję kategoryzacji indywidualnych cech młodzieży podejmującej studia pedagogiczne jako kandydatów na nauczycieli. Typologia kandydatów na nauczycieli, która wówczas powstała, była wynikiem prowadzonych przeze mnie badań i wzbudziła zainteresowanie w świecie nauki. Była też sednem mojej pracy doktorskiej, którą obroniłam w 1968 roku. Praca doktorska stała się też podstawą opracowania książki zatytułowanej *Przygotowanie studentów do zawodu nauczycielskiego w procesie praktyk pedagogicznych*. W kolejnych latach powierzono mi także organizowanie konferencji naukowych poświęconych tworzeniu koncepcji praktyk na poziomie kształcenia wyższego i w efekcie powstała również książka pod moją redakcją *Rola i miejsce praktyk pedagogicznych w systemie kształcenia nauczycieli*. Problem możliwości intelektualnego, zawodowego i naukowego rozwoju człowieka, który decyduje się zostać nauczycielem, był dla mnie bardzo interesujący. Jedni bowiem przychodzą do zawodu z pobudek racjonalnych, inni emocjonalnych. Niezależnie jednak od tego, jaka była wstępna motywacja, znaczący jest przebieg procesu identyfikacji z zawodem. W procesie tym skuteczne okazują się różne mechanizmy, właśnie zależne od wstępnej motywacji. Swoim głównym przedmiotem zainteresowań badawczych uczyniłam przemiany osobowości kandydatów w toku studiów na tle motywów ich podjęcia. Efektem stała się opracowana typologia kandydatów wniesiona jako nowum do teorii pedeutologii. (...) Zagadnieniem przygotowania do zawodu nauczyciela w toku praktyk pedagogicznych poświęcałam sporą część swojej aktywności naukowej i działalności społecznej. Przez wiele lat byłam przewodniczącą Wojewódzkiej Rady Postępu Pedagogicznego, co umożliwiło mi ciągły kontakt z nauczycielami, obserwowanie ich rozwoju i doskonalenia zawodowego. Tymczasem dalej pracowałam w Gorzowie Wielkopolskim w Liceum Pedagogicznym, później w Studium Nauczycielskim. To był jednak czas, w którym rozpoczął się proces zmian w kształceniu nauczycieli. Stawiano coraz wyższe wymagania przyszłym nauczycielom. Podjęto także decyzję o ich kształceniu na poziomie wyższym. Studia magisterskie stały się podstawowym wymogiem przygotowania do zawodu nauczycielskiego. Zaczęły powstawać uczelnie - wtedy wyższe szkoły nauczycielskie, a licea pedagogiczne stopniowo wygaszono. (...) W roku 1970 zdecydowałam się podjąć pracę w Wyższej Szkole Nauczycielskiej w Słupsku (...), ale gdy w 1971 roku powstawała WSN w Zielonej Górze, ówczesny jej Rektor prof. Hieronim Szczegółą zaproponował mi powrót na teren Ziemi Lubuskiej, zdecydowałam się na ponowną zmianę i związałam swoje zawodowe życie z zielonogóską uczelnią. Tu poszerzałam swoje zainteresowania naukowe i prowadziłam kolejne badania. Nadal moim mentorem naukowym był profesor Stanisław Kowalski. Habilitację zrobiłam w 1978 roku, kierując swoje zainteresowania tym razem ku środowiskowym.

Powstała wówczas praca *Uwarunkowania szkół środowiskowych w średnim mieście*. Była to praca poprzedzona wieloletnimi badaniami, w których badane były możliwości włączania różnych sił społecznych środowiska w średnim mieście, jakim była Zielona Góra, w pracę wychowawczą i dydaktyczną. (...) Podjęty przeze mnie problem był o tyle płodny, że w kolejnych latach powstała jeszcze inna książka obejmująca zagadnienia współpracy szkoły i środowiska zatytułowana *Wzbogacanie doświadczeń uczniów klas początkowych w kontaktach ze środowiskiem*. Pracę tę przedstawiłam, ubiegając się o tytuł profesora w 1985 roku.

I.K.: *Ślady minionych myśli i przeżyć pozostają w nas samych jako rodzaj fundamentalnych kamieni miłowych konstruujących naszą osobowość, charakter, sposób myślenia i reagowania. Niektóre nas wzmacniają, inne trzeba zracjonalizować, aby móc wykorzystać do wzmocnienia siły swojego charakteru. Które z aspektów życia zawodowego i innych zdarzeń pozostały do dziś silnym wspomnieniem i jakie było w Pani ocenie ich znaczenie dla budowania siebie lub nabywania umiejętności rozumienia innych?*

M.J.: Zawsze lubiłam się uczyć, dużo czytałam i zawsze w toku mojego studiowania i pracy zawodowej jako nauczyciel i badacz starałam się interesować edukacją i pedagogiką w szerokim kontekście. Zabiegałam też o ujmowanie wiedzy pedagogicznej równoległe z kilkoma pokrewnymi naukami, a szczególnie z psychologią, socjologią, filozofią. Dopiero odpowiednio scalone w umyśle treści umożliwiają pełne zrozumienie i realizację istoty edukacji. Uważam, że obecnie następuje proces zawężania specjalizacji w pedagogice jako nauce, przez choćby zbytne koncentrowanie się na subdyscyplinach przy zawężaniu ogólnych teorii o wychowaniu. Im szczegółowsze ujmowanie zagadnień, tym większa schematyzacja, a w konsekwencji trudności nauczycieli w odbiorze teorii edukacji. Ostatecznie nie sprzyja to dobremu projektowaniu działań pedagogicznych. W pracy zawodowej starałam się zawsze spoglądać na problemy pedagogiczne z różnych perspektyw, poszukując szerokiego uwarunkowania sytuacji. Uważałam i uważam, że zbytne zamykanie się w jednej subdyscyplinie zubaża problem i zawęża refleksję. Starałam się więc nawiązywać szerokie kontakty z różnymi osobami, o wyższych niż moje kwalifikacjach, inicjować spotkania z przedstawicielami różnych dyscyplin naukowych, z tymi, co mają coś cie-

Uważam, że obecnie następuje proces zawężania specjalizacji w pedagogice jako nauce, przez choćby zbytne koncentrowanie się na subdyscyplinach przy zawężaniu ogólnych teorii o wychowaniu. Im szczegółowsze ujmowanie zagadnień, tym większa schematyzacja, a w konsekwencji trudności nauczycieli w odbiorze teorii edukacji.

kawego do zaoferowania, z którymi można dyskutować, wymieniać się myślą, poszerzać pola badawcze. Uczestniczyłam też w spotkaniach, konferencjach socjologów, psychologów, aby również przysłuchiwać się i czerpać z ich wiedzy. Organizując pracę Wydziału Pedagogicznego, pełniąc różne funkcje, dążyłam do wszelkiej możliwej współpracy tych dziedzin, które trzeba scalać dla wyższych celów edukacyjnych, przygotowując programy kształcenia, organizując konferencje naukowe, zapraszając do współpracy pracowników naukowych różnych uczelni. Myślę, że było to też dostrzegane w środowisku naukowym, gdyż wybrano mnie do Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, do Centralnej Komisji ds. Kadr Naukowych, włączano mnie do różnych zespołów specjalistycznych przy Ministerstwie Nauki i Szkolnictwa Wyższego, Polskiej Akademii Nauk, głównie tych, których aktywność koncentrowała się na edukacji małych dzieci i nauczycieli. Działałam także jako członek Rady Naukowej Centralnego Ośrodka Metodycznego Studiów Nauczycielskich przy WSP w Krakowie oraz jako członek Krajowej Rady Postępu Pedagogicznego, jednocześnie pełniąc funkcje przewodniczącej w naszym wojewódzkim oddziale.

Moja aktywność w tych gremiach wiązała się z bezpośrednim kontaktem z praktyką edukacyjną, udziałem w projektowaniu ciekawych rozwiązań możliwych do wykorzystania przez nauczycieli. Uważałam i uważam, że w pracy nauczyciela ważne jest poszukiwanie ciągle nowych rozwiązań, a twórczość jest po prostu wpisana w zawód nauczycielski. Nie można powtarzać tych samych rozwiązań, a wynika to chociażby z tego, że dziecko jest ciągle stawiane w nowej dla siebie sytuacji, a nauczyciel, stając przed uczniem, ma do czynienia z nowym kontekstem. Mając na uwadze potrzebę takiego, interdyscyplinarnego i twórczego kształcenia nauczycieli, starałam się organizować działalność powstającą w Zielonej Górze uczelni (najpierw Wyższej Szkoły Nauczycielskiej, później Wyższej Szkoły Pedagogicznej, następnie Uniwersytetu Zielonogórskiego) tak, aby stworzyć ku temu warunki. Starając się kłaść nacisk na osobowe wartości nauczyciela, rozwój bogatej, świadomej, mądrej osobowości, intensyfikowałam kontakty naukowe z wybitnymi pedagogami z ośrodków uniwersyteckich w kraju. Gościli u nas w uczelni z wykładami niemal wszyscy profesorowie pedagogiki tamtego czasu. Część z nich podejmowała także stałą współpracę z naszą uczelnią. Poza formalnymi, ogólnymi kontaktami rozwijały się także zindywidualizowane, owocujące promotorstwem i udziałem naszych pracowników w zespołach naukowo-badawczych prowadzonych w macierzystych ośrodkach profesorów.

Mogę powiedzieć, że zajmując się przez całe swoje życie pedagogiką w różnych wymiarach - naukowym, praktycznym, ucząc innych, pracując nad sobą, pełniąc funkcje czy organizując zespoły pasjonatów, odnalazłam swoje powołanie. Myślę, że miały na to wpływ emocje po trosze związane z moim dzieciństwem i moim kształceniem, które toczyło się w trzech zupełnie różnych kontekstach - po odzyskaniu niepodległości przez Polskę, w czasie drugiej wojny światowej i w latach powojennego socjalizmu. W pełni mam świadomość tego, że silne przeżycia profilują osobowość człowieka. W wychowaniu dzieci szczególnie negatywne doświadczenia, które stają się udziałem dziecka, wywierają presję na całe życie. U jednych wywołują jawne zaburzenia w funkcjonowaniu, u innych tworzą pokłady

nieuświadomianych emocji, stając się niekiedy źródłem nieuzasadnionych reakcji, strategii działania, niezrozumiałych dla innych zachowań. Pokolenie wojennych dzieci z pewnością miało i ma swoją charakterystykę. To szalenie trudno uchwytny problem, ale doświadczanie braku czegoś w dzieciństwie pozostaje jak rysa, która może zaciążyć na życiu człowieka wiele lat później. Przykładowo, ci, którzy w czasie wojny doświadczali głodu, mają potrzebę gromadzenia żywności, ci, którzy pozbawieni byli bliskości, kontaktów, wykształcają w sobie różne mechanizmy obronne. Konsekwencje są zawsze długofalowe i ujawniają się czasami dopiero po wielu latach. Mogę powiedzieć, że różne doświadczenia mojego życia stały się źródłem silnego przekonania, że trzeba dążyć zawsze do zrozumienia dziecka i kontekstu jego życia, aby umieć wspierać je w rozwoju. (...) Nawiązując do potrzeby rozumienia dziecka i kontekstu sytuacyjnego, a jednocześnie wskazując na ważne osoby, moich nauczycieli, inspiratorów, mogę powiedzieć, że mocno utkwily mi słowa Antoniego Makarenki, z którym wiąże się pewna opowieść o jego uczniu, który został nauczycielem. Ceniąc doświadczenie swojego Mistrza, jako świeżo upieczony nauczyciel zadzwonił z pytaniem dotyczącym pewnego problemu wychowawczego. Makarenko natomiast odpowiedział stwierdzeniem: „Nie wiem, jaka jest u Ciebie pogoda”. Czasem właśnie trafnie zastosowana metafora umożliwia zrozumienie więcej niż sto dosłownych wyjaśnień. Myśląc o ludziach, którzy wywarli na mnie bezpośredni wpływ na mój rozwój naukowy, oprócz wspomianej wcześniej Romany Miller, Tadeusza Nowogrodzkiego, Stanisława Kowalskiego muszę także wskazać profesora Józefa Kozłowskiego. Bardzo utkwily mi jego słowa kierowane do młodej kadry naukowej, do studentów. Profesor mawiał, że gdy jest się studentem, to cały czas się bierze, gromadzi od innych wszystko to, co mają najlepszego. Przychodzi jednak moment, że człowiek musi zacząć dawać, oddać to, co otrzymał od innych, co zgromadził. Nauczyciel jest w szczególnej sytuacji, bo musi mieć cały czas, co rozdawać. Nie może więc przerwać gromadzenia, a źródłem, z którego może czerpać, jest sztuka, dzieła sztuki, literatura, muzyka, szeroko pojęta kultura. To właśnie kultura otwiera dostęp do pokładów człowieczeństwa, czyni nas wrażliwymi, budzi potrzebę piękna, umożliwia rozumienie Innego. W moim odczuciu ten zakres kształcenia nauczycieli jest w praktyce ich kształcenia zbyt ubogo uwzględniany. Ja także starałam się czerpać ze sztuki, tym bardziej że bardzo interesowałam się twórczością, a dokładniej twórcze osobowości i przebieg procesu tworzenia. Uważam, że przyglądając się twórcom w różnych dziedzinach sztuki, można dostrzec analogię z twórczymi nauczycielami. Chcąc kształcić twórczych nauczycieli, warto więc sięgać do tych dziedzin, w których istotą działania jest tworzenie. Prywatnie największej przyjemności sprawia mi przyglądanie się malarzom impresjonistom, których dzieła pokazują „tylko” jakąś chwilę, ale to „tylko” napęczniałe jest dynamiką, emocją, siłą i wrażliwością. (...)

I.K.: *Jakie w Pani ocenie - myśląc o swoich doświadczeniach i przyglądając się współczesnej sytuacji dzieci i nauczycieli - można wskazać kierunki przemian w zakresie myślenia o dziecku, o działalności pedagogicznej, o kształceniu?*

M.J.: Odpowiedź na to pytanie jest obszerna i na pewno nadaje się na szersze opracowanie. Mogę jedynie wskazać kilka kwestii. Od czasów mojego dzieciństwa wiele się zmieniło. Przede wszystkim kontekst wychowania dzieci uległ wielopłaszczyznowym przemianom. Można wskazać społeczne przemiany, a w nich szczególnie procesy emancypacyjne, egalitaryzacyjne i demokratyzację życia. Po pierwsze wyzwolenie dziecka i dzieciństwa oraz przyznanie prawa do bez trosk dzieciństwa to na pewno proces, który mogłam obserwować. Proces ten zresztą został już zapoczątkowany na przełomie XIX i XX wieku, ale rozwijał się i rozwija do dzisiaj. Oprócz formalno-instytucjonalnych i prawnych zmian zachodziły także zmiany na poziomie mentalnym społeczeństwa. Demokratyzacja życia społecznego wywarła wpływ na życie rodzinne i wkroczyła do szkół. Dzieci mają zdecydowanie więcej praw niż w latach minionych, w tym prawo wyrażania własnych sądów, myśli, mają prawo decydować o wielu aspektach własnej sytuacji. Autorytaryzm w wychowaniu dziś jest zdecydowanie w mniejszości w stosunku do demokratycznych stylów wychowania. Cały czas obecne jest też dążenie do wyrównywania szans edukacyjnych dzieci, przede wszystkim na poziomie instytucjonalnym. Po drugie nastąpiło upowszechnienie szkolnictwa i edukacji. Obecnie dostęp do edukacji na coraz wyższych szczeblach dla dzieci i młodzieży z różnych środowisk społecznych jest naturalny. Dawniej natomiast był poważnym awansem społecznym dostępnym nielicznym. Po trzecie stosunek rodziców do dzieci i ich obowiązków. Dawniej edukacja nie zwalniała z wypełniania obowiązków domowych lub związanych z gospodarstwem czy opieką nad rodzeństwem, szczególnie w mniej zamożnych środowiskach i na wsi. Takie prace, jak wypasanie zwierząt, karmienie ich, prace w polu, prace w domu, zajmowanie się rodzeństwem w czasie, gdy rodzice pracowali, były czymś zupełnie naturalnym. Wykonywanie zadań związanych ze szkołą wymagało dobrego planowania czasu, poczucia obowiązku i szybkiego dojrzewania do samodzielności. Obecnie dzieci mają mniej obowiązków, a rodzice coraz mniej zadań związanych z domem powierzają swoim dzieciom. Z jednej strony jest to związane z wyraźnie już ugrunтовaną kulturą ochrony dziecka i dzieciństwa, ale z drugiej z mniejszym obecnie zaufaniem do dziecięcych kompetencji, mniejszą wiarą w ich gotowość do podejmowania odpowiedzialnych zadań. Czas dojrzewania dzieci do samodzielności i odpowiedzialności jest dużo bardziej wydłużony. Po czwarte nastąpiły wyraźne zmiany w kwestii autorytetów (...), tradycyjne ujmowanie autorytetu i jego

Profesor [red. Józef Kozłowski] mawiał, że gdy jest się studentem, to cały czas się bierze, gromadzi od innych wszystko to, co mają najlepszego. Przychodzi jednak moment, że człowiek musi zacząć dawać, oddać to, co otrzymał od innych, co zgromadził. Nauczyciel jest w szczególnej sytuacji, bo musi mieć cały czas, co rozdawać. Nie może więc przerwać gromadzenia (...).

źródeł uległo przewartościowaniu i reorganizacji. Innym aspektem przemian są zmiany polityczno-ekonomiczne. Po pierwsze zmiany w organizacji edukacji zawsze pozostają w silnym związku z organizacją państwa i ustrojem politycznym. (...) W latach przed II wojną światową najważniejsze było upowszechnienie edukacji na podstawowym poziomie i zbudowanie ujednoczonego systemu szkolnictwa po latach zaborów. (...) W czasie II wojny światowej edukacja była obowiązkiem wobec siebie samego i własnej przyszłości oraz obowiązkiem patriotycznym spełniającym rolę oręża walki z wrogiem. Bezpośrednio po wojnie głównym celem stała się alfabetyzacja, a następnie upowszechnianie średniego wykształcenia. Edukacja miała scentralizowany i zideologizowany charakter, jednak w społecznym odbiorze wartość wykształcenia była bardzo wysoka. Szeroko wówczas realizowane badania nad edukacją, dzieckiem, nauczycielem tworzyły polską pedagogikę, nadając jej naukowy status. Po obradach okrągłego stołu nastąpiło odejście od scentralizowanego systemu edukacji, otwarcie na alternatywne koncepcje i pluralizm edukacyjny. Jednocześnie celem stało się upowszechnienie wyższego wykształcenia. Niestety można było też obserwować stopniowe obniżanie się wartości edukacji, ogromne dysproporcje w jakości oferowanej edukacji i poziomie wiedzy uczniów. (...) Cywilizacyjne przemiany związane z rozwojem technologii także stanowią ciekawy obraz zmian. Technika i technologie tak szybko wprowadzają zmiany w nasze życie, że nie nadążamy z ich racjonalnym wykorzystaniem, badaniem negatywnych skutków w perspektywie życia człowieka i opracowywaniem strategii ich wykorzystywania dla maksymalizowania potencjału indywidualnych jednostek. Mimo niewątpliwie wyższego obecnie poziomu ekonomicznego życia ludzi niż w okresie przed II wojną światową i po niej staliśmy się świadkami różnego rodzaju wykluczeń społecznych. Osobiście dla mnie natomiast najważniejsze jest to, że mimo zmienności sytuacji ustrojowej i ekonomicznej dostrzegam jedną stałą wartość, rodzaj dezyderaty, która stanowiła również mój osobisty drogowskaz pedagogiczny.

Mam na myśli dążenie do najgłębszego rozumienia dziecka oraz stwarzanie warunków do jak najpełniejszego rozwoju. Uważam, że rozumienie dziecka jest pierwotne w stosunku do projektowania aspektu działaniowego, niezależnie od okresu życia dziecka i od środowiska. Zawsze interesował mnie w kształceniu i w działalności edukacyjnej związek między teorią i praktyką (...), a dziś dostrzegam jego rozchwianie. (...) Obecnie można zaobserwować w kształceniu nauczycieli przerost działania nad rozumieniem istoty zjawisk pedagogiczno-rozwojowych. Wyeksponowany jest aspekt działaniowy, a zdecydowanie mniej osobowościowy nauczyciela i ucznia. Nauczyciel planuje i często nie zastanawia się nad wartościami rozwojowymi dla dziecka. Ten brak rozumienia wartości rozwojowych różnych działań i sytuacji dotyczy niestety także rodziców. Widzę w szkole i w kształceniu nauczycieli odchodzenie od dobrze rozumianej metodycznej strony edukacji, w której nauczyciel nie tyle bezkrytycznie stosuje gotowe recepty i schematy działania, ile jest świadomy teorii uzasadniającej określone możliwości rozwiązań. Dobra metodyka zwłaszcza odniesiona do małego dziecka dla mnie oznacza wiedzę i rozumienie czynników sytuacyjnych, dziecka i realizowanego zagadnienia oraz zdolność przełożenia tej wiedzy na sensowne działanie w codziennej praktyce. W kształceniu nauczycieli wciąż ubogi w mojej ocenie jest zakres oceny swojego działania przez nauczyciela. Autoanaliza ma przecież duże znaczenie dla zmiany jakości działania. Dotyczy to w równym stopniu nauczyciela i jego uczniów. Dlatego myśląc o kształceniu nauczycieli, uważam, że trzeba wyraźnie włączać zagadnienia autoanalizy, przeciwdziałać zbyt wąskiemu i schematyzującemu ujmowaniu kształcenia. Sądzę również, że trzeba doceniać praktyki nauczycielskie, rozumieć ich wartość, zapewniać studentom możliwość obserwowania i współdziałania z mądrymi, doświadczonymi nauczycielami.

I.K.: *Bardzo serdecznie dziękuję za rozmowę.*

NAGRODY JM REKTORA UNIwersytetu Zielonogórskiego

PRYZNANE NAUCZYCIELOM AKADEMICKIM ZA OSIĄGNIĘCIA W ROKU 2018/2019

Nagrodę indywidualną za osiągnięcia naukowe otrzymali:

1. dr hab. inż. Radosław Maruda, prof. UZ
2. dr hab. inż. Wilfried Winiwarter, prof. UZ
3. prof. dr hab. inż. Andrzej Jędrzcak
4. dr hab. n. med. Maciej Salągierski

5. dr hab. n. med. Marcin Zaniew, prof. UZ
6. prof. dr hab. Paweł Zimniak
7. dr inż. Marcin Relich
8. prof. dr hab. Leszek Jerzak
9. dr Michał Żejmo
10. dr inż. Janusz Adamczyk

11. prof. dr hab. Andrzej Czyżewski
12. dr Bartosz Brzostowski
13. dr Piotr Jachimowicz
14. dr inż. Łukasz Balbus
15. prof. dr hab. inż. Mirosław Galicki
16. prof. dr hab. inż. Eugene Feldshtein
17. prof. dr hab. inż. Joachim Kozioł
18. prof. dr hab. n. med. Maciej Zabel
19. dr Mariusz Kruk
20. dr Justyna Krocak
21. prof. dr hab. Tomasz Skura
22. dr Robert Dylewski
23. dr inż. Maciej Dzikuc
24. dr hab. Arletta Szmorhun, prof. UZ
25. dr Wolfgang Brylla
26. dr Andrey Kotin
27. prof. dr hab. Małgorzata Mikołajczak
28. dr Krystian Saja
29. dr Dariusz Sagan
30. dr Adam Trybus
31. prof. dr hab. Elizaveta Kotorova
32. dr Joanna Dec-Pietrowska
33. dr Edyta Mianowska
34. dr Sebastian Kowalski
35. dr hab. inż. Piotr Kutyk, prof. UZ
36. dr hab. Ryszard Michałak, prof. UZ
37. dr Artur Majewski
38. dr Katarzyna Kwiecień-Długosz
39. dr hab. Radosław Czarkowski, prof. UZ

Nagrodę zespołową za osiągnięcia naukowe otrzymali:

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. inż. Robert Smoleński, prof. UZ
2. prof. dr hab. inż. Grzegorz Benysek
3. dr inż. Piotr Leżyński
4. dr hab. inż. Marcin Jarnut, prof. UZ

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr inż. Anna Staszczuk
2. prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. inż. Krzysztof Patan, prof. UZ
2. dr hab. inż. Maciej Patan, prof. UZ
3. prof. dr hab. inż. Krzysztof Gałkowski
4. dr hab. inż. Wojciech Paszke, prof. UZ

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. n. med. Tomasz Huzarski, prof. UZ
2. dr n. med. Marek Szwiec
3. dr n. med. Małgorzata Siwiec-Nietacny

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. inż. Remigiusz Wiśniewski, prof. UZ
2. dr hab. inż. Paweł Szcześniak
3. dr inż. Grzegorz Bazydło

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. prof. dr hab. Wiesław Leoński
2. dr Joanna Kalaga

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. inż. Zygmunt Lipnicki, prof. UZ
2. dr inż. Marta Gortych

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. inż. Andrzej Greinert, prof. UZ
2. dr inż. Jakub Kostecki

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr Joanna Frątczak-Muller
2. dr Anna Mielczarek-Żejmo

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. inż. Sebastian Saniuk, prof. UZ
2. dr hab. inż. Anna Saniuk, prof. UZ

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. prof. dr hab. Giorgi Melikidze
2. dr Dipanjan Mitra

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr Jarosław Jeschke
2. dr hab. Magdalena Gryska, prof. UZ
3. prof. dr hab. Paulina Komorowska-Birger
4. dr hab. Ryszard Woźniak, prof. UZ
5. dr hab. Alicja Lewicka-Szczegóła, prof. UZ
6. dr Artur Pastuszek

Nagrodę indywidualną za osiągnięcia dydaktyczne otrzymali:

1. mgr Anna Gąsiorek-Kowalewicz
2. dr hab. inż. Maria Mrówczyńska, prof. UZ
3. dr Andrzej Łączak
4. dr Elżbieta Grochowska
5. prof. dr hab. Tadeusz Borys
6. prof. dr hab. Hanna Paluszkiwicz
7. dr Krystyna Białek
8. dr Olaf Włodkowski
9. dr Agnieszka Kania

10. dr hab. inż. Abdrahman Alsbary, prof. UZ
11. dr Anita Famuła-Jurczak
12. dr hab. Tatiana Rongińska, prof. UZ
13. dr n. med. Piotr Defort

Nagrodę zespołową za osiągnięcia dydaktyczne otrzymali:

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. inż. Marcin Mrugalski, prof. UZ
2. dr inż. Anna Pławiak-Mowna
3. dr inż. Michał Doligalski
4. dr inż. Łukasz Sobolewski

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. prof. dr hab. Jerzy Szymaniuk
2. dr Bartosz Pernal

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr Magdalena Skibińska

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr Piotr Kapusta
2. dr Wiktor Trybka
3. dr Justyna Michalska
4. dr Ewa Żołnierczyk
5. dr Przemysław Sztejna

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr hab. inż. Mariusz Jenek, prof. UZ
2. dr inż. Albert Lewandowski
3. dr inż. Krzysztof Adamczuk
4. mgr inż. Zdzisław Wałęga

ZESPÓŁ W SKŁADZIE:

1. dr inż. Józef Włosek
2. dr hab. inż. Adam Wysokowski, prof. UZ
3. dr inż. Artur Juszczyk

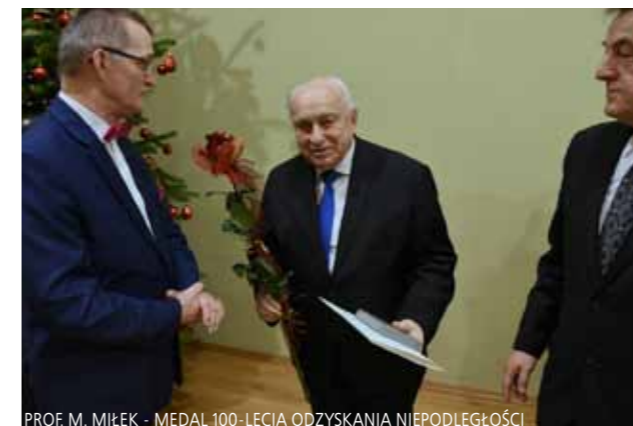
oprac. Ewa Saperiko

ODZNACZENIA PAŃSTWOWE

18 grudnia 2019 r., podczas spotkania oplatkowego, wicewojewoda lubuski Wojciech Perczak, wręczył 34 pracownikom Uniwersytetu Zielonogórskiego złoty i srebrny Krzyże Zasługi, Medale za Długoletnią Służbę - złote, srebrne i brązowe oraz Medale Komisji Edukacji Narodowej. Również tego dnia prof. Marian Miłek odebrał Medal 100-lecia Odzyskania Niepodległości, nadany mu dokładnie rok temu przez Prezesa Rady Ministrów - Mateusza Morawieckiego.

esa

PROF. M. MIŁEK - MEDAL 100-LECIA ODZYSKANIA NIEPODLEGŁOŚCI

DR H. OCHONCZENKO - ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

ODZNACZENI SREBRNYM KRZYŻEM ZASŁUGI

ODZNACZENI ZŁOTYM MEDALEM ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

ZŁOTY KRZYŻ ZASŁUGI

1. dr Helena Ochonczenko

SREBRNY KRZYŻ ZASŁUGI

1. dr hab. Iwona Grzegorzewska, prof. UZ
2. dr Tomasz Grzybowski
3. dr hab. Zdzisława Janiszewska-Nieścioruk, prof. UZ

MEDAL ZŁOTY ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. mgr Ewa Majcherek
2. dr Włodzimierz Papla
3. dr hab. Marlena Piontek, prof. UZ
4. Monika Powchowicz
5. mgr Krystyna Sztranc

MEDAL SREBRNY ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. inż. Sławomir Mielcarz
2. dr hab. inż. Beata Nowogońska, prof. UZ
3. dr hab. inż. Krzysztof Patan, prof. UZ
4. dr Andrzej Pokrywka

5. mgr Beata Pyzalska-Sałamaj

6. dr hab. Marek Smoluk, prof. UZ
7. dr hab. Bogumiła Tarasiewicz-Ciesielska, prof. UZ

MEDAL BRĄZOWY ZA DŁUGOLETNIĄ SŁUŻBĘ

1. mgr Karolina Godzisz
2. dr inż. Jakub Kostecki
3. dr inż. Katarzyna Łuszczynska

MEDAL KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ

1. dr hab. Piotr Godlewski, prof. UZ
2. dr hab. Bohdan Halczak, prof. UZ
3. dr Janina Jędrzejczak-Gas
4. dr hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ
5. prof. dr hab. Lidia Latanowicz
6. dr hab. Maciej Matolepszy, prof. UZ
7. dr hab. inż. Maria Mrówczyńska, prof. UZ
8. dr hab. inż. Sylwia Myszograj, prof. UZ
9. dr hab. Urszula Świdarska-Włodarczyk, prof. UZ
10. dr Dorota Niewiedział
11. mgr Beata Łapanowska

ODZNACZENI SREBRNYM MEDALEM ZA DŁUGOLETNIA SŁUŻBĘ

ODZNACZENI BRĄZOWYM MEDALEM ZA DŁUGOLETNIA SŁUŻBĘ

ODZNACZENI MEDALEM KOMISJI EDUKACJI NARODOWEJ

12. mgr Jacek Sajnog
13. mgr inż. Mariola Szajna
14. mgr Ryszard Wyder
15. dr hab. Joanna Zawodniak

Medal za Długoletnią Służbę przyznaje Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej jako nagrodę za wzorowe, wyjątkowo sumienne wykonywanie obowiązków wynikających z pracy zawodowej w służbie Państwa. Jest to polskie odznaczenie

cywilne, którego historia sięga czasów II Rzeczypospolitej. Medal nadawany za pracę w służbie państwowej, został przywrócony do systemu odznaczeń państwowych w Polsce w 2007 r.

Medal Komisji Edukacji Narodowej, to polskie odznaczenie resortowe nadawane za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania przez Ministra Edukacji Narodowej.

oprac. Ewa Sapeńko

PROFESOROWIE Z UZ CZŁONKAMI RZECZYWISTYMI PAN

Z przyjemnością informujemy, że podczas 140. sesji Zgromadzenia Ogólnego Polskiej Akademii Nauk w Warszawie dwaj profesorowie z Uniwersytetu Zielonogórskiego zostali wybrani członkami rzeczywistymi PAN w dziedzinie nauk technicznych (dotychczas byli członkami korespondentami):

prof. dr hab. inż. Romuald Będziński z Katedry Inżynierii Biomedycznej Instytutu Inżynierii Materiałowej i Biomedycznej,

prof. dr hab. inż. Józef Korbicz z Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Zgromadzenie Ogólne PAN, to najważniejszy organ Akademii i zarazem prestiżowa korporacja uczonych. W jego skład wchodzi wszyscy członkowie krajowi PAN - wybitni naukowcy, którzy określają kierunki rozwoju i działalności Akademii.

Na grudniowej sesji Zgromadzenie Ogólne wybrało 38 członków rzeczywistych i 51 członków korespondentów.

Kandydatów zgłaszano prezesowi PAN do 31 lipca. Następnie swoje rekomendacje sformułowały wydziały PAN, reprezentujące różne dziedziny nauki. Ostateczną listę

nominowanych przedstawiło Prezydium PAN, a decydujący głos należał do Zgromadzenia Ogólnego.

Wybory przeprowadzono po raz pierwszy wg nowej ordynacji wyborczej.

Prof. dr hab. inż. Romuald Będziński w 1973 r. uzyskał stopień naukowy doktora, w 1990 r. stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie biocybernetyki i inżynierii biomedycznej, specjalność: biocybernetyka i inżynieria biomedyczna. Od 1997 r. jest profesorem nauk technicznych. Od ponad 30 lat działalność naukowa prof. Romualda Będzińskiego jest związana z biomechaniką struktur

tkankowych oraz układami zastępczymi człowieka. Wypro-mował 23 doktorów. Jest autorem ponad 400 prac naukowych, wśród których są monografie, podręczniki, raporty, artykuły i zgłoszenia patentowe.

Swoje zainteresowania naukowe prof. Romuald Będziński związał z mechaniką eksperymentalną oraz biomechaniką. Działalność naukowo-badawcza Profesora jest skoncentrowana na zastosowaniu i rozwoju metod mechaniki eksperymentalnej w badaniach podstawowych oraz stosowanych. Odrębną grupę zainteresowań badawczych stanowi współpraca w dziedzinie medycyny klinicznej.

W 2001 r. prof. dr hab. inż. Romuald Będziński rozpoczął działalność w strukturach Polskiej Akademii Nauk. Od 2007 r. jest członkiem korespondentem PAN, gdzie pełni rolę członka: prezydium Oddziału Polskiej Akademii Nauk we Wrocławiu; prezydium Komitetu Mechaniki, Wydziału IV Nauk Technicznych; Rady Naukowej Komitetu Biocybernetyki i Inżynierii Biomedycznej im. Macieja Nałęcz, Wydziału IV Nauk Technicznych oraz Rady Naukowej Instytutu Podstawowych Problemów Techniki, Wydziału IV Nauk Technicznych. Od 2016 r. prof. dr hab. inż. jest członkiem korespondentem Polskiej Akademii Umiejętności.

Profesor jest twórcą czasopisma Acta of Bioengineering and Biomechanics (notowanego na tzw. liście filadelfijskiej, ze współczynnikiem wpływu IF: 1.194 (2018) oraz redaktorem naczelnym międzynarodowych czasopism: Journal of Rehabilitation, Series on Biomechanics Quarterly Peer-Reviewed Journal.

Prof. Romuald Będziński jest również wiceprezesem Polskiego Towarzystwa Biomechaniki, a także członkiem zespołu interdyscyplinarnego do spraw działalności wspomagającej badania w zakresie informacji i upowszechniania nauki oraz zespołu interdyscyplinarnego do spraw programu wspierania infrastruktury badawczej w ramach Funduszu Nauki i Technologii Polskiej, Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. W ostatnich latach prof. Romuald Będziński uzyskał tytuły honorowe: Corresponding member Academy of Sciences of Bologna in the Class of Physical Sciences oraz Honorary Members Danubia Adria Society on Experimental Methods, a w roku 2016 Honorary Member European Society of Biomechanics.

Do osiągnięć Profesora można zaliczyć prace dotyczące projektowania i wytwarzania urządzeń pomiarowych, stanowisk do badania maszyn, implantów i konstrukcji metodami optycznymi. Prof. Romuald Będziński jest laureatem wielu prestiżowych nagród, m.in.: nagrody ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za wybitne osiągnięcia w badaniach na rzecz rozwoju gospodarki, tzw. Polski Nobel (2009); wyróżnienie pierwszą nagrodą prezesa Rady Ministrów za wybitne krajowe osiągnięcie naukowo-techniczne (zespolowa); „Nieinwazyjny system wspomagania zabiegów operacyjnych w szczególności ortopedycznych i laryngologicznych” (2011); nagrody ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego za książkę „Biomechanika” pod red. R. Będzińskiego (2012). Wcześniej otrzymał nagrody ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz nagrody ministra Edukacji Narodowej. Obecnie Profesor Romuald Będziński jest kierownikiem projektu OPUŚ „Interakcja bioresorbowalnego materiału z tkanką w warunkach zmiennych odkształceń na przykładzie cewki moczowej”.

Prof. R. Będziński jest odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi (1978), odznaką „Przyjaciel Dziecka” (1993) oraz Medalem Edukacji Narodowej (2003).

Prof. dr hab. inż. Józef Korbicz (ur. 1951)

(<http://staff.uz.zgora.pl/jkorbicz/>) studia w zakresie automatyki i telemekhaniki ukończył w 1975 r. na Politechnice Kijowskiej. Stopnie naukowe doktora i doktora habilitowanego otrzymał na tej samej uczelni odpowiednio w latach 1980 i 1986 z automatyki i robotyki. Z kolei tytuł profesora uzyskał w 1993 r. na wniosek Instytutu Badań Systemowych PAN w Warszawie, a w 2007 r. został wybrany na członka korespondenta PAN. Od 1975 r. pracuje na Uniwersytecie Zielonogórskim (wcześniej na Politechnice Zielonogórskiej).

Reprezentuje nauki techniczne w dyscyplinie *automatyka i robotyka* oraz *informatyka*. Prowadzi badania w obszarze diagnostyki technicznej i medycznej, metod sztucznej inteligencji oraz modelowania i sterowania procesami fizycznymi. Jest m.in. współautorem monografii *Estymacja i sterowanie stochastyczne układami o parametrach rozłożonych* (1991), wydanej przez PWN, jak również powszechnie uznanej w środowisku książki *Sztuczne sieci neuronowe. Podstawy i zastosowania* (1994, Akademicka Oficyna Wydawnicza). Duże zainteresowanie w środowisku wywołała wydana w 2002 r. przez WNT monografia zbioro-

wa pt. *Diagnostyka procesów. Modele, metody sztucznej inteligencji, zastosowania*, której jest współredaktorem i współautorem. Rozszerzona wersja angielska tej monografii pt. *Fault Diagnosis. Models, Artificial Intelligence, Applications* została opublikowana w 2004 r. przez prestiżowe wydawnictwo światowe Springer-Verlag.

Jest twórcą szkoły naukowej diagnostyki procesów i systemów z elementami diagnostyki medycznej. Szkołę tę tworzą liczni doktorzy habilitowani i profesorowie pracujący dzisiaj na Uniwersytecie Zielonogórskim jak i na wielu politechnikach w kraju.

Był kierownikiem wielu krajowych i międzynarodowych projektów badawczych finansowanych przez Unię Europejską, m.in. w ramach programu *COPERNICUS* oraz 5. Programu Ramowego. W 2019 r. jako kierownik zakończył kolejny projekt badawczy finansowany przez Narodowe Centrum Naukowe w Krakowie w ramach konkursu *OPUS*, dotyczący diagnostyki medycznej wybranych zachorowań na raka.

Od 1993 r. jest członkiem Komitetu Automatyki i Robotyki PAN, przy czym w latach 2003-2015 był zastępcą przewodniczącego Komitetu, a od 2016 r. jest jego przewodniczącym. Ponadto, w Oddziale PAN w Poznaniu w latach 2003-2015 był przewodniczącym Komisji Cybernetyki Technicznej, a od 2016 r. jest przewodniczącym Komisji Informatyki i Automatyki.

Od 2012 r. jest członkiem Centralnej Komisji ds. Stopni i Tytułów, przy czym w kadencji 2012-2016 pełni funkcję zastępcy przewodniczącego Sekcji VI Nauk Technicznych.

Od 2015 r. jest przewodniczącym Rady Naukowej Instytutu Badań Systemowych PAN w Warszawie.

Jest twórcą (1991) oraz redaktorem naczelnym międzynarodowego kwartalnika naukowego *International Journal of Applied Mathematics and Computer Science (AMCS)*, który od 2007 r. znajduje się na prestiżowej liście filadelfijskiej ze współczynnikiem wpływu IF: 1.504 (2018).

Od 2003 r. jest też prezesem Lubuskiego Towarzystwa Naukowego w Zielonej Górze.

W ramach aktywności międzynarodowej jest m.in. członkiem wyższej rangi (*Senior Member*) amerykańskiego stowarzyszenia elektryków i elektroników (IEEE) oraz członkiem Komitetu Technicznego pt. *Detection, Supervision and Safety for Technical Processes, SAFEPROCESS* międzynarodowej federacji automatyki (IFAC). W latach 2013-2018 reprezentował Polskę w Zgromadzeniu Ogólnym European Control Association. W 2018 r. był przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego i członkiem Komitetu Programowego 10. edycji Sympozjum IFAC pn. *Fault Detection, Supervision and Safety for Technical Processes, SAFEPROCESS* w Warszawie. Jest też przewodniczącym Komitetu Sterującego Europejskich Warsztatów pt. *Advanced Control and Diagnosis, ACD*. Był tzw. profesorem wizytującym na uczelniach w USA, Kanadzie, Australii, Chinach i Francji, a ostatnio w Rosji.

Był dziekanem i prorektorem ds. nauki na Politechnice Zielonogórskiej, a później na Uniwersytecie Zielonogórskim. Jest dyrektorem Instytutu Sterowania i Systemów Informatycznych (ISSI) na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki. Obecnie jest również przewodniczącym Rady Dyscypliny Naukowej Informatyki Technicznej i Telekomunikacji na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Posiada trzy ministerialne nagrody naukowe, a także odznaczenia państwowe, w tym Krzyż Kawalerski Orderu Odrodzenia Polski, Złoty Krzyż Zasługi oraz Medal Komisji Edukacji Narodowej.

Pełny wykaz publikacji pod adresem:

http://publikacje.uz.zgora.pl:7777/skep/show/publications_author

PROF. M. MIKOŁAJCZAK LAUREATKĄ NAGRODY IM. A.K. WAŚKIEWICZA

Prof. Małgorzata Mikołajczak - literaturoznawczyni z Instytutu Filologii Polskiej Uniwersytetu Zielonogórskiego - została laureatką tegorocznej, 10. już edycji nagrody literackiej im. A. K. Waśkiewicza, przyznawanej przez zielonogórski oddział Związku Literatów Polskich. Profesorka M. Mikołajczak otrzymała tę nagrodę za prace poświęcone twórczości lubuskiej i zasługi dla środowiska literackiego. Nagrodę wręczyli jej: żona A. K. Waśkiewicza - Anna Sobeczka oraz prezes oddziału ZLP - dr Robert Rudiak. Laudację na cześć laureatki wygłosił Eugeniusz Kurzawa przypominając wspólne ongiś (i w efekcie udane) zabiegi o podjęcie badań nad literaturą lubuską.

W tym roku spośród kilkunastu zgłoszonych do nagrody osób, nominacje uzyskali także: Agnieszka Ginko i Janusz Łastowiecki.

W ub. roku prof. Małgorzata Mikołajczak została przez kapitułę nagrody im. A. K. Waśkiewicza uhonorowana Spe-

cialną Nagrodą Literacką za długoletnie wspieranie lubuskich literatów, za promowanie na Uniwersytecie kolejnych magistrów i doktorów podejmujących sprawy twórców i ich pisarstwa w regionie, za książki, prace i eseje o poczynaniach środowiska.

Nagroda Literacka ZLP została utworzona w 2010 r. przez zarząd oddziału ZLP. Od 2015 r. nosi imię Andrzeja K. Waśkiewicza, wybitnego poety, literaturoznawcy, krytyka i edytora, związanego ongiś z oddziałem zielonogórskim ZLP. Kandydatów do nagrody mogą zgłaszać członkowie oddziału i kapituły, stowarzyszenia twórcze, instytucje kultury. Powoływana przez zarząd kapituła nominuje do nagrody trzy osoby, biorąc pod uwagę całokształt twórczości lub utwory wydane w ostatnim czasie. Spośród autorów nominowanych kapituła wskazuje tę jedną, która otrzymuje nagrodę. W pierwszych latach nagroda była wręczana

podczas gali Lubuskich Wawrzyńców w Wojewódzkiej i Miejskiej Bibliotece Publicznej im. C. Norwida w Zielonej Górze. Od 2015 r. jest odrębną uroczystością odbywającą się w Sali Witrażowej Muzeum Ziemi Lubuskiej.

Udział w uroczystości co roku bierze Anna Sobeczka - żona Andrzeja K. Waśkiewicza, kiedyś zielonogórska dziennikarka radiowa i tłumaczka.

Ewa Sapeńko

LAUREACI AD 2019
(W ŚRODKU): AGNIESZKA GINKO,
MAŁGORZATA MIKOŁAJCZAK, JANUSZ ŁASTOWIECKI.
OBOK NICH STOJA (Z LEWEJ): EUGENIUSZ KURZAWA,
ROBERT RUDIAK ORAZ (Z PRAWY): ANNA SOBECKA.
FOT. LIDIA KURZAWA

PROREKTOR DS. COLLEGIUM MEDICUM

OD 1 PAŹDZIERNIKA 2019 R. W NOWEJ STRUKTURZE ORGANIZACYJNEJ UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO COLLEGIUM MEDICUM ZASTĄPIŁO WYDZIAŁ LEKARSKI I NAUK O ZDROWIU.

MACIEJ ZABEL

Profesor medycyny, histolog i biolog medyczny. Wydział Lekarski AM w Poznaniu ukończył w 1971 r. Stopień doktora uzyskał w 1974 r., a habilitację w 1982 r. W 1990 r. otrzymał tytuł profesora, od 1996 r. profesor zwyczajny. W latach 1992-2007 kierownik Katedry Histologii i Embriologii Akademii Medycznej we Wrocławiu, a od 2006 do 2017 r. kierownik takiej samej Katedry Uniwersytetu Medycznego w Poznaniu. Obecnie jest profesorem w Katedrze Anatomii i Histologii Collegium Medicum Uniwersytetu Zielonogórskiego. Stypendysta Fundacji Humboldta w Uniwersytetach w Wurzburgu, Hamburgu, Kilonii i Berlinie. Doktor honoris causa Uniwersytetów Medycznych w Białymstoku (2009) i we Wrocławiu (2013) oraz członek honorowy trzech towarzystw naukowych.

Najważniejsze kierunki badań to: biologia nowotworów, markery nowotworowe i krążące komórki nowotworowe, apoptoza w fizjologii i patologii, hormonalna regulacja gospodarki wapniowej, regulacja ekspresji hormonów, biolo-

gia molekularna w morfologii, fizjologia pęcherzyków jajnika, badanie biodostępności leków. Laureat wielu nagród naukowych, m.in. Wydziału Nauk Medycznych PAN, towarzystw naukowych i 11 nagród I stopnia Ministra Zdrowia. Dorobek naukowy Profesora to ponad 420 prac oryginalnych oraz ponad 500 komunikatów zjazdowych. Był i jest kierownikiem 12 projektów badawczych KBN, NCN, NCBiR oraz międzynarodowych ERA-NET.

Jest redaktorem 16 monografii i podręczników oraz autorem ponad 40 rozdziałów. Był promotorem 33 rozpraw doktorskich i opiekunem 9 habilitacji oraz recenzentem ponad stu rozpraw doktorskich, postępowań habilitacyjnych i profesorskich.

Pełnił lub pełni szereg funkcji w strukturach międzynarodowych (Komitet Wykonawczy International Federation of Societies for Histochemistry and Cytochemistry) i jako przewodniczący struktur i organizacji krajowych badań

naukowych (Komitet Ewaluacji Jednostek Naukowych, Zespół Nauk Medycznych KBN, Rada Nauki MNiSW, Zespołu ds. Nagród Ministra MNiSW, Komitet Sterujący Programu INNOMED NCBiR, Komitet Cytobiologii PAN, Rada Naukowa Instytutu Genetyki Człowieka PAN, Rada Naukowa Instytutu Immunologii i Terapii Dośw. PAN, Zespołu Współpracy Polsko-Niemieckiej MEiN „Neurobiologia” oraz towarzystw i fundacji naukowych) a także członkiem (Komisja Nagród Premiera RP, Centralna Komisja ds. Stopni i Tytułów Naukowych, Rada Naukowa Instytutu Matki Polki, 6 Kolegiów Redakcyjnych Czasopism). Za wybitne osiągnięcia naukowe i zasługi w organizacji nauki polskiej uhonorowany Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski, Złotym krzyżem Zasługi i Medalem KEN.

NOWE HABITACJE NA WYDZIALE EKONOMII I ZARZĄDZANIA

Miło nam poinformować, że do grona samodzielnych pracowników naukowych na naszym Wydziale dołączyli Pani Anetta Barska* oraz Pan Marcin Relich.

6 GRUDNIA 2019 R. RADA AWANSU NAUKOWEGO UNIwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu podjęła jednogłośnie uchwałę o nadaniu Pani **DR INŻ. ANETCIE BARSKIEJ** stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauki społecznej w dyscyplinie ekonomia i finanse.

Jako osiągnięcie wynikające z art. 16 ust. 2 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 r. poz. 882 ze zm. w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311) została wskazana monografia pt. *Konsumenci pokolenia Milenium na rynku innowacyjnych produktów żywnościowych na obszarach przygranicznych Polski, Niemiec, Czech i Słowacji*, wydana nakładem Uniwersytetu Zielonogórskiego.

mięć, Czech i Słowacji, wydana nakładem Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Autorka monografii zwraca uwagę na istotne zmiany mentalności europejskich konsumentów, które nastąpiły pod wpływem transformacji ustrojowej, która przyczyniła się do zwiększenia swobody rynkowej oraz wzbogacenia oferty podmiotów gospodarczych. W wyniku wprowadzenia wolnorynkowej gospodarki na terenie wielu krajów zaszły liczne zjawiska wpływające na długoterminowe zachowania nabywcze konsumentów. Jedną z grup, która wyrosła na tle przemian ustrojowych, społecznych, a także światopoglądowych, jest pokolenie Milenium. Na tej właśnie grupie skoncentrowana jest tematyka monografii. Prezentowane w monografii wyniki badań, zrealizowane na zbiorowości 1129 respondentów pochodzących z Polski, Czech, Niemiec oraz Słowacji, nie tylko przyczyniają się do poznania zachowań konsumentów pokolenia Milenium, ale mają również praktyczny potencjał dla zastosowań na rynku żywnościowym, zwłaszcza dla firm działających na przygranicznych rynkach bądź planujących wejście na nie.

Problematyka ujęta w monografii stanowi nawiązanie do nowego paradygmatu konsumpcji, która traktuje proces konsumpcji od strony podmiotowej – cech zachowań człowieka występującego w roli konsumenta i jego odpowiedzialności, rozważania prezentowane na jej łamach wpisują się w nurt ekonomii behawioralnej. Istotnym efektem zrealizowanych badań jest sformułowanie implikacji teoretycznych dla nauki oraz praktycznych dla gospodarki. Podjęta

Problematyka ujęta w monografii stanowi nawiązanie do nowego paradygmatu konsumpcji, która traktuje proces konsumpcji od strony podmiotowej – cech zachowań człowieka występującego w roli konsumenta i jego odpowiedzialności, rozważania prezentowane na jej łamach wpisują się w nurt ekonomii behawioralnej.

w monografii problematyka wpisuje się w nowy trend rozwoju nauk ekonomicznych charakteryzujący się poszukiwaniem nowych instrumentów oddziaływania na popyt. Recenzentami w postępowaniu habilitacyjnym dr inż. Anetty Barskiej byli: prof. zw. dr hab. Aniela Styś, reprezentująca wrocławskie środowisko naukowe, przez wiele lat związana z Uniwersytetem Ekonomicznym we Wrocławiu, a obecnie z Wyższą Szkołą Bankową, prof. zw. dr hab. Czesław Bywalec z Uniwersytetu Ekonomicznego w Krakowie oraz prof. dr hab. Grzegorz Maciejewski z Uniwersytetu Ekonomicznego w Katowicach.

Recenzenci pozytywnie ocenili dobór problematyki badawczej i jej wagę, przyjętą przez Habilitantkę metodykę oraz uznali jej wkład w rozwój dyscypliny ekonomia i finanse. W swoich recenzjach podkreślali bogaty warsztat badawczy Habilitantki i z uznaniem odnieśli się do nowatorskiego ujęcia prezentowanej problematyki. Potwierdzeniem wysokich walorów monografii są konkluzje ostateczne zwarte w recenzjach. W tym miejscu można przytoczyć jedną z nich - Profesor Czesław Bywalec swój wniosek końcowy sformułował tak: „...*Konkludując, uznając przedstawioną przez p. dr inż. Anettę Barską monografię habilitacyjną za rozprawę bardzo wartościową i to zarówno pod względem merytorycznym, jak i metodycznym. Poprzez przeprowadzenie empirycznych badań konsumentów czterech krajów i pogłębioną, wieloaspektową ich analizę, przyczynia się ona do istotnego wzbogacenia dorobku naukowego z zakresu ekonomii, a szczególnie ekonomii behawioralnej...*” (fragment recenzji). Jak podkreślił Profesor Grzegorz Maciejewski „...*Recenzowana dysertacja, tak pod względem merytorycznym, jak i edytorskim spełnia zatem wszystkie wymagania wartościowej rozprawy naukowej, adekwatnie ułożonej we właściwym postępowaniu kwalifikacyjnym tj. postępowaniu habilitacyjnym...*”. Recenzenci dokonali również oceny pozostałego dorobku naukowego Habilitantki, ocenili jej zaangażowanie dydaktyczne, popularyzatorskie oraz organizacyjne. Zdaniem Pani Profesor Aniela Styś „...*przedstawiane osiągnięcia naukowe Habilitantki stanowią istotny wkład teoretyczny i praktyczny w rozwój dziedziny nauk ekonomicznych. Wskazują także na znaczącą aktywność naukową Habilitantki...*”.

Dotychczasowa działalność naukowa dr hab. inż. Anetty Barskiej została udokumentowana 97 autorskimi i współautorskimi recenzowanymi opracowaniami naukowymi, które stanowią monografie, rozdziały w monografiach oraz artykuły naukowe w czasopiśmie i materiałach konferencyjnych. Są to oryginalne opracowania o charakterze badawczym zamieszczone w publikacjach o zasięgu krajowym i międzynarodowym. Są one zaindeksowane w licznych bazach naukowych, w tym również w bazie *Web of Science* oraz *Scopus*. Trzy artykuły zostały opublikowane w czasopiśmie naukowych wyróżnionych w *Journal Citation Reports* (JCR). Wśród artykułów opublikowanych, po uzyskaniu stopnia doktora, w czasopiśmie blisko 60 proc. stanowią artykuły w języku angielskim, a spośród materiałów konferencyjnych wskaźnik ten wynosi 90 proc. Jest redaktorką jednej książki oraz współredaktorką 9 publikacji. Jest również autorką 1 recenzowanych materiałów o charakterze dydaktycznym.

Wyniki badań dr hab. inż. Anetty Barskiej zostały przedstawione na 36 krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Brała udział w 5 naukowych stażach za-

granicznych, finansowanych m.in. ze środków NAWA oraz 2 krajowych zrealizowanych w Instytucie Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej - Państwowym Instytucie Badawczym w Warszawie. Ponadto była członkiem licznych komitetów organizacyjnych i naukowych konferencji. Wielokrotnie pełniła również funkcje recenzenta.

OD REDAKCJI:

Pani Anetta Barska od wielu lat współpracuje z Redakcją naszego Miesięcznika. Pani Doktor Habilitowanej składamy serdeczne gratulacje!

26 LISTOPADA 2019 R. RADA NAUKOWA DYSZYPLINY NAUKI O ZARZĄDZANIU I JAKOŚCI POLITECHNIKI WARSZAWSKIEJ NADAŁA PANU **DR. INŻ. MARCINOWI RELICHOWI** STOPIEŃ DOKTORA HABILITOWANEGO W DZIEDZINIE NAUKI SPOŁECZNEJ W DYSZYPLINIE NAUKI O ZARZĄDZANIU I JAKOŚCI.

Tematyka rozprawy habilitacyjnej dotyczyła analizy decyzyjnej w rozwoju nowych produktów. Recenzentami dorobku naukowego, dydaktycznego i popularyzatorskiego byli prof. dr hab. Ireneusz Rutkowski (Uniwersytet Ekonomiczny w Poznaniu), dr hab. inż. Dariusz Dąbrowski (Politechnika Gdańska) oraz dr hab. inż. Renata Walczak (Politechnika Warszawska). Prof. dr hab. Ireneusz Rutkowski w swojej recenzji dorobku naukowego dr. inż. Marcina Relicha pisze m.in. „...*przedstawione do oceny publikacje naukowe odnoszą się do istotnych problemów, stanowiących przedmiot dyskusji w ważnych nurtach dyscypliny nauki o zarządzaniu i jakości, tj. dojrzałość i skuteczność procesów innowacyjnych współczesnych organizacji, które stanowią istotny element przyczyniający się do organizacyjnej efektywności, a w dłuższym czasie do uzyskania i utrzymywania przewagi konkurencyjnej*”.

Dr hab. inż. Marcin Relich jest autorem lub współautorem 115 publikacji naukowych, w tym 73 publikacje to pozycje jednoautorskie, a w 102 publikacjach występuje jako pierwszy autor. Po uzyskaniu stopnia doktora (w latach 2009-2019) zostało opublikowanych 81 prac naukowych dr. hab. inż. Marcina Relicha, spośród których 27 publikacji zostało zaindeksowanych w bazie *Web of Science*. Cztery artykuły zostały opublikowane w czasopiśmie naukowych wyróżnionych w *Journal Citation Reports* (JCR). Wyniki badań dr. hab. inż. Marcina Relicha zostały przedstawione na 36 krajowych i międzynarodowych konferencjach naukowych. Ponadto dr hab. inż. Marcin Relich w latach 2009-2019 był członkiem 30 komitetów naukowych cyklicznych konferencji międzynarodowych, 5 rad naukowych czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym i recenzentem ponad 80 publikacji naukowych (w tym 19 recenzji w 12 czasopiśmie naukowych wyróżnionych w JCR).

Naszej Koleżance i Koledze serdecznie gratulujemy oraz życzymy dalszych sukcesów!

PROMOCJE HABILITACYJNE I DOKTORSKIE

— Ewa Sapeńko

Czworo doktorów habilitowanych i 34 doktorów 20 listopada 2019 r. odebrało dyplomy stopni naukowych przyznanych w minionym roku na Uniwersytecie Zielonogórskim i złożyło ślubowanie.

Dotychczas na Uniwersytecie Zielonogórskim (od 1 września 2001 r.) wypromowano 480 doktorów i 67 doktorów habilitowanych.

Uniwersytet Zielonogórski posiada 17 uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora (wg nowej klasyfikacji w dyscyplinach: *filozofia; historia; językoznawstwo; literaturoznawstwo; automatyka, elektronika i elektrotechnika; informatyka techniczna i telekomunikacja; inżynieria lądowa i transport; inżynieria mechaniczna; inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka; nauki o polityce i administracji; nauki o zarządzaniu i jakości; nauki socjologiczne; pedagogika; astronomia; matematyka; nauki biologiczne; nauki fizyczne*) i 7 uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego (wg nowej klasyfikacji w dyscyplinach: *astronomia; automatyka, elektronika i elektrotechnika; historia; inżynieria lądowa i transport; matematyka; nauki biologiczne; nauki fizyczne*).

Stacjonarne studia doktoranckie prowadzone są w dwóch szkołach doktorskich (Nauk Humanistycznych i Społecznych UZ oraz Nauk Ścisłych i Technicznych UZ) w 16 dyscyplinach.

Promocje habilitacyjne i doktorskie na stałe weszły już do kalendarza uroczystości akademickich na Uniwersytecie Zielonogórskim. W święcie tym uczestniczą nie tylko sami bohaterowie, czyli nowo wypromowani doktorzy habilitowani i doktorzy, ale najwyższe władze uczelni, dziekani, promotorzy, recenzenci, rodziny i zaproszeni goście.

— Lista osób odbierających dyplom DOKTORA HABILITOWANEGO

Stopień nadany Uchwałą Rady WYDZIAŁU BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

- 1. dr hab. inż. Anna Ewa Ostańska** - doktor habilitowany nauk technicznych w dyscyplinie *budownictwo*
Tytuł rozprawy: *Programowanie rewitalizacji osiedli mieszkaniowych z zastosowaniem modelu PEARS*
Recenzenci:
__prof. dr hab. inż. Jan Kubica
__dr hab. inż. Beata Nowogońska, prof. UZ
__prof. dr hab. inż. Leonard Runkiewicz

Stopień nadany Uchwałą Rady WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO

- 2. dr hab. Elżbieta Juszczak-Maraszekiewicz** - doktor habilitowany nauk humanistycznych w dyscyplinie *historia*

„Głos Koszaliński/Pomorza” 1952-1989. Propaganda i informacja

Recenzenci:

- __prof. dr hab. Czesław Osękowski
- __dr hab. Elżbieta Kaszuba, prof. Uwr
- __dr hab. Adam Makowski, prof. US

Stopnie nadane Uchwałą Rady WYDZIAŁU FIZYKI I ASTRONOMII

- 3. dr hab. Sylwia Kondej** - doktor habilitowany nauk fizycznych w dyscyplinie *fizyka*
Tytuł rozprawy: *Asymptotyka spektralna w modelach kwantowo-mechanicznych z potencjałami typu delta*
Recenzenci:
__prof. dr hab. Stefan Giller
__dr hab. Maria Przybylska, prof. UZ
__prof. dr hab. Radosław Szymtkowski

- 4. dr hab. Ryszard Grzegorz Matysiak** - doktor habilitowany nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki fizyczne*
Tytuł rozprawy: *Efekty kwantowe występujące w związku Yb4As3 oraz domieszkowanym (Yb(1-x)Lu(x))4As3*
Recenzenci:
__dr hab. Małgorzata Samsel-Czekała, prof. INTiBS PAN
__dr hab. Agata Kamińska, prof. IF PAN
__dr hab. Mirosław Dudek, prof. UZ

— Lista osób odbierających dyplom DOKTORA

Stopnie nadane uchwałą Rady WYDZIAŁU BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

- 1. dr inż. Sebastian Kołodziej** - doktor nauk technicznych w dyscyplinie *budownictwo*
Tytuł rozprawy: *Eksperymentalna ocena nośności wybozczeniowej stalowych powłok sferycznych obciążonych ciśnieniem zewnętrznym - rozprawa wyróżniona*
Promotor: prof. dr hab. inż. Jakub Marcinowski
Recenzenci:
__prof. dr hab. Jan Błachut
__dr hab. inż. Piotr Iwicki, prof. PG
- 2. dr inż. Marta Skoczylas** - doktor nauk technicznych w dyscyplinie *inżynieria środowiska*
Tytuł rozprawy: *Zawartość metali ciężkich w glebach użytkowanych rolniczo i roślinach w rejonie Huty Mie-dzi Głogów*
Promotor: dr hab. inż. Michał Drab, prof. UZ
Promotor pomocniczy: dr inż. Jakub Kostecki
Recenzenci:
__prof. dr hab. inż. Maria Włodarczyk-Makuta
__prof. dr hab. inż. Józefa Wiater

- 3. dr inż. Aleksandra Sowinska** - doktor nauk inżyniersko-technicznych w dyscyplinie *inżynieria środowiska, górnictwo i energetyka*
Tytuł rozprawy: *Wpływ związków siarki na nitrifikację i denitrifikację w procesie osadu czynnego*
Promotor: dr hab. inż. Małgorzata Makowska
Promotor pomocniczy: dr hab. Marcin Spychała
Recenzenci:
__dr hab. inż. Krzysztof Chmielowski, prof. UR
__prof. dr hab. inż. Maria Włodarczyk-Makuta

Stopnie nadane uchwałą Rady WYDZIAŁU FIZYKI I ASTRONOMII

- 4. dr Maciej Marć** - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki fizyczne*
Tytuł rozprawy: *Powierzchniowo modyfikowane nanorurki tytanianowe: synteza, własności i zastosowania*
Promotor: dr hab. Mirosław Dudek, prof. ZU
Recenzenci:
__dr hab. Kazimierz Dziliński, prof. PCz.
__dr hab. Arkadiusz Ptak
- 5. dr Wiktor Wolak** - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki fizyczne*
Tytuł rozprawy: *Modelowanie zjawisk fizyko-chemicznych na granicy rozdziału faz dla materiałów z nanostrukturami*
Promotor: dr hab. Mirosław Dudek, prof. ZU
Recenzenci:
__dr hab. Andrzej J. Sikorski
__dr hab. inż. Konstantin V. Tretiakov

- 6. dr Dagmara Sztolberg** - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki fizyczne*
Tytuł rozprawy: *Badanie własności elektronowych i optycznych nanokryształów LaAlO3 domieszkowanych wybranymi jonami metali przejściowych oraz ziem rzadkich*
Promotor: prof. dr hab. Przemysław J. Dereń
Promotor pomocniczy: dr Bartosz Brzostowski
Recenzenci:
__prof. dr hab. Wojciech Pisarski
__dr hab. Robert Pązik

Stopnie nadane uchwałą Rady WYDZIAŁU HUMANISTYCZNEGO

- 7. dr Elżbieta Gazdecka** - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *literaturoznawstwo*
Tytuł rozprawy: *Konwencje gatunkowe powieści kryminalnych Joanny Chmielewskiej w kontekstach kulturowych*
Promotor: dr hab. Marta Ruszczyńska, prof. UZ
Recenzenci:
__dr hab. Agnieszka Czyżak, prof. UAM
__prof. dr hab. Tadeusz Bujnicki
- 8. dr Natalia Gorzkiewicz** - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *historia*
Tytuł rozprawy: *Rodzina miejska w świetle prasy kobiecej i poradników w latach 1918-1939*
Promotor: dr hab. Bogumiła Burda, prof. UZ
Promotor pomocniczy: dr Małgorzata Szymczak

Recenzenci:

__dr hab. Teresa Maresz, prof. nadzw. UKW
 __dr hab. Grażyna Pańko, prof. Uwr

9. dr Barbara Jaśniewicz - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *literaturoznawstwo*
 Tytuł rozprawy: *Juliusz Stanisław Balicki (1890-1963) - literaturoznawca i pedagog*
 Promotor: dr hab. Leszek Jazownik, prof. UZ
Recenzenci:
 __prof. nadzw. dr hab. Marian Sinica
 __dr hab. Władysław Sawrycki

10. dr Katarzyna Dorota Krysińska - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *literaturoznawstwo*
 Tytuł rozprawy: *Poezja lubuska wobec sacrum*
 Promotor: prof. zw. dr hab. Małgorzata Mikołajczak
Recenzenci:
 __dr hab. Tomasz Garbol
 __prof. dr hab. Jacek Petelenz-Lukasiewicz

11. dr Janusz Łastowiecki - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *historia*
 Tytuł rozprawy: *Specyfika odbioru słuchowiska radiowego (na przykładzie polskich realizacji gatunku)*
 Promotor: prof. zw. dr hab. Małgorzata Mikołajczak
Recenzenci:
 __prof. dr hab. Andrzej Skrendo
 __prof. dr hab. Andrzej Zawada

12. dr Ewa Krzywicka - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *literaturoznawstwo*
 Tytuł rozprawy: *Polska powieść kryminalna retro w latach 1999-2014*
 Promotor: dr hab. Bogdan Trocha, prof. UZ
Recenzenci:
 __dr hab. Anna Gemra
 __dr hab. Mariusz Kraska

13. dr Romuald Nowak - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *historia*
 Tytuł rozprawy: *Sztuka w przestrzeni sakralnej gotyckiego kościoła św. Mikołaja w Brzegu na Opolszczyźnie*

jako refleks życia i religijności mieszkańców miasta w latach 1370 - 2017

Promotor: ks. prof. dr hab. Andrzej Hanich

Recenzenci:

__ks. dr hab. Dariusz Tabor, prof. UPJP II
 __dr hab. Bogdan Cimata, prof. UO

**Stopnie nadane uchwałą Rady
 INSTYTUTU FILOZOFII**

14. dr Dorota Brylla - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *filozofia*
 Tytuł rozprawy: *Swoistość nauczania Instytutu Studiów i Badań Kabały Bnei Baruch. Kontekst kulturowy i próba analizy treści filozoficznych*
 Promotor: dr hab. Agata Bielik-Robson, prof. IFiS PAN
Recenzenci:
 __dr hab. Katarzyna Kornacka-Sareto, prof. UAM
 __dr hab. Zbigniew Mikotejko, prof. IFiS PAN

15. dr Hubert Staśkiewicz - doktor nauk humanistycznych w dyscyplinie *filozofia*
 Tytuł rozprawy: *Idea państwa w ujęciu filozofii liberalistycznej*
 Promotor: prof. dr hab. Wiesław Hładkiewicz
Recenzenci:
 __dr hab. Daniele Stasi, prof. UR
 __dr hab. Edward Jeliński, prof. UAM

**Stopnie nadane uchwałą Rady
 WYDZIAŁU INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI**

16. dr Mariusz Buciakowski - doktor nauk technicznych w dyscyplinie *automatyka i robotyka*
 Tytuł rozprawy: *Zintegrowane strategie estymacji uszkodzeń i regulacji dla sterowania tolerującego uszkodzenia*
 Promotor: prof. dr hab. inż. Marcin Witczak
Recenzenci:
 __prof. dr hab. inż. Ewa Skubalska-Rafajłowicz
 __prof. dr hab. inż. Stefan Domek

17. dr Kazimierz Krzywicki - doktor nauk technicznych w dyscyplinie *informatyka*
 Tytuł rozprawy: *Synteza procesów współbieżnych dla potrzeb projektowania wbudowanych systemów rozproszonych*
 Promotor: prof. zw. dr hab. inż. Aleksandr Barkalov
 Promotor pomocniczy: dr inż. Małgorzata Mazurkiewicz
Recenzenci:
 __prof. dr hab. inż. Valery Salauyou
 __prof. nadzw. dr hab. inż. Adam Słowik

18. dr Piotr Karol Witczak - doktor nauk technicznych w dyscyplinie *automatyka i robotyka*
 Tytuł rozprawy: *Synthesis of Robust Fault - Tolerant Control for Nonlinear Systems*
 Promotor: dr hab. inż. Krzysztof Patan, prof. UZ
Recenzenci:
 __prof. dr hab. inż. Andrzej Bartosiewicz
 __dr hab. inż. Michał Bartyś, prof. PW

**Stopnie nadane uchwałą Rady
 WYDZIAŁU MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII**

19. dr Agata Drzystek - doktor nauk matematycznych w dyscyplinie *matematyka*
 Tytuł rozprawy: *Sumacyjno-listowe kolorowanie grafów - rozprawa wyróżniona*
 Promotor: dr hab. Ewa Drgas-Burchardt, prof. UZ
Recenzenci:
 __dr hab. Jerzy Topp
 __prof. dr hab. Adam Paweł Wojda

20. dr Krzysztof Duzinkiewicz - doktor nauk matematycznych w dyscyplinie *matematyka*
 Tytuł rozprawy: *Zbieżność szeregów trygonometrycznych w wybranych przestrzeniach unormowanych*
 Promotor: dr hab. Bogdan Szal, prof. UZ
Recenzenci:
 __prof. dr hab. Paulina Pych-Taberska
 __dr hab. Ziemowit Rzeszutnik

21. dr Arkadiusz Kozioł - doktor nauk matematycznych w dyscyplinie *matematyka*
 Tytuł rozprawy: *Estymacja i testowanie hipotez dla wybranych wielowymiarowych modeli normalnych - rozprawa wyróżniona*
 Promotor: prof. dr hab. Roman Zmyślony
Recenzenci:
 __dr hab. inż. Katarzyna Filipiak
 __prof. dr hab. Mirosław Krzyśko

22. dr Juliusz Stochmal - doktor nauk matematycznych w dyscyplinie *matematyka*
 Tytuł rozprawy: *Operatory liniowe na przestrzeniach ciągłych funkcji wektorowych z topologią ścisłą - rozprawa wyróżniona*
 Promotor: prof. dr hab. Marian Nowak
Recenzenci:
 __prof. dr hab. Grzegorz Lewicki
 __prof. dr hab. Ryszard Płuciennik

23. dr Martin Himmel - doktor nauk matematycznych w dyscyplinie *matematyka*
 Tytuł rozprawy: *Beta-type functions, means and related topics*
 Promotor: prof. dr hab. Janusz Matkowski
Recenzenci:
 __prof. dr hab. Zygfryd Kominek
 __dr hab. Małgorzata Wróbel, prof. PCz

**Stopień nadany uchwałą Rady
 WYDZIAŁU MECHANICZNEGO**

24. dr Anatol Kałasznikow - doktor nauk technicznych w dyscyplinie *inżynieria produkcji*
 Tytuł rozprawy: *System wspomagania decyzji doboru parametrów cięcia plazmowego dla potrzeb redukcji kosztów wytwarzania*
 Promotor: dr hab. inż. Sławomir Kłos, prof. UZ
 Promotor pomocniczy: dr inż. Marek Węglowski
Recenzenci:
 __prof. dr hab. inż. Bożena Skotud
 __dr hab. inż. Dariusz Plinta, prof. ATH

Stopnie nadane uchwałą Rady

WYDZIAŁU NAUK BIOLOGICZNYCH

25. dr Marta Choptiany - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki biologiczne*
Tytuł rozprawy: *Symetria i asymetria morfologiczna, funkcjonalna i sensoryczna wśród dzieci i młodzieży szkolnej - rozprawa wyróżniona*
Promotor: prof. dr hab. Józef Tatarczuk
Recenzenci:
__prof. dr hab. Andrzej Malinowski
__dr hab. Barbara Kwiatkowska

26. dr Andżelina Łopińska - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki biologiczne*
Tytuł rozprawy: *Wpływ wybranych czynników na występowanie bakterii Acinetobacter baumannii u piskląt bociana białego (Ciconia ciconia) w trzech regionach zachodniej Polski*
Promotor: prof. dr hab. Leszek Jerzak
Promotor pomocniczy: PD Dr rer. nat. Gottfried Wilhelm
Recenzenci:
__prof. dr hab. Piotr Tryjanowski
__dr hab. Tomasz Hetmański

27. dr Sebastian Pilichowski - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki biologiczne*
Tytuł rozprawy: *Ekologiczne aspekty interakcji galasotwórczych pryszczarków Hartigiola annulipes i Mikiola fagi z bukiem Fagus sylvatica*
Promotor: dr hab. Marian Giertych
Recenzenci:
__dr hab. Lidia Sukovata
__dr hab. Edward Baraniak

28. dr Karolina Sar - doktor nauk biologicznych w dyscyplinie *biologia*
Tytuł rozprawy: *Różnice wybranych alleli genów i wpływ toksycznych metali ciężkich na mechanizmy antyoksydacyjne u ludzi z chorobą zwyrodnieniową stawów i dną moczanową*
Promotor: dr hab. Piotr Kamiński, prof. nadzw.
Recenzenci:
__prof. dr hab. Wiesława Jarmuszkiewicz
__dr hab. n. med. Agata A. Filip
__prof. dr hab. Grzegorz Węgrzyn

29. dr Rafał Filip - doktor nauk biologicznych w dyscyplinie *biologia*
Tytuł rozprawy: *Analiza teoretyczna białek wirusów grypy typu A z uwzględnieniem rejonów istotnych strukturalnie i funkcjonalnie, kierunków filogenezy i ich implikacji w strukturze białek*
Promotor: prof. dr hab. Jacek Leluk
Recenzenci:
__prof. dr hab. Irena Roterman-Konieczna
__dr hab. Paweł Mackiewicz

30. dr Gabriela Żaroffe - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki biologiczne*
Tytuł rozprawy: *Analiza strukturalno-funkcjonalna białek wirusów grypy typu A w aspekcie projektowania specyficznych leków - rozprawa wyróżniona*

**Dotychczas
na Uniwersytecie Zielonogórskim
(od 1 września 2001 r.)
wypromowano 480 doktorów
i 67 doktorów habilitowanych.**

Promotor: prof. dr hab. Jacek Leluk

Recenzenci:

__dr hab. Maciej Wnuk, prof. UR

__prof. dr hab. n. med. Michał Woźniak

31. dr Agata Żyźniewska - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki biologiczne*
Tytuł rozprawy: *Charakterystyka regionów konserwatywnych i zmiennych w wybranych rodzinach inhibitorów proteolitycznych - rozprawa wyróżniona*
Promotor: dr hab. Jacek Leluk, prof. UZ
Recenzenci:

__prof. dr hab. Mariusz Olczak

__dr hab. Maciej Wnuk, prof. UR

32. dr Mateusz Ciepliński - doktor nauk ścisłych i przyrodniczych w dyscyplinie *nauki biologiczne*
Tytuł rozprawy: *Następstwa fizjologiczne u troci wędrownej (Salmo trutta m. trutta) objętej wrzodzącą martwicą skóry (Ulcerative Dermal Necrosis - UDN) - wybrane zagadnienia*
Promotor: dr hab. Mariusz Kasprzak
Recenzenci:
__dr hab. Bożena Witek
__dr hab. inż. Ryszard Polechoński

Stopnie nadane uchwałą Rady

WYDZIAŁU PEDAGOGIKI, PSYCHOLOGII I SOCJOLOGII

33. dr Katarzyna Walentynowicz-Moryl - doktor nauk społecznych w dyscyplinie *socjologia*
Tytuł rozprawy: *Utrudniona prokreacja-socjologiczna analiza doświadczenia choroby*
Promotor: dr hab. Ewa Narkiewicz-Niedbałec, prof. UZ
Recenzenci:
__prof. nadzw. dr hab. Iwona Taranowicz
__prof. nadzw. dr hab. Włodzimierz Piątkowski

34. dr Hanna Wojciechowska - doktor nauk społecznych w dyscyplinie *pedagogika*
Tytuł rozprawy: *Wyzwalanie aktywności artystycznej dzieci w toku edukacji językowej w klasie II (w kontekście podstawy programowej)*
Promotor: prof. dr hab. Jan Grzesiak
Recenzenci:
__prof. nadzw. dr hab. Krystyna Żuchelkowska
__dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, prof. UZ

ZMIANY...

__Katarzyna Łasińska

Kancelarz Uniwersytetu Zielonogórskiego

W 2018 r., na mocy ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, rozpoczęło się wdrażanie reformy szkolnictwa wyższego. Za nami kolejny rok, rok w którym uczelnia musiała dostosować się do nowych wymagań.

Ustawa - Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce zastąpiła cztery inne: ustawę z dnia 27 lipca 2005 r. - Prawo o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki, ustawę z dnia 30 kwietnia 2010 r. o zasadach finansowania nauki oraz ustawę z dnia 17 lipca 1998 r. o pożyczkach i kredytach studenckich.

Wymusiła ona na uczelni m.in. wprowadzenie nowego Statutu, Regulaminu Pracy i Regulaminu Organizacyjnego.

Regulamin Pracy obowiązujący od 1 października 2019 r. objął swym zakresem nie tylko regulacje dotyczące pracy administracji uczelni, ale również kwestie regulujące pracę nauczycieli akademickich. To zupełna nowość. Do września 2019 r. wszelkie sprawy związane z działalnością nauczycieli akademickich regulowała ustawa, statut i uchwały senatu.

Regulamin Organizacyjny nakreślił nową strukturę organizacyjną uczelni, zasady organizacji i funkcjonowania administracji, przypisał nowe kompetencje jednostkom organizacyjnym, funkcjom kierowniczym.

Ustawa określiła zasady finansowania uczelni w Polsce, zarówno w zakresie działalności dydaktycznej, jak i naukowej. Nie zmieniła wprawdzie podstawowych zasad dotychczas funkcjonującego systemu finansowania - nadal podstawowym źródłem finansowania uczelni są środki pochodzące z budżetu państwa - zmianie uległa jednak forma

przekazywania środków finansowych uczelniom. Od 2019 r. uczelnie otrzymują subwencję, która przeznaczona jest na finansowanie potencjału dydaktycznego i badawczego uczelni oraz dotację. Wcześniej mieliśmy tylko dotację. Wielkość subwencji i dotacji zależy m.in. od liczby nauczycieli akademickich, studentów stacjonarnych, współczynników kosztochłonności dyscyplin i kierunków studiów oraz kategorii naukowych w poszczególnych dyscyplinach. Rodzaje dotacji i subwencji zależą od tego czy uczelnia jest publiczna czy prywatna oraz badawcza, akademicka czy zawodowa.

Uczelnie publiczne są zaliczane do jednostek sektora finansów publicznych i tym samym muszą przestrzegać wszystkich zasad zarządzania finansami publicznymi określonych w ustawie o finansach publicznych. Prowadzą samodzielną gospodarkę finansową na podstawie planu rzeczowo-finansowego, zgodnie z przepisami o finansach publicznych i o rachunkowości. W ramach monitorowania gospodarki finansowej rada uczelni opiniuje plan rzeczowo-finansowy, zatwierdza sprawozdanie z wykonania planu rzeczowo-finansowego i zatwierdza sprawozdanie finansowe.

Mijający rok był rokiem wielu wyzwań i wzmożonej pracy. Poza Ustawą Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, uczelnia musiała się dostosować do kolejnych zmian w prawie podatkowym. Pojawiły się nowe przepisy i nowe obowiązki. Obowiązkowy split payment, biała lista podatników VAT, rewolucja w deklaracjach - to tylko niektóre z dotychczasowych znaczących zmian, a nadchodzący rok przyniesie kolejne zmiany. Zostanie wprowadzony Regulamin wynagradzania, w którym zostaną ustalone warunki wynagradzania, nowy Plan kont czy Regulamin zarządzania mieniem uczelni.

WSPÓŁPRACA Z CHIŃSKIM UNIwersYTETEM

— Ewa Sapeńko

16 grudnia br. na Uniwersytecie Zielonogórskim gościła delegacja władz Chongqing Normal University z Chin. Uniwersytet Zielonogórski umowę o współpracy z chińską uczelnią podpisał już w maju 2018 r. Teraz prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą UZ prof. Giorgi Melikidze i rektor CNU prof. Dongfang Meng podpisali aneks do tej umowy, który pozwoli na rozwinięcie współpracy pomiędzy Wydziałem Fizyki i Astronomii UZ a Szkołą Fizyki i Inżynierii Elektronicznej CNU.

W aneksie przewidziano wymianę do 50 studentów na studiach licencjackich i magisterskich, określono szczegółowo czas trwania studiów w obu instytucjach oraz wymiana konieczne do zdobycia podwójnego dyplomu.

Podstawowa umowa pomiędzy Uniwersytetem Zielonogórskim a Chongqing Normal University została podpisana w maju 2018 r. i przewiduje rozwój kontaktów naukowych i współpracy między uniwersytetami, wymianę studentów wszystkich poziomów studiów, organizowanie wspólnych konferencji i seminariów, udział obu uczelni w realizacji projektów i wspólne publikacje. Szczegóły powyższych działań są ustalane za pomocą aneksów do umowy zawieranych pomiędzy wydziałami UZ i Szkołami CNU.

Pierwszy taki aneks zawarł, również w maju 2018 r., Wydział Matematyki, Informatyki i Ekonometrii UZ ze Szkołą

Nauk Matematycznych CNU, dzięki czemu w semestrze zimowym 2019/20 po raz pierwszy studiuje na tym wydziale 16 studentów z Chin. Na UZ przypisani są do kierunku *informatyka i ekonometria*, u siebie, w CNU, studiują *statystykę*.

W delegacji poza rektorem CNU, znaleźli się też dziekani i prodziekani 4 szkół CNU - Międzynarodowej Szkoły Języka i Kultury Chińskiej, Szkoły Fizyki i Elektroniki, Szkoły Nauk Biologicznych oraz Szkoły Nauk Matematycznych. W ciągu całego dnia odbyły się spotkania z zainteresowanymi ewentualną współpracą zielonogórskimi naukowcami z Wydziałów: Humanistycznego; Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki; Nauk Biologicznych. Oczywiście odbyło się też spotkanie z pracownikami Wydziału Fizyki i Astronomii oraz Wydziału Matematyki, Informatyki i Ekonometrii. Chińscy goście spotkali się także ze studentami, którzy do Zielonej Góry przyjechali z Chongqing.

Delegacja Chongqing Normal University:

1. **Dongfang Meng**, Rektor Chongqing Normal University,
2. **Pin Guan**, Dyrektor Biura Współpracy i Wymiany Międzynarodowej,
3. **Lei Yong**, Dziekan Międzynarodowej Szkoły Języka i Kultury Chińskiej,
4. **Yuting Cui**, Dziekan Szkoły Fizyki i Elektroniki,
5. **Zhang Tao**, Prodziekan Szkoły Nauk Biologicznych,
6. **Zhao Kequan**, Prodziekan Szkoły Nauk Matematycznych.

RUCH SPOŁECZNY WSPIERAJĄCY ODDZIAŁ ONKOLOGII SZPITALA UNIwersYTECKIEGO

— Anna Gwara

Sekretarz Ruchu

Społeczny Ruch ds. Zrównoważonego Rozwoju Oddziału Onkologii Szpitala Uniwersyteckiego nawiązał współpracę z Uniwersytetem Zielonogórskim i Szpitalem Uniwersyteckim w zakresie podniesienia standardów udzielanych świadczeń zdrowotnych, poprawy warunków bytowych pacjentów, stworzenia bezpiecznej i profesjonalnej bazy do kształcenia studentów kierunków medycznych w Klinicznym Oddziale Onkologii Szpitala.

Ruch tworzą ludzie dobrej woli, przedsiębiorcy, biznesmeni, samorządowcy, osoby prywatne, które bezinteresownie wspomagają i realizują potrzeby Oddziału Onkologii. Głównymi celami wszystkich podejmowanych inicjatyw jest:

— zrzeczenie przedstawicieli środowiska medycznego, samorządowego i biznesowego wokół idei pomocy pacjentom onkologicznym

— dostosowanie do standardów europejskich usług oferowanych przez Oddział Onkologiczny Szpitala Uniwersyteckiego w Zielonej Górze

— rozszerzenie świadczonych usług onkologicznych

— pomoc w kształceniu kadry lekarskiej i pielęgniarskiej

— poprawę warunków bytowych pacjentów onkologicznych

— poprzez doposażenie oddziału w niezbędny sprzęt

— stworzenie pierwszego na zachodzie Polski centrum onkologicznego

Szereg zakrojonych działań w ostatnim czasie przyniosło już widoczny efekt. Na Oddziale Onkologii została uruchomiona procedura montażu klimatyzatorów w sali przeznaczonej do stosowania onkoczekpów, w salach chorych i gabinetach zabiegowych. Obecnie zamontowano 9 urządzeń (z 31 zaplanowanych), które zakupione zostały przez firmę: Biotley, Regionalne Towarzystwo Budownictwa Społecznego z Zielonej Góry, Agencję Reklamową Novum z Gubina, Przedsiębiorstwo Budownictwa Ogólnego z Zielonej Góry, firmę Adam z Zielonej Góry i Urząd Marszałkowski Województwa Lubuskiego. Urządzenia montuje firma Iglo-technik z Zielonej Góry.

Podjęto również współpracę z partnerami z Niemiec i sprowadzono z tamtejszej Kliniki Bad Sarrow doposażenie Oddziału w postaci łóżek szpitalnych i szafek przyłóżkowych. Przygotowano plan wykonania remontu toalet i łazienek pacjentów. Istotnym przedsięwzięciem Ruchu było podjęcie wraz z Uniwersytetem Zielonogórskim działań, zmierzających do umożliwienia studentom pielęgniarstwa odbywania praktyk zawodowych na Oddziale Onkologii, które rozpoczną się w najbliższym roku akademickim. Ruch kładzie nacisk na wdrożenie nowoczesnego systemu zarządzania personelem medycznym, ze szczególnym uwzględnieniem zarządzania personelem pielęgniarskim, w celu dążenia do osiągnięcia standardów nowoczesnej placówki bezpiecznej dla pacjenta, a w przyszłości do utworzenia unikatowego w skali kraju kompleksowego Centrum Onkologii.

Prowadzone są również działania dotyczące bezpośrednio Szpitala Uniwersyteckiego w zakresie pozyskania środków na zakup i uruchomienia nowoczesnych urządzeń do pracowni diagnostyczno-leczniczych w tym pracowni hemodynamiki, komory hiperbarycznej oraz urządzenia do wykonywania pozytonowej tomografii emisyjnej PET. Ponadto Ruch spowodował i umożliwił przeprowadzenie w Szpitalu darmowego audytu w zakresie gospodarki odpadami medycznymi.

Każdego dnia uczestnicy Ruchu aktywnie działają w zakresie realizacji założonych celów zdobywając zarówno nowych uczestników, jak i realizując ww. projekty oraz inicjując nowe przedsięwzięcia.

KSIĘŻYCOWE KWIATY ZGODY ODNALEZIONE!

Małgorzata Ratajczak-Gulba

Biuro Promocji UZ

Kolejny finał Konkursu na Kartkę Bożonarodzeniową przeszedł do historii

„Wyprawa” po księżycowe kwiaty zgody wraz z Reniferem Ojo i Elfem Toto zgromadziła w Lubuskim Teatrze uczestników Konkursu na kartkę Bożonarodzeniową dla dzieci pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego. Kwiaty zgody można znaleźć tylko wtedy, gdy nikt się nie kłóci i wszyscy sobie dobrze życzą. Tak też było na naszej gali. Nie było przegranych w konkursie, bowiem każda nadesłana praca została wyróżniona! Oczywiście zostali też wyłonieni zwycięzcy, którzy otrzymali pamiątkowe dyplomy i nagrody z rąk prof. Magdaleny Graczyk - prorektor ds. jakości kształcenia UZ oraz przewodniczącej jury - Liwii Liteckiej z Parlamentu Studenckiego.

Co roku prace wybierane są w 4 kategoriach wiekowych. Zwycięskie są drukowane w postaci kartki świątecznej i wysyłane z życzeniami od JM Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego do różnych instytucji w kraju i za granicą.

TEGOROCZNYMI LAUREATAMI KONKURSU ZOSTALI:

W KATEGORII 3–5 LAT:

Tosia Kaźmierczak lat 5
Ida Król lat 4

W KATEGORII 6–9 LAT:

Witek Skrobiana lat 9
Alicja Rapicka lat 7

W KATEGORII 10–13 LAT:

Aleksandra Olszewska lat 13
Małgorzata Belica lat 13

W KATEGORII 14–16 LAT:

Angelika Kałużna lat 15
Jakub Szymański lat 14

W tegorocznej edycji konkursu do Biura Promocji **wpłynęły 273 prace**. Wszystkie można oglądać na wystawie zorganizowanej w budynku Rektoratu w przyziemiu. W tym roku zapraszamy również do obejrzenia drugiej wystawy, w tym samym budynku, tylko na parterze. Tam zobaczyć można przegląd plakatów konkursowych oraz zdjęcia z minionych finałów konkursu.

Konkurs na Kartkę Bożonarodzeniową dla dzieci pracowników Uniwersytetu Zielonogórskiego odbył się **po raz pierwszy w 2008 r. Wówczas wzięło w nim udział około 30 dzieci**. Został zorganizowany w ramach **Akcji Uniwersytet Dzieciom** pod honorowym patronatem małżonki rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego. Na przestrzeni lat swoje prace zgłaszało coraz więcej młodych artystów. Od kilku edycji, rokrocznie, bierze w nim udział prawie 300 osób.

Pierwsza gala finałowa konkursu odbyła się w auli 205, w budynku Rektoratu przy ul. Licealnej 9. W kolejnych latach spotykaliśmy się na finale w Auli Uniwersyteckiej, Lubuskim Teatrze czy hali sportowej UZ. Młodzi artyści brali udział w zabawach z animatorami, słuchali koncertów oraz oglądali przedstawienia teatralne.

W jury konkursu, przez lata, pojawiały się różne osoby. Mieliśmy przedstawicieli Wydziału Artystycznego, Wydziału Pedagogiki, Psychologii i Socjologii, studentów z kół naukowych oraz z Parlamentu Studenckiego.

Konkurs organizowany jest przez Biuro Promocji i Dział Socjalny UZ.

WIADOMOŚCI WYDZIAŁOWE

COLLEGIUM MEDICUM

W dniach 3-4 grudnia 2019 r. w Nottingham w Wielkiej Brytanii odbyła się międzynarodowa konferencja symulacji medycznej HPSN UK 2019.

Na zaproszenie Group Leader and Clinical Education Manager CAE Healthcare Academy - International i komitetu naukowego the Scientific Committee at Healthcare Academy mieliśmy swój aktywny udział jako Collegium Medicum Uniwersytetu Zielonogórskiego w konferencji, w postaci wykładu pt. *Situation of medical simulation in Poland - a project of the Ministry of Health (Sytuacja symulacji medycznej w Polsce - project Ministerstwa Zdrowia)*, który wygłosiła kierownik Centrum Symulacji Medycznej mgr Agnieszka Żeromska-Michniewicz. Na wykłady i warsztaty zjechali eksperci od symulacji medycznej z całego świata.

AŻM

FOT. Z WYDZIAŁU

FILIA UNIwersYTETU ZIELONOGÓRSKIEGO W SULECHOWIE

XVI edycja polsko-niemieckiej konferencji Energetyka przygraniczna Polski i Niemiec - świat energii jutra

7 listopada 2019 r. w Filii Uniwersytetu Zielonogórskiego w Sulechowie odbyła się XVI edycja polsko-niemieckiej konferencji *Energetyka przygraniczna Polski i Niemiec - świat energii jutra*.

Podczas konferencji poruszono tematy skupiające się na wspólnej determinacji na rzecz czystego powietrza, jak również odpowiedzialności biznesu i samorządów za czyste środowisko. Na koniec omówiono aktualną sytuację polskiej i niemieckiej energetyki.

Organizatorami byli: Uniwersytet Zielonogórski - Filia Uniwersytetu Zielonogórskiego w Sulechowie, Lubuskie Towarzystwo na Rzecz Rozwoju Energetyki, Izba Gospodarcza Energetyki i Ochrony Środowiska, Kraj Związkowy Brandenburgia, E.DIS AG, Izba Przemysłowo-Handlowa Wschodniej Brandenburgii.

Patronat honorowy nad konferencją objęli: Minister Energii, Wojewoda Lubuski oraz Minister Gospodarki i Energii Kraju Związkowego Brandenburgia. Natomiast patronat medialny sprawowali: Gazeta Lubuska, Radio Zachód, cire.pl, Energetyka Ciepła i Zawodowa, Nowa Energia, BiznesAlert.pl, Trendy w energetyce, kierunek-energetyka.pl

Iga Kruk

FOT. Z WYDZIAŁU

FOT. Z WYDZIAŁU

SYMBOL 2019 dla CEO

Prestigious title *Symbol Synergii Nauki i Biznesu 2019* by decision of the Program Committee fell to Centrum Energetyki Odnawialnej w Sulechowie. The award was received personally by the CEO - **Radosław Grech**, during the award ceremony of the Final of the program Symbol 2019.

Symbole are an expression of appreciation of current activities and achievements. They honor the company and institutions, whose brand has become representative and synonymous with the activity of the entire industry and distinguished by the quality of management and action. The goal of the program is also to enable an advanced form of promotion of companies and institutions from various branches of the economy and social sphere by showing them on a national forum their achievements and perspectives in the largest and most important newspapers in Poland: *Rzeczpospolitej* and *Dzienniku Gazecie Prawnej*.

Symbol Synergii Nauki i Biznesu, is a nationwide media program promotional conducted for 9 years by the editorial office of *Monitora Rynkowego*, independent supplement distributed together with *Dziennikiem Gazetą Prawną* and *Monitora Biznesu*, independent supplement distributed together with *Rzeczpospolitą*.

Agnieszka Lednik-Stachowska

Trzy żywioły woda - ogień - powietrze i ich rola w energetyce

W dniach 21-25 października br. grupa 12 uczniów z Zespołu Szkół Licealnych i Technicznych z Gubina uczestniczyła w zorganizowanym przez Filię UZ w Sulechowie, 5-dniowym obozie naukowym, który odbywał się pod hasłem: *Trzy żywioły woda - ogień - powietrze i ich rola w energetyce* zrealizowanym w ramach projektu „Modernizacja kształcenia zawodowego w Powiecie Krośnieńskim”.

Iga Kruk

FOT. Z WYDZIAŁU

Wydział
Artystyczny
Uniwersytetu
Zielonogorskiego

Jubileusz 50-lecia pracy twórczej (1969-2019) Profesora Stanisława Ryszarda Kortyki, artysty malarza i poety, którego drogi zawodowe splottły się ze środowiskiem artystycznym Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu i Instytutu Sztuk Wizualnych Uniwersyte-

tu Zielonogorskiego, zaowocował wystawą *NIESKOŃCZONA PODRÓŻ*, którą prezentujemy w Galerii Biblioteki Uniwersytetu Zielonogorskiego. Na wystawie zielonogorskiej prezentowane są obrazy z lat 1980-2019.

Profesor Stanisław Ryszard Kortyka od wielu lat współpracuje z Artoteką Biblioteki Uniwersyteckiej. Jest naszym Przyjacielem i Mistrzem. Zawsze gotowy do pomocy, oddany pracy twórczej i dydaktycznej bez reszty. Przez 27 lat pracy dydaktycznej w Instytucie Sztuk Wizualnych był niezastąpionym pedagogiem i stanowił wzór artystycznej uczciwości. Z jego inicjatywy w Galerii Biblioteki Uniwersytetu Zielonogorskiego cyklicznie prezentowane są wy-

GALERIA BIBLIOTEKI UNIwersYTETU ZIELONOGORSKIEGO, WERNISAZ WYSTAWY PROFESORA STANISŁAWA R. KORTYKI

stawy malarskich dyplomów absolwentów Instytutu Sztuk Wizualnych.

Pokazywane na wystawie prace stanowią wybór obrazów szczególnie ważnych dla artysty. Jest to retrospektywa obejmująca malarstwo metaforyczne i symboliczne, które znacząco wyróżnia się we współczesnej sztuce polskiej. Niejednoznaczny jest tytuł wystawy *NIESKOŃCZONA PODRÓŻ* odnosi się bowiem, zarówno do licznych inspirowanych podróży artystycznych, ale przede Kuratorami wystawy są dr Janina Wallis, starszy kustosz dyplomowany i dr Jarosław Jeschke. Wernisaz wystawy odbył się 18 listopada 2019 r. Wystawę można zwiedzać do końca stycznia 2020 r. w godz. od 8.00 do 19.00. Serdecznie zapraszamy

Janina Wallis

Twórczość malarza-poety - Stanisława Ryszarda Kortyki - znacząco wyróżnia się we współczesnej sztuce polskiej. Jego układające się w cykle dzieła niemal za każdym razem intrygują nas często tonem medytacji, który pojawia się po tumultach wydarzeń (a czasem, jak w 1980 r., do nich równolegle). Kryją te obrazy niejednokrotnie ewokacje nastrojów w miejscach specjalnie ważnych dla artysty (takich jak Sandomierszczyzna ze scenicznością widoków, Podlasie z natłokiem struktur pól, Jura pełna zjawiskowych skał). Ale już w zarodku mieszczą one wektory sięgania myślami wciąż dalej i dalej, poza otaczające nas okruciny ku nieskończoności powtórzeń i zanikaniu. „Po drodze” niejako wędrują te strzałki także i do kryjących się za nimi różnych tradycji sztuki i literatury. W dużej

mierze tak jest, gdyż Kortyka należy do ekskluzywnej grupy tych artystów wizualnych, którzy są jednocześnie oryginalnymi poetami czy pisarzami i w obu rejonach uruchamiają dalekosiężne metafory. U Kortyki może to być m.in. szczególna rola kamieni, wydobyta nie bez podstachu tonu wiersza Zbigniewa Herberta. Z duchem wrocławskiego strukturalizmu wiąże artystę bardzo określone, zdyscyplinowane redukcjonistyczne podejście do sztuki. A występujące w różnych kombinacjach motywy w jego dziełach niejednokrotnie otacza postkatastroficzna enigma. Przenika ona wszystkie te: błękitne bezkresy horyzontów, rzyska czy dukty zoranych pól, tereny spopielate, konstelacje kamieni czy betonów, łachmany i kartki papieru, spięte faszyny, strugi i paprochy. Tylko wyjątkowo mogą to być pełne życia kielkujące ziemniaki, ptaki strzegące scen czy zielone krzewy. Wszystkie motywy spaja atmosfera wizyjności wspomaganą poczuciem uciekającej w nicość iluzji przestrzeni i rzutami światła. Działając w duchu Jorge Luisa Borgesa, Kortyka miesza różne tropy i mediuje między nimi. A wynikiem tej pracy są labirynty zwykłości w niezwykłych obrazach.

Andrzej Kostotowski

STANISŁAW RYSZARD KORTYKA

Urodzony w 1943 r. Studia w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych, obecnie Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu. Dyplom z wyróżnieniem z malarstwa i projektowania malarstwa w architekturze w pracowniach prof. Zbigniewa Karpińskiego i doc. Alfonsa Mazurkiewicza uzyskał w 1969 r. Brał udział w ponad 140 wystawach zbiorowych krajowych i zagranicznych. Malarstwo i rysunek prezentował na 30 wystawach indywidualnych. Jest profesorem tytularnym. Prowadził dyplomującą pracownię malarstwa w ASP we Wrocławiu. Do 2018 r. prowadził dyplomującą pracownię malarstwa w Instytucie Sztuk Wizualnych na Wydziale Artystycznym Uniwersytetu Zielonogórskiego. W 2004 r. nagrodzony Nagrodą Główną Prezydenta Miasta Wrocławia na Dolnośląskich Wystawach Sztuki (malarstwo). W 2006 r. otrzymał Nagrodę Prezydenta Miasta Szczecina na XXI Festiwalu Polskiego Malarstwa Współczesnego w Szczecinie. W 2014 r. otrzymał Srebrny Medal Zasłużony Kulturze „Gloria Artis”. Prace w zbiorach Muzeum Narodowego we Wrocławiu i Szczecinie, Muzeum Architektury we Wrocławiu, Muzeum Okręgowego i BWA w Sandomierzu, BWA w Przemyślu, Muzeum Południowego Podlasia w Białej Podlaskiej, Galerii Współczesnej Sztuki Sakralnej w Kielcach, Galerii Kutscha w Salzburgu

FOT. PROFESOR STANISŁAW R. KORTYKA

oraz w zbiorach prywatnych w kraju i za granicą.

W Wydawnictwie Ossolineum opublikował trzy zbiory poezji. Z okazji 50-lecia pracy twórczej ukazała się obszerna monografia dokonań artystycznych Stanisława Ryszarda Kortyki wydana przez Akademię Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

STANISŁAW RYSZARD KORTYKA,
NOCNE SPOTKANIE
/ 2015 / OLEJ, PŁÓTNO / 70x70

Wystawa Malarstwo dyplomy 2019

Od 30 września do 8 listopada 2019 r. w Galerii Biblioteki Uniwersyteckiej mogliśmy oglądać wystawę *Malarstwo dyplomy 2019*. Swoje prace prezentowali studenci Instytutu Sztuk Wizualnych z pracowni malarskich: dr. hab. Ryszarda Woźniaka, prof. UZ, dr. hab. Jarosława Łukasika, prof. UZ, dr. hab. Magdaleny Gryski, prof. UZ oraz dr. Jarosława Jeschke. Na wystawie mogliśmy zobaczyć różne postawy twórcze oraz przekonać się jak szerokim i pojemnym pojęciem jest współczesne malarstwo.

Jarosław Jeschke

FOT. PAWEŁ JANCZARUK

Basia Bańda
Morze i góry
29.11. 2019 - 30.01. 2020

Musisz wiedzieć, jak korzystać z wypadku, jak go rozpoznać, jak go kontrolować i jak go wyeliminować, tak aby cała powierzchnia wyglądała na odczuwalną i narodzoną jednocześnie.

Helen Frankenthaler (1994)

Wystawa *Morze i góry* jest prezentacją najnowszych prac Basi Bańdy, powstałych na przestrzeni ostatnich lat. Prace

stworzone w różnych technikach obrazują relację artystki z naturą. Obserwacja przyrody jest pretekstem do refleksji o ludzkich emocjach, nastrojach i wątpliwościach. Prezentowane prace to swoiste zapiski z podróży oraz impresje na temat widzianych pejzaży, skumulowane w przestrzeni galerii.

Tytuł wystawy stanowi parafrazę tytułu obrazu Helen Frankenthaler *Mountains and Sea* z 1952 r. W prezentowanych realizacjach artystka odchodzi od charakterystycznej dla siebie figuracji w stronę malarstwa abstrakcyjnego. W najnowszych obrazach Bańda nawiązuje do poszukiwań w duchu modernistycznych założeń ekspresjonizmu abstrakcyjnego. Pozornie prosta plama barwna jest wynikiem skrupulatnie kontynu-

FOT. BASIA BAŃDA

owanych eksperymentów. Jednak, jak to bywa w naturze, budowana świadomie kompozycja potrafi wymknąć się spod kontroli. Wypadki prowadzą ku nowym początkom. W trakcie pracy nad obrazami rewersy płócien zaczęły ujawniać kolejne oblicza, które wskazywały artystce nowy kierunek poszukiwań. Odbicia będące wynikiem procesów chemicznych oraz, w bardziej romantycznym ujęciu, sił natury zdominowały swoje pierwowzory na odwrocie. Stanowią świadomie ukończone, samodzielne prace. Odniesienia do przyrody są tu raczej symboliczne, niedostawne, odbierane podświadomie. Biomorficzne kształty, plamy barwne oraz figury geometryczne przedstawiają w umowny sposób pejzaże.

Wystawa w Galerii PWW

Od 19 listopada do 7 grudnia 2019 r. w Galerii PWW mogliśmy podziwiać wystawę Liwii Liteckiej *Wieczny sen*. Była to prezentacja dyplomu Liwii, obronionego na ocenę celującą. Dyplom został zrealizowany w pracowni malarstwa prof. Stanisława Kortyki i dr. Jarosława Jeschke. Praca składała się z trzech cykli. Pierwszy, to olejne portrety na deskach różnej wielkości ukazujące śpiące postaci, zatytułowany *Śpiący*. Postaci spowite pościelą w stanie głębokiego snu, to osoby bliskie autorce, jej rodzina i przyjaciele. Ukazani są fragmentarycznie, tzn. widzimy kawałek twarzy i gołą stopę bądź ramię, reszta ciała ukryta jest pod kłębiącą się pościelą. Drugi cykl *Ptaki* składa się z martwych natur z ptakami. Podobnie jak w pierwszej części pracy obrazy powstały w technice olejnej na deskach. Miniatury przedstawiają nieżywe zwierzęta, których ciała upozowane zostały na śpiące i ułożone na chustkach,

Pośród wystawianych prac klaruje się nowa wizja praktyki artystycznej Basi Bańdy, jest to aglomerat złożony z prywatnych wspomnień z podróży, obiektów znalezionych oraz lokalnych archiwów dokumentujących życie codzienne uzdrowisk w czasach międzywojnia. Skondensowane w jednej przestrzeni ukazują otaczający nas świat widziany oczami artystki. Każda z prac to nośnik historii zebranych podczas licznych wypraw, ułożone w jedną spójną całość rozpościerają przed nami szeroki horyzont, od morza aż po góry.

szmatach czy kamieniu. Uczynienie martwych ptaków tematem prac, stało się niejako przedłużeniem im życia. Niby śpiące ptaki, o żywym ubarwieniu zdają się oczom widza pozostawać na granicy życia i śmierci. Zarówno śpiące postaci, jak i ptaki na olejnych obrazach, choć zagrożone w wiecznym śnie, pozostaną żywe, dzięki trwaniu w malarskiej materii. Oba cykle korespondują ze sobą formalnie. Widzimy ciała, które spoczywają bezwładnie pozostając w kontakcie z materiałem. Obecność materiału w obu cyklach pełni odmienne funkcje - okrywa śpiące postaci, chroniąc je przed wzrokiem widza i staje się tłem dla eksponowanych w pełnej okazałości ciał ptaków. Trzeci cykl to druciane klatki dla ptaków, noszące tytuł *Wolność*. Swoją formą i wielkością (od 45 do 60 centymetrów wysokości) odwołują się do rzeczywistych wymiarów klatek. Wykonano je z cienkiego, czarnego drutu. Wybrany materiał i nieco nierównomierny kształt klatek podkreślają ich symboliczny charakter. Zawieszane na przezroczystych żył-

FOT. LIWIA LITECKA

kach w przestrzeni wystawienniczej stanowią dopełnienie dwóch pierwszych części cyklu, sprawiają wrażenie unoszących się w powietrzu. Całość uzupełniły grafiki, fotografie, poduszki oraz zaprojektowane przez Liwię znaczki pocztowe, na których podziwialiśmy śpiące postaci bądź

ptaki. *Wieczny sen*, to wystawa, która w subtelny i intymny sposób przywołuje temat życia i śmierci, a także obecności i nieobecności.

Jarosław Jeschke

Konkurs fotograficzny *A co z wartościami?*

Organizator:
Ośrodek „Pamięć i Przyszłość” oraz Fundacja OK.ART.

Przedmiotem konkursu dla artystów urodzonych po 31 grudnia 1983 r. jest stworzenie pracy malarskiej lub fotograficznej dotyczącej próby docierania do uniwersalnych, absolutnych wartości. Chcemy, aby konkurs stał się przyczyną

do poszukiwania autentycznego poszukiwania nierelatywnej prawdy i szukania odpowiedzi o wartości w dzisiejszych czasach. Założeniem konkursu jest zachęcenie młodych artystów do próby rozważenia w swych pracach pytania o „rzeczy ważne”. Zostało przesłane ponad 400 prac, z których do wystawy zostało zakwalifikowane prawie 100.

Cykl prac *Formowanie* - III miejsce w kategorii Fotografia: Katsiaryna Kardash Uniwersytet Zielonogórski, *grafika* II rok

FOT. BASIA BAŃDA

Formowanie składa się z trzech zdjęć o tytułach: *Geneza*, *Powstawanie*, *Ewolucja*. Zdjęcia zawierają własny znak, w którym zakodowane są inicjały, co symbolizuje odrzucenie oraz akceptację własnych przeżyć, osobowości i przeznaczenia.

Ten cykl, to 2. część projektu o wspólnej nazwie *Obrząd*, w którym pokazano trwanie i przejście od osobowości do kosmosu, poprzez autentyczne tradycje kolektywne, ludowe (człowiecze).

Otwieranie się i wyjście wnętrza na zewnątrz, powrót do logosa oraz istnienie jego tu i teraz. Zawiera elementy ludowej i własnej symboliki. Autorka pokazuje temat poprzez pryzmat własnych doświadczeń i przeżyć, próbując połączyć dwa światy przeszłość i współczesność, dziedzictwo i przyszłość.

WYDZIAŁ BUDOWNICTWA, ARCHITEKTURY I INŻYNIERII ŚRODOWISKA

Wspomnienia o pierwszym zielonogórskim profesorze architektury i urbanistyki w 10 rocznicę Jego śmierci

Prof. zw. dr hab. inż. arch.
Jan Konrad Stawiarski
ur. 1931 r. - zm. 2009 r.

Urodził się 4 września 1931 r. w Sądowej Wiszni na Ziemi Lwowskiej przedwojennej Polski. Z rękopisu autorskiego biogramu Profesora^{*1} wynika, że naukę w szkole podstawowej rozpoczął w 1938 r. w Brześciu n/Bugiem. W lutym 1940 r. został wraz z rodzicami przesiedlony do Związku Radzieckiego na Wschodnią Syberię. Tam kontynuował naukę podstawową i średnią w szkołach rosyjskich, a w chwilach wolnych od pracy, matka (z zawodu nauczyciel) uczyła Go języka ojczystego. W roku 1946 z częścią rodziny powrócił do kraju, natomiast Jego Ojciec (z zawodu mgr inż. leśnik) powrócił dopiero w roku 1955. Szkołę średnią ukończył w Jarocinie (woj. poznańskie), gdzie w roku 1951 zdał maturę i następnie podjął studia na Wydziale Architektury w Szkole Inżynierskiej w Poznaniu. Wskutek likwidacji tej uczelni w 1952 r. przeniósł się na Wydział Architektury Politechniki Wrocławskiej, na którym w 1955 r. ukończył studia I stopnia, a w 1957 r. – studia magisterskie II stopnia z wynikiem bardzo dobrym.

Pracę zawodową rozpoczął zaraz po studiach w Zarządzie Międzynarodowych Targów Poznańskich jako inspektor nadzoru, a następnie jako architekt rejonowy pracował na Wydziale Budownictwa, Urbanistyki i Architektury Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej (PWRN) w Poznaniu. W latach 1958–1963 był kierownikiem Wydziału Budownictwa, Urbanistyki i Architektury w Prezydium Powiatowej Rady Narodowej (PPRN) w Pleszewie. W ostatnim roku przeszedł na stanowisko kierownika Zespołu Urbanistycznego w Pleszewie i jednocześnie rozpoczął specjalizację na Studium Podyplomowym Architektury i Planowania Wsi na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, które ukończył w roku 1966 z wynikiem bardzo dobrym. Po śmierci ojca w roku 1964 przeniósł się do Zielonej Góry i podjął pracę na stanowisku kierownika Zespołu w Wojewódzkiej Pracowni Urbanistycznej PWRN w Zielonej Górze. Jednocześnie od 1967 r. był nauczycielem projektowania architektonicznego w zielonogórskim Technikum Budowlanym.

W roku 1973 rozpoczął pracę na stanowisku wykładowcy w Wyższej Szkole Inżynierskiej (WSI) w Zielonej Górze na Wydziale Budownictwa Lądowego. Po uzyskaniu w roku 1974 w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie

*1 Za udostępnienie rękopisów Profesora i innych materiałów źródłowych, specjalne podziękowania należą się Jego Żonie - Pani dr inż. Teresie Stawiarskiej i Synowi - dr. inż. Bartoszowi Stawiarskiemu.

FOT. Z WYDZIAŁU

stopnia doktora nauk technicznych, został na WSI adiunktem. W latach 1974–1978 pełnił funkcję zastępcy dyrektora Instytutu Budownictwa w randze prodziekana w czasie, gdy Instytut pozostawał w uczelni na prawach wydziału. Następnie po uzyskaniu w roku 1978 stopnia doktora habilitowanego na Wydziale Architektury Politechniki Wrocławskiej, został w 1979 r. mianowany na docenta, a w 1991 r. na profesora nadzwyczajnego WSI w Zielonej Górze. W latach 1981–1985 był również członkiem Senatu tej Uczelni. Jednocześnie w roku 1981 ukończył Studium Organizacji Badań Naukowych na Uniwersytecie Śląskim. Następnie w latach 1982–1991 pełnił funkcję kierownika Zakładu Architektury, Budownictwa Ogólnego i Planowania Przestrzennego na Wydziale Budownictwa i Inżynierii Sanitarnej WSI w Zielonej Górze, a w latach 1995–2001 był ponownie kierownikiem Zakładu Architektury i Budownictwa Ogólnego w Instytucie Budownictwa WBIS na Politechnice Zielonogórskiej, która status WSI utraciła w 1996 r. 29 grudnia 1998 r. Prezydent RP nadał Janowi Konradowi Stawiarskiemu tytuł naukowy profesora nauk technicznych, jako pierwszemu architektowi z uczelni wówczas województwa zielonogórskiego.

Prof. zw. dr hab. inż. arch. Jan Konrad Stawiarski prowadził również intensywną działalność naukowo-dydaktyczną na innych uczelniach. W latach 1977–1987 pracował na stanowisku adiunkta i docenta w Instytucie Architektury i Planowania Przestrzennego na Politechnice Szczecińskiej, a w latach 1991–1995 na stanowisku profesora nadzwyczajnego w Instytucie Architektury i Urbanistyki na Politechnice Wrocławskiej, prowadząc również wykłady na studiach podyplomowych w Szkole Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie (SGGW) i na Politechnice Poznańskiej w Poznaniu. Następnie w latach 1998–2001 był członkiem Senatu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Sulechowie, a od 2004 r. na stanowisku profesora zwyczajnego kierował Pracownią Ruralistyki w Wyższej Szkole Gospodarki w Bydgoszczy. Profesor Jan Konrad Stawiarski z chwilą zatrudnienia w Wyższej Szkole Menedżerskiej w Legnicy podjął się utworzenia Wydziału

Architektury i Urbanistyki, na którym w latach 2001–2007 sprawował funkcję dziekana i przy współudziale, od roku 2004, ówczesnego prodziekana prof. WSM w Legnicy, dr. inż. arch. Bogusława Wojtyszyna, uruchomił kierunek studiów *architektura i urbanistyka*.

Powrót Profesora Jana Konrada Stawiarskiego na etat profesora zwyczajnego Uniwersytetu Zielonogórskiego w roku 2008, został poprzedzony jesienią 2007 r. intensywnymi działaniami przy ogromnym zaangażowaniu dr. hab. inż. Jakuba Marcinowskiego, prof. UZ, wtedy jeszcze Dyrektora Instytutu Budownictwa Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska i prof. Jana Gawrona z Wydziału Artystycznego, na rzecz uruchomienia w Zielonej Górze kierunku studiów *architektura i urbanistyka*.

Przyszedł wreszcie dzień na urzeczywistnienie się tej, z przed wielu lat, idei Profesora. 1 października 2008 r. nastąpiła uroczysta inauguracja roku akademickiego 2008/2009 na kierunku *architektura i urbanistyka*, którą poprowadził nowo wybrany Dziekan Wydziału - dr hab. inż. Jakub Marcinowski, prof. UZ, a emocjonalne wystąpienie do pierwszych studentów architektury wygłosił Kierownik tworzącego się Zakładu Architektury i Urbanistyki - prof. zw. dr hab. inż. arch. Jan Konrad Stawiarski.

Tematyka badawcza, zawodowo twórcza i dydaktyczna Profesora Jana Konrada Stawiarskiego, obejmowała szeroko pojętą problematykę z zakresu architektury i planowania wsi, zespołów osadniczych i małych miast, zwłaszcza obszarów pogranicza polsko-niemieckiego. Jest autorem 9 monografii, studiów i rozpraw, około 100 artykułów i komunikatów naukowych, z których ważniejszymi pozycjami są: *Kierunki przemian strukturalnych w osadnictwie i budownictwie wiejskim na tle rekonstrukcji rolnictwa* (1976), *Przeobrażenia sieci osadniczej na obszarze ujściowego odcinka Doliny Noteci – Natura*, Warszawa 1978, *Przekształcenia funkcjonalno-przestrzenne osadnictwa wiejskiego na obszarze ZLG-E Kopalni Legnica* (2007, współautor B. Wojtyszyn), *Ruralistyka i budownictwo wiejskie w programach nauczania szkół wyższych cz. I – w latach 1782-1945, cz. II – po 1945 r.*, Wyd. WSG w Bydgoszczy (2005 i 2006), *Zabytki budownictwa ludowego – winiarstwo* (2007). Wypromował 3 doktorów, około 200 magistrów i inżynierów, opiniował 6 habilitacji, docentur i profesur oraz dysertacji doktorskich.

Projekty, dzieła twórcze i realizacje Profesora Jana Konrada Stawiarskiego obejmują: ponad 300 zrealizowanych projektów budowlanych i budynków, w tym plany zespołów osadniczych powiatów pleszewskiego i strzelecko-krajeńskiego, plany ogólne miast: Międzyrzecz, Sulęcina, Dobiegniewa (Woldenberg), Świebodzina, Drezdenka, Strzelec Krajeńskich, plany 5 gmin wzorcowych, kilka ośrodków rekreacyjnych i innych, około 100 prac projektowo-badawczych i ekspertyz, a także projekt i realizacja symbolicznej Nekropolii Ofiar Wojen i Przemocy (pomnik o znaczeniu ogólnokrajowym) na cmentarzu komunalnym w Zielonej Górze, projekty sztandarów, tablic pamiątkowych i wydawnictwo Biuletynu Informacyjnego Zielonogórskich Sybiraków. Posiadał uprawnienia budowlane i konstrukcyjne (1960), uprawnienia urbanistyczne (1989) i uprawnienia konserwatorskie (1997).

Prof. zw. dr hab. inż. arch. Jan Konrad Stawiarski był osobą niezwykle aktywną społecznie. Jego aktywność społeczna

wiązała się z działalnością zawodową, naukowo-dydaktyczną a zwłaszcza z charytatywną pracą na rzecz wywiezionych na Sybir Polaków. W ramach społecznej działalności związanej z zawodem, był aktywnym członkiem Wojewódzkiej Komisji Urbanistyczno-Architektonicznej w Zielonej Górze, członkiem Zarządu Stowarzyszenia Architektów Polskich (SARP o. Zielona Góra), Towarzystwa Urbanistów Polskich (TUP), Polskiego Towarzystwa Przyjaciół Nauk o Ziemi (PTPNoZ), Koła Racjonalizatorów Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa (PZITB) przy TB w Zielonej Górze, członkiem Zarządu Automobilkłuba Ziemi Lubuskiej (AZK). Natomiast w ramach społecznej działalności związanej z pracą dydaktyczną i naukową, od 1967 r. był członkiem rzeczywistym Lubuskiego Towarzystwa Naukowego (LTN), członkiem współzałożycielem Gorzowskiego Ośrodka Badań i Ekspertyz Naukowych, członkiem Komitetu Techniki Rolniczej Polskiej Akademii Nauk (PAN o. Wrocław) i Komisji Urbanistyki i Planowania Przestrzennego (PAN o. Poznań), w której został uhonorowany Medalem *Naturae tutela res necessaria hominum pro regionalibus et urbanis studiis* w 2007 r. Był również członkiem założycielem Towarzystwa Wolnej Wszechnicy Polskiej (TWWP) oddz. w Gorzowie Wlkp. i prezesem oddz. w Zielonej Górze, a także członkiem Towarzystwa Przyjaciół Fortyfikacji (TPF) i Towarzystwa do Walki z Kalectwem (TWK). Wyjątkowe znaczenie dla Profesora miała zawsze praca społeczna, odnosząca się bezpośrednio w Jego życiu do dzieciństwa i rodziny, z którą dzielił tragiczny los Polaków deportowanych w czasie II wojny światowej przez władze ZSSR na Syberię. Syn Profesora, Bartosz Stawiarski, w wydanej w 2018 r. książce pt. *Zielonogórcy Sybiracy* tak pisze: (...) *mój Ojciec (...) bardzo zaangażował się w działalność społeczną. W 1988 r. wraz z Państwem Leonardem i Bogusławem Bajami utworzył w Zielonej Górze Wojewódzki Oddział Związku Sybiraków* (oddział prawnie powołany uchwałą Zarządu Głównego ZS w dn. 31.03.1989 r.). *Był także założycielem wielu kół terenowych. Po śmierci Bogusława Baji został prezesem Oddziału skupiającego 4 tysiące członków zgrupowanych w 23 kołach. Działał także w Zarządzie Głównym Związku Sybiraków w Warszawie. (...) Licznym osobom pomógł w uzyskaniu statusu sybiraka. Dopełnieniem tej aktywności było honorowe członkostwo w Świątynnym Związku Żołnierzy Armii Krajowej (SZŻAK), Lubuskiej Rodzime Katyńskiej (LRK) oraz Związku Inwalidów Wojennych (ZIW).* Profesorowi była bliska również bolesna historia Polaków z okresu powojennego i związana z tym idea budowy pomnika marszałka Józefa Piłsudskiego, upamiętnienia wydarzeń zielonogórskich z 1960 roku, dzieło Jana Papiny i wiele innych spraw - wszystkie z wyjątkiem patriotycznym lub religijnym.

Prof. zw. dr hab. inż. arch. Jan Konrad Stawiarski odszedł od nas w noc wigilijną, 24 grudnia 2009 r. Cała społeczność akademicka Uniwersytetu Zielonogórskiego żegnała Profesora Stawiarskiego niepokodzona ze stratą osoby tak zasłużonej dla Wydziału i Uczelni. Wszystko to wyraził w swojej mowie pożegnalnej Profesor Jakub Marcinowski, ówczesny Dziekan Wydziału Inżynierii Lądowej i Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego na uroczystości pogrzebowej, która odbyła się 30 grudnia 2009 r. na cmentarzu komunalnym w Jarocinie.

Bogusław Wojtyszyn

NOWY DOKTOR W INSTYTUCIE ARCHITEKTURY I URBANISTYKI dr inż. arch. Justyna Juchimiuk

8 listopada 2019 r. w auli Centrum Dydaktyczno-Badawczego Nanotechnologii Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie miało miejsce uroczyste wręczenie dyplomów doktorskich i habilitacyjnych. JM Rektor ZUT prof. Jacek Wróbel wręczył dyplom doktora nauk inżynieryjno-technicznych także Justynie Juchimiuk z Instytutu Architektury i Urbanistyki naszego Wydziału. Publiczna obrona pracy doktorskiej Justyny Juchimiuk pt. *Wpływ odnawialnych źródeł energii na architekturę wybranych obiektów w Polsce po roku 2004* odbyła się 19 września 2019 r. na Wydziale Budownictwa i Architektury ZUT w Szczecinie. Promotorem rozprawy była prof. nzw. dr hab. inż. arch. Krystyna Januskiewicz z WBiA ZUT w Szczecinie. W rozprawie przedstawiono wyniki badań dotyczących projektowania architektury nastawionej na wykorzystywanie energii odnawialnej (OZE) w Polsce po 2004 r., czyli po akcesji do Unii Europejskiej. Opracowano także platformę e-learningową w formie Atlasu Polskiej Architektury OZE (www.ozeach.pl), która realizuje edukacyjno-wdrożeniowy cel pracy.

Dr inż. arch. Justyna Juchimiuk prowadzi zajęcia związane z projektowaniem na kierunku *architektura*, zarówno na studiach I, jak i II stopnia w zespole prof. Zbigniewa Bacica (Zakład Teorii i Projektowania Architektonicznego), jak również realizuje wykłady dotyczące historii architektury współczesnej i powszechnej. W trakcie swej pracy na WBiA UZ otrzymała cztery indywidualne Nagrody Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego m.in. za osiągnięcia dydaktyczne oraz I i II stopnia za osiągnięcia organizacyjne.

Dr inż. arch. Justyna Juchimiuk jest autorką lub współautorką 55 pozycji bibliograficznych m.in. prac naukowych opublikowanych w czasopiśmie krajowych i zagranicznych, materiałów konferencyjnych oraz rozdziałów w monografiach. Aktywnie uczestniczyła w kilkunastu konferencjach naukowych o zasięgu krajowym i międzynarodowym, była również członkiem dwóch zadań badawczych, strategicznego projektu NCBiR.

Praktykę zawodową zdobywała w biurach projektowych i autorskich pracowniach architektonicznych m.in. współpracując z prof. Markiem Budzyńskim była członkiem zespołów projektowych wielu prestiżowych obiektów kultury i edukacji. Były to m.in.: Europejskie Centrum Sztuki,

PAMIĄTKOWE ZDJĘCIE Z JM REKTOREM ZACHODNIOPOMORSKIEGO UNIWERSYTETU TECHNOLOGICZNEGO W SZCZECINIE – PROF. JACKIEM WRÓBLEM, PANIĄ DZIEKAN WYDZIAŁU BUDOWNICTWA I ARCHITEKTURY, PROF. NZW. DR HAB. MARIĄ KASZYŃSKĄ, PANIĄ PROMOTOR PRACY PROF. NZW. DR HAB. INŻ. ARCH. KRYSZYŃSKĄ JANUSZ-KIEWICZ ORAZ DR INŻ. ARCH. JUSTYNĄ JUCHIMIUK, SZCZECIN 08.11.2019. (FOT. ARCHIWUM ZUT, 2019, ŹRÓDŁO: [HTTPS://WWW.ZUT.EDU.PL/INDEX.PHP?ID=22768](https://www.zut.edu.pl/index.php?id=22768))

Opera i Filharmonia Podlaska, nowy kampus Uniwersytetu w Białymstoku (nowoczesne centrum edukacyjne dla Instytutu Fizyki, Biologii oraz Wydziału Matematyki i Informatyki wraz z Uniwersyteckim Centrum Obliczeniowym).

W ramach prac realizowanych przez Zakład Architektury, potem od 2013 r. przez Katedrę Architektury i Urbanistyki, a obecnie Instytut AiU była członkiem komitetów organizacyjnych i programowych krajowych konferencji naukowych, zagranicznych wyjazdów studialnych, warsztatów architektoniczno-urbanistycznych dla pracowników i studentów, wystaw oraz komitetów redakcyjnych wydawnictw i raportów, współpracując przy w/w także z innymi ośrodkami naukowymi i instytucjami.

Dr inż. arch. Justyna Juchimiuk współpracowała z ogólnopolskim kwartalnikiem „Archivolta” i była członkiem Komitetu *Innowacyjność w Architekturze* powołanego przez ogólnokrajowy miesięcznik branży architektonicznej „Architektura-Murator”. Od 2014 r. pełni funkcję opiekuna naukowego studenckiego Koła Naukowego „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej”. Za zrealizowane pod jej opieką projekty studenci dwukrotnie otrzymali nagrodę *Laur Naukowca UZ* oraz dyplom Rektora Uniwersytetu Zielonogórskiego dla wyróżniającego się koła naukowego na UZ.

Dr inż. arch. Justyna Juchimiuk była prowadzącą (tutorem) na zagranicznych warsztatach architektonicznych,

WSPÓLNE ZDJĘCIE WŁADZ ZACHODNIOPOMORSKIEGO UNIWERSYTETU TECHNOLOGICZNEGO W SZCZECINIE Z DOKTORAMI I DOKTORAMI HABILITOWANYMI A.D. 2019 PODCZAS UROCZYSTEJ PROMOCJI W AULI CENTRUM DYDAKTYCZNO-BADAWCZEGO NANOTECHNOLOGII W SZCZECINIE (FOT. ARCHIWUM ZUT, 2019, ŹRÓDŁO: [HTTPS://WWW.ZUT.EDU.PL/INDEX.PHP?ID=22768](https://www.zut.edu.pl/index.php?id=22768))

m.in.: w Irlandii i we Włoszech we współpracy z europejskimi stowarzyszeniami architektonicznymi EASA i SESAM. W ramach krajowych działań warsztatowych współorganizowała grupy projektowe w cyklicznych międzynarodowych konferencji i warsztatów architektonicznych *Habitaty* organizowanych przez prof. Z. Bacia oraz w niemiecko-polskich działaniach w BDA-SARP.

Innym obszarem działalności organizacyjnej Justyny Juchimiuk jest współorganizacja Galerii Architektury i Sztuki Uniwersytetu Zielonogórskiego z pracownikami Instytutu AiU od początku jej istnienia (2014). W tym czasie zorganizowanych zostało ponad 60 wystaw zbiorowych i indywidualnych o różnorodnej tematyce, związanej z szeroko rozumianą twórczością architektoniczną, w tym naukową oraz twórczością artystyczną. Ważnym elementem misji Galerii AiS UZ jest promocja działań studentów kierunku *architektura* (I i II stopnia) oraz osiągnięć jego absolwentów.

Justyna Juchimiuk posiada uprawnienia budowlane do wykonywania samodzielnych funkcji technicznych w budownictwie w specjalności architektonicznej obejmującej projektowanie bez ograniczeń. Jest członkiem Mazowieckiej Okręgowej Izby Architektów Rzeczypospolitej Polskiej, Stowarzyszenia Architektów Polskich SARP oddz. Łódź oraz Polskiego Towarzystwa Energetyki Słonecznej - ISES, łączy pracę zawodową w Warszawie z pracą badawczo-dydaktyczną w Zielonej Górze.

Pani Doktor Justynie Juchimiuk serdecznie gratuluje uzyskania stopnia naukowego, życząc wielu dalszych sukcesów w pracy naukowej i realizacji nowych wyzwań w pracy zawodowej oraz wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

Marek Dankowski

XIII LUBUSKIE SPOTKANIA ARCHITEKTÓW Z KONSERWATORAMI ZABYTKÓW

15 listopada 2019 r. w Zielonej Górze odbyło się seminarium naukowo-techniczne *XIII Lubuskie Spotkania Architektów z Konserwatorami Zabytków* na temat *Dachy w zabytkach. Rozpoznanie - ochrona - konserwacja*. Miejscem spotkania była aula w Rektoracie Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. Licealnej 9.

Organizatorami seminarium byli: Wojewódzki Urząd Ochrony Zabytków w Zielonej Górze, Stowarzyszenie Architektów Polskich - Oddział w Zielonej Górze i Lubuska Okręgowa Izba Architektów RP z siedzibą w Gorzowie Wlkp. Otwarcia spotkania i powitania licznie zebranych gości dokonali: dr inż. **Barbara Bielinis-Kopeć**, Lubuski Wojewódzki Konserwator Zabytków i mgr inż. arch. **Paweł Kochański**, Przewodniczący Rady Lubuskiej Okręgowej Izby Architektów RP.

Tematyka seminarium skierowana była do szerokiego grona osób zajmujących się zawodowo i z zamiłowania ochroną obiektów zabytkowych, w tym do architektów, projektantów, służb konserwatorskich, pracowników administracji samorządowej, pracowników nauki i studentów kierunków *budownictwo* i *architektura*. I wśród zebranych słuchaczy byli obecni przedstawiciele wszystkich wyżej wymienionych dyscyplin. Poruszane podczas spotkania zagadnienia tematyczne skupiały się przede wszystkim na problematyce związanej z szeroko ujmowaną ochroną

drewnianych więźb dachowych w budynkach historycznych objętych pieczęcią konserwatorską, głównie zaś w obiektach sakralnych.

Omówiono między innymi rodzaje drewnianych konstrukcji dachowych, zwłaszcza o rodowodzie średniowiecznym i to reprezentujących budownictwo sakralne zarówno krajowe, jak i na przykład z terenów Francji czy Belgii. Przedstawiono różne zagrożenia oraz czynniki niszczące drewniane elementy więźb dachowych, w tym biologiczne i wilgoć oraz ich przyczyny, a także zwrócono uwagę na błędy popełniane przez wykonujących ekspertyzy *in loco* oraz projektantów i wykonawców przy pracach remontowych i rewitalizacyjnych więźb dachowych, wskazując jednocześnie kierunki i zasady poprawnych rozwiązań i zaleceń w tym zakresie.

Wykłady programowe wygłosili:

— arch. **Dominik Mączyński** z Narodowego Instytutu Dziedzictwa w Warszawie i rzeczoznawca Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego - tytuł wystąpienia: *Zabytkowe drewniane konstrukcje dachowe - problematyka konserwatorska*;

— dr hab. **Piotr Witomski** z Katedry Nauki o Drewnie i Ochronie Drewna Szkoły Głównej Gospodarstwa Wiejskiego w Warszawie - tytuł wykładu: *Trwałość drewnianych więźb dachowych w kontekście działań konserwatorów*.

Zaprezentowano również inne tematy związane z pracami konserwatorskimi, a w tym:

— *O możliwościach konserwacji i restauracji zabytkowych ceramicznych pokryć dachowych* - **Maria Gašior**, konserwator zabytków;

— *Renowacja elewacji a czystość powietrza. Fotokatalityczne farby mineralne* - **Wojciech Laska**, Prezes Zarządu KEIM Farby Mineralne Sp. z o.o.;

— *Renowacja ceramiki na obiektach zabytkowych* - **Tomasz Nieruchalski**, Dyrektor ds. Sprzedaży i Marketingu, Fabryka Ceramiki Budowlanej Ostrzeszów Sp. z o.o.

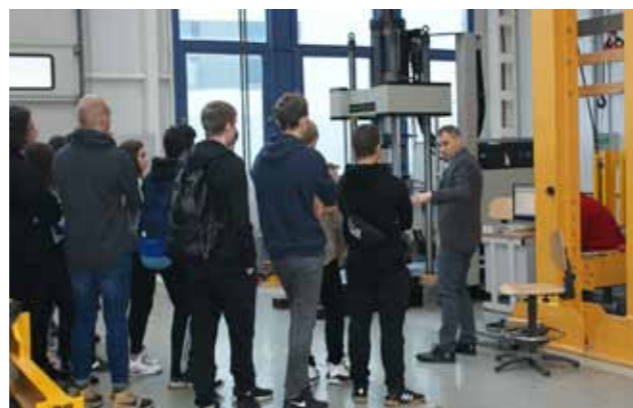
Spotkanie należy uznać za bardzo udane i pożyteczne, wnoszące duży zasób wiedzy z zakresu problematyki konserwatorskiej w dziedzinie obiektów zabytkowych, która to problematyka w dobie współczesnej nie jest jeszcze właściwie doceniana. Optymistycznym jest fakt, że w spotkaniu wzięło udział blisko 100 osób, w tym między innymi przedstawiciele władz naszej Uczelni: prof. dr hab. **Wojciech Strzyżewski**, Prorektor ds. Studenckich Uniwersytetu Zielonogórskiego i prof. dr hab. inż. **Jakub Marciniowski**, Dyrektor Instytutu Architektury i Urbanistyki Wydziału Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ. Obecnie były też osoby związane zawodowo z ochroną i renowacją zabytków oraz pracownicy naukowcy i studenci WBiA UZ.

Mamy skromną nadzieję, że seminaria o tej tematyce będą miały miejsce na naszej Uczelni również w przyszłości.

Marek Dankowski

DNI OTWARTE NA WBiAŚ

27 listopada 2019 r. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ zorganizowano *Dzień Otwarty*, w którym to dniu młodzież kształcąca się w szkołach średnich o profilu technicznym, w tym budowlanym, mogła odwiedzić nasz Wydział i zapoznać się z kierunkami i dyscy-

FOT. MAREK DANKOWSKI

plinami kształcenia na poziomie szkoły wyższej, konkretnie z zakresu budownictwa, architektury, urbanistyki i dziedzin pokrewnych. Celem Dni Otwartych jest zachęcenie młodzieży kończącej szkoły średnie do podjęcia studiów wyższych, jako kontynuacji wybranego wcześniej kierunku zawodowego i tym samym do zdobycia o wiele szerszych horyzontów wiedzy i doświadczenia w tym zakresie. Do odwiedzenia naszego Wydziału zgłosiło się około 150 uczniów reprezentujących szkoły: Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych w kategorii Technikum Budowlane z Drezdenka, Zespół Szkół Technicznych w kategorii Technikum ze Zbąszynka, Zespół Szkół Budowlanych z Żar i Zespół Szkół Budowlanych z Zielonej Góry.

Spotkanie rozpoczęło się wykładem, który w Auli Uniwersytetu Zielonogórskiego przy ul. Podgórznej 50 wygłosił dr inż. Paweł Rubinowicz z zespołu badawczego Centrum Cyber Urbanistyki na Wydziale Budownictwa i Architektury Zachodniopomorskiego Uniwersytetu Technologicznego w Szczecinie. Temat wykładu to *Zabudowa wysoka - analizy oddziaływania wizualnego z użyciem modeli miast 3D*. Autor udowodnił, że „...wirtualne modele miast oraz systemy komputero-

we do ich przetwarzania mogą być bezcennym narzędziem współczesnego warsztatu urbanistycznego...”.

Po wykładzie miały miejsce zajęcia pokazowe, które poprowadzili wykładowcy z Instytutu Architektury i Urbanistyki (IAiU) UZ oraz z Instytutu Budownictwa (IB) UZ. Między innymi były to:

- *Współczesna architektura i odnawialne źródła energii* - dr inż. arch. J. Juchimiuk (IAiU);
- *Co to jest perspektywa* - dr inż. arch. A. Maciejko (IAiU);
- *Pracownia mozaiki - moje kolory* - prof. J. Gawron i mgr M. Czerniawska (IAiU);
- *Po co architektom historia?* - dr inż. A. Kononowicz (IAiU);
- *Zobaczyć niewidzialne* - dr inż. K. Urbańska i mgr inż. A. Kucharczyk (IB);
- *Badanie udatności metalu metodą Charpy'ego* - dr inż. E. Grochowska i dr inż. J. Kaliszuk (IB);
- *Zielona energia* - dr inż. Anna Staszczuk (IB);
- *Mechanika eksperymentalna materiałów i konstrukcji - maszyna wytrzymałościowa Instron „Elastooptyka”* - temat został omówiony, łącznie z pokazem, przez dr. inż.

T. Sochę, dr. inż. A. Denisiewicz i dr. inż. K. Kulę (IB);
 — W Pracowni Materiałów Budowlanych, pod kierunkiem mgr inż. B. Michalaka (IB), uczniowie samodzielnie wykonali zaprawę normową;
 — Dr inż. S. Gibowski (IB) przedstawił, łącznie z pokazem, temat *Sprzęt geodezyjny stosowany w pomiarach inżynierskich*.

Uczniowie mogli również obejrzeć wystawę studenckich projektów architektonicznych oraz prac warsztatowych i efektów twórczości plastycznej studentów *architektury*, która była prezentowana w Galerii Architektury i Sztuki UZ (budynek A-8). Pełny tytuł wystawy to: *Wystawa studenckich prac projektowych, działań warsztatowych w Galerii Architektury i Sztuki Uniwersytetu Zielonogórskiego, w tym nagrodzonych dyplomów magisterskich*. Po wystawie oprowadzali: dr inż. arch. H. Borucińska-Bieńkowska, mgr inż. arch. M. Golański, dr inż. arch. J. Juchimiuk oraz mgr inż. arch. R. Dudzik (IAiU).

Organizatorów i wykładowców Dni Otwartych pod względem organizacyjnym wspomagali studenci drugiego roku kierunku *budownictwo* zrzeszeni w Kole Naukowym „Nowocześni budowlańcy” prowadzonym przez mgr. inż. Bartosza Michalaka (IB), a wyżej wspomniana wystawa została zorganizowana we współpracy z Kółkiem Naukowym „Architektura w Przestrzeni Zrównoważonej (KN „APZ”)”.

Z rozmów kulturalnych przeprowadzonych po kolejnych zajęciach wynikało, że uczniowie uczestniczący w pokazach pozytywnie zaopiniowali ideę i inicjatywę zorganizowania Dnia Otwartego na uczelni wyższej, a także byli usatysfakcjonowani zaprezentowaną tematyką i sposobem jej przekazania. Należy mieć nadzieję, że wielu z nich zasilą w przyszłych latach szeregi studentów na naszym Wydziale, a później po studiach, spełni swoje aspiracje w roli architektów, projektantów, kierowników budów i na innych ważnych stanowiskach w szeroko ujmowanym budownictwie. Życzymy Im tego z całego serca.

Marek Dankowski

Co dalej po studiach? - wykład

4 grudnia br. na Wydziale Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska Uniwersytetu Zielonogórskiego został zorganizowany wykład pt. *Kariera inżyniera budownictwa „krok po kroku” - co dalej po studiach*. Wykładowcami byli: Tadeusz Glapa i Waldemar Olczak, obaj Panowie z Lubuskiej Okręgowej Izby Inżynierów Budownictwa (LOIIB). Tematyka wykładu była adresowana nie tylko do najbliższych absolwentów, ale do wszystkich studentów kierunku *budownictwo* studiujących na naszym Wydziale.

Celem wykładu było między innymi wskazanie młodym adeptom sztuki budowlanej, że kierunek, który obrali może zapewnić im pełną satysfakcję podczas realizacji się w wybranym zawodzie, a póki ludzkość istnieje, póty branża budowlana będzie się rozwijać. Uświadomiono również młodym ludziom, że ich obecna edukacja niekoniecznie musi się zamknąć na ukończeniu studiów wyższych, lecz dalej mogą zdobywać kolejne stopnie wtajemniczenia zawodowego, a w tym między innymi egzamin na uprawnienia budowlane, uczestnictwo w działalności właściwej izby samorządu zawodowego, co w konsekwencji umożliwi obejmowanie odpowiedzialnych stanowisk, w branży budowlanej, np. projektanta, inwestora, inspektora nadzoru inwestycyjnego czy kierowników budów. Współorganizatorem wykładu było *Studenckie Koło Naukowe „Nowocześni Budowlańcy”*, którego przewodniczącą - Oliwia Graczyk i opiekun - mgr inż. Bartosz Michalak, wszystkich studentów do wzięcia udziału w tym spotkaniu serdecznie zapraszali. Należy tu również podkreślić wieloletnią i owocną współpracę m.in. w zakresie szkoleniowym, jaka istnieje między Lubuską Okręgową Izbą Inżynierów Budownictwa a Wydziałem Budownictwa, Architektury i Inżynierii Środowiska UZ.

Marek Dankowski

WYDZIAŁ EKONOMII I ZARZĄDZANIA

IV edycja Ogólnopolskiej Olimpiady Wiedzy o Bezpieczeństwie i Obronności na Wydziale Ekonomii i Zarządzania

6 grudnia 2019 r. na Wydziale Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego odbył się II etap czwartej edycji Olimpiady Wiedzy o Bezpieczeństwie i Obronności na szczeblu województwa lubuskiego, skierowanej do uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Opiekę nad organizacją i przebiegiem olimpiady na tym szczeblu objął Przewodniczący Komitetu Okręgowego Olimpiady, Dziekan Wydziału Ekonomii i Zarządzania dr hab. inż. Piotr Kutyk, prof. UZ.

Olimpiada Wiedzy o Bezpieczeństwie i Obronności organizowana jest przez Uniwersytet Warszawski (Wydział Nauk Politycznych i Studiów Międzynarodowych) we współpracy z wiodącymi ośrodkami akademickimi z całego kraju,

w tym z Wydziałem Ekonomii i Zarządzania Uniwersytetu Zielonogórskiego. Jej celem jest popularyzacja wiedzy z zakresu nauk o bezpieczeństwie oraz nauk o obronności, kształtowanie postaw patriotycznych, promocja edukacji obywatelskiej, świadomego współuczestnictwa w życiu społecznym. W pierwszym etapie Olimpiady zarejestrowa-

FOT. M. DALECKA-ZABOROWSKA

ni uczniowie przysyłają prace konkursowe na tematy przewidziane w danej edycji. W roku 2019/2020 tematyka esejów dotyczyła bezpieczeństwa społecznego, ekonomicznego, energetycznego, ekologicznego oraz kwestii wolności.

W rywalizacji na etapie okręgowym w tej edycji uczestniczyło 22 uczniów, których zadaniem było rozwiązanie testu przygotowanego przez Komitet Główny Olimpiady. Po sprawdzeniu prac przez Zastępcę Przewodniczącego Komitetu Okręgowego Olimpiady, dr Magdalenę Dalecką-Zaborowską oraz Sekretarza Komitetu Okręgowego Olimpiady, dr inż. Jarosława Siudę, Komitet Okręgowy wyłonił 10 laureatów na podstawie zdobytych punktów. Uczniowie z województwa lubuskiego, którzy w dniach 20-21 marca 2020 r. walczyć będą na szczeblu centralnym o 36 indeksów na studia w zakresie bezpieczeństwa w renomowanych wyższych uczelniach oraz o cenne nagrody rzeczowe ufundowane przez sponsorów, to (według liczby uzyskanych punktów): **Piotr Maćków, Daniel Kwiatkowski, Łukasz Klimas, Domicela Dolatowska, Julia Żabska, Grzegorz Krzykawski, Anna Tuszkiewicz, Kacper Rosiennik, Martyna Jersz, Kornel Kurowski.**

Patronat nad etapem okręgowym olimpiady objął Prezydent Miasta Zielona Góra, Janusz Kubicki, a sponsorami niniejszego przedsięwzięcia byli: Wydział Ekonomii i Zarządzania UZ oraz Urząd Miasta w Zielonej Górze.

Uczestnicy Olimpiady mieli okazję wysłuchać wykładu nt. *Bezpieczeństwa energetycznego Polski*, przygotowanego przez dr inż. Janusza Adamczyka. Laureaci etapu okręgowego nagrodzeni zostali nagrodami rzeczowymi oraz pamiątkowymi dyplomami. Organizatorzy wyróżnili również

FOT. M. DALECKA-ZABOROWSKA

wszystkich uczestników wręczając pamiątkowe dyplomy uczestnictwa oraz nauczycieli-opiekunów uczniów biorących udział w zawodach na szczeblu województwa w podziękowaniu za przygotowanie podopiecznych i propagowanie wiedzy z zakresu obronności i bezpieczeństwa.

Laureatom, w imieniu Komitetu Okręgowego Olimpiady Wiedzy o Bezpieczeństwie i Obronności, serdecznie gratulujemy i życzymy powodzenia na etapie centralnym.

Magdalena Dalecka-Zaborowska

WYDZIAŁ HUMANISTYCZNY

OFMA z naszym udziałem!

Studenci Uniwersytetu Zielonogórskiego po raz pierwszy uczestniczyli w Krajowej Konferencji Ogólnopolskiego Forum Mediów Akademickich

Trzy dni wypełnione po brzegi informacjami dla studentów *dziennikarstwa*, członków mediów akademickich z całej Polski. Spotkania z inspirującymi osobami, dziennikarzami, publicystami, specjalistami od marketingu, mediów społecznościowych, prawa czy ekonomii. Cenne rady, motywujące rozmowy, ciekawe dyskusje - to wszystko działo się w ramach 5. Krajowej Konferencji OFMA. W tym wydarzeniu nie zabrakło studentów z Uniwersytetu Zielonogórskiego.

OFMA to Ogólnopolskie Forum Mediów Akademickich. Zrzesza ona redakcje studenckie ze wszystkich ośrodków akademickich w Polsce. Działa w ramach programu „Bankowcy dla Edukacji” będącego programem edukacji

finansowej. W dniach od 5 do 8 grudnia 2019 r. w Krakowie miała miejsce już 5. edycja Krajowej Konferencji Ogólnopolskiego Forum Mediów Akademickich. W jej ramach studenci *dziennikarstwa*, przedstawiciele mediów akademickich mieli okazję, by uczestniczyć w spotkaniach warsztatowych podzielonych na cztery bloki. W tej grupie były też studentki z Uniwersytetu Zielonogórskiego - Zofia Popielecka, Adrianna Socha, Aleksandra Kucza i Katarzyna Doszczak. Podczas trzech dni na Wydziale Zarządzania i Komunikacji Społecznej Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie odbyło się szereg wykładów w formie luźnych pogawędek czy ciekawych debat.

Podczas pierwszego panelu dla organizacji studenckich pn. „Doświadczenie zawodowe na studiach - ostatni dzwonek!” studenci mogli się dowiedzieć jak budować kompetencje i doświadczenie, które będą mogli wykorzystać w swojej przyszłej pracy. Osoby młode często zastanawiają się jak przygotować się do rozpoczęcia pracy zawodowej i jak wyróżnić się spośród konkurencji. To spotkanie poprowadził Ariel Wojciechowski z Warszawskiego Instytutu Bankowości. Podczas zajęć studenci dowiedzieli się, że najważniejszym czynnikiem, który wpływa na nasz rozwój w czasie studiów, jest aktywne uczestniczenie w życiu uczelnianym. Za pomocą myślenia, czucia, działania i pytania możemy zdziałać więcej, na rzecz siebie i np. koła

FOT. Z WYDZIAŁU

naukowego w którym działamy. Ważne jest to, żeby - podczas pogłębiania naszej wiedzy, umiejętności i zyskiwania kompetencji studenckich - skupiać się również na tworzeniu i budowaniu własnej marki.

Drugi panel tego dnia pn. „Paragrafy po studencku - aspekty prawne funkcjonowania organizacji studenckich” została poprowadzona przez Piotra Gutowskiego z Centrum Prawa Bankowego i informacji. Podczas tego spotkania zgromadzeni na sali studenci dowiedzieli się najważniejszych informacji o RODO, ochronie własności intelektualnej, podstawowych aktach prawnych, a także o prawie prasowym obowiązującym również media akademickie. Wiele z tych informacji studenci już znali, ale w czasie spotkania mogli zadawać pytania na podstawie konkretnych przykładów, a nowe informacje zostały utrwalone w czasie zadawanych przez prowadzącego pytań.

Trzeci panel dotyczył sfery mediów społecznościowych, prowadzenia i prawidłowego „poruszania” się w cyberprzestrzeni i nosił tytuł „Studenci - media społecznościowe - organizacje studenckie. Jak skutecznie komunikować się z naszymi odbiorcami?” Spotkanie poprowadził ekspert z LifeTube Grup. Media społecznościowe obecnie odgrywają ogromną rolę nośnika informacji, komunikacji czy promocji, np. strony danych mediów akademickich. Podczas spotkania studenci dowiedzieli się, jak powinno się prowadzić swoją stronę np. na Facebooku tak, aby dotrzeć do jak największego grona odbiorców i co zrobić, aby za sprawą mediów społecznościowych promować swoją organizację studencką, koła naukowe itp. Tego dnia studentów czekało spotkanie z gościem specjalnym. A był nim Piotr Kraśko - dziennikarz i prezenter telewizyjny. W Auditorium Maximum Uniwersytetu Jagiellońskiego mieliśmy okazję posłuchać jego ciekawych rad, dowiedzieć się jak sobie radzić ze stresem i presją czasu stale towarzyszącym dziennikarzom. Piotr Kraśko przytoczył również wiele historii jakie miały miejsce, kiedy był korespondentem zagranicznym. Było to bardzo inspirujące i ciekawe spotkanie. Zwień-

zeniem tego dnia była Gala Jubileuszowa 5. Krajowej Konferencji OFMA. Podczas niej odbyły się dwie dyskusje „Dzisiejsi studenci - jutrem gospodarki i biznesu” oraz „Ekonomia dla każdego - mit czy #dasięzrobić?” Na scenie wypowiadali się specjaliści ze świata ekonomii, bankowości i mediów. Po czym nastąpiło podsumowanie projektu „Aktywny student”, którego celem jest wspieranie mediów akademickich, dbanie o ich rozwój i umożliwianie studentom zyskania większych kompetencji i możliwości, teraz w czasie studiów i kiedy wejdą na rynek pracy. W ramach tego projektu zorganizowano również konkurs grantowy dla studentów. W trakcie gali wręczono nagrody i wyróżnienia dla najbardziej zasłużonych studentów za ich materiały radiowe, prasowe i telewizyjne. Nie zabrakło również podziękowań dla wszystkich mediów akademickich działających w uczelniach w całej Polsce. Poruszono również temat audycji radiowej „3 grosze o ekonomii” mówiącej o sprawach finansowych, aktualnych trendach na rynku pracy i innych ciekawych zagadnieniach ze świata ekonomii i nie tylko. Audycja ta została zapoczątkowana w warszawskim Akademickim Radiu Kampus. Teraz audycja jest obecna w większości akademickich rozgłośni radiowych, również w uniwersyteckim Radiu Indeks 96 fm.

Drugiego dnia konferencji miał miejsce ostatni, IV blok szkoleniowy - było to spotkanie z publicystą Marcinem Makowskim, piszącym do takich portali internetowych jak dorzeczy.pl czy wp.pl. Rozmawialiśmy z nim o dziennikarstwie politycznym, o tym jak być dobrym i rzetelnym dziennikarzem. Red. Makowski mówił również o tym, aby nie zamykać się na jedne media, ale być otwartym na nowe możliwości i by nie bać się nowości, a co za tym idzie próbować wyróżnić się wśród innych dziennikarzy.

5. Krajowa Konferencja Ogólnopolskiego Forum Mediów Akademickich była dla nas - studentek z Uniwersytetu Zielonogórskiego - zupełnie nowym doświadczeniem. Ogrom wiedzy i nowych, przydatnych informacji, z pewnością zawojuje w naszym dalszym kształceniu i przeniesie się na

nasze doświadczenie. Nie ma bowiem lepszego źródła wiedzy niż osoby pracujące w tej samej dziedzinie, w której my rozpoczynamy swoją zawodową ścieżkę. A nauczyciel mający nie tylko wiedzę, ale też doświadczenie, ogromny warsztat jeżeli chodzi o pracę w mediach i otwartość, by się tym wszystkim podzielić w sposób ciekawy i przystępny, to prawdziwy skarb, który nam udało się odkryć.

*Katarzyna Doszczak
dziennikarstwo i komunikacja społeczna*

MediaTory 2019: Nagrodziliśmy polskich dziennikarzy

Dziennikarstwo to fach trudny, ale pasjonujący. Dziennikarz natomiast powinien być człowiekiem, który docieka prawdy i zawsze broni słabszych. Zagłosowaliśmy więc na tych, którzy według nas, studentów dziennikarstwa z 23 uczelni w Polsce, najlepiej wykonywali swoją misję w 2019 r.

Istnieje wiele prestiżowych nagród, które napędzają dziennikarzy do jeszcze cięższej pracy. Wielu jednak przyznało, że szczególnie motywujące są dla nich MediaTory, nagrody przyznawane przez adeptów dziennikarstwa z całej Polski (w tym roku do głosowania przystąpiło 10 tys. studentów). Nominowani uznali, że nie ma nic bardziej poکرzepiającego niż uznanie ludzi młodych, chłonnych i ambitnych, szukających swoich wzorów i inspiracji.

7 grudnia odbyła się trzynasta edycja MediaTorów, na którą wybrała się delegacja Uniwersytetu Zielonogórskiego w składzie: Zofia Popielecka (koordynatorka projektu), Aleksandra Kucza, Adrianna Socha oraz Katarzyna Doszczak.

FOT. Z WYDZIAŁU

Jak co roku Auditorium Maximum UJ w Krakowie wypełniło się po brzegi - studenci, dziennikarze, goście specjalni, pracownicy. Mimo przyjaznej, momentami nawet żartobliwej atmosfery panującej na auli głównej, aura zmieniała się w momencie, gdy na jaw wychodziła prawda, z której nie każdy zdaje sobie sprawę: dziennikarstwo, kojarzone często ze sławą i bogactwem, należy tak naprawdę do jednego z najtrudniejszych zajęć świata. Przekonali się o tym zapewne laureaci poszczególnych kategorii:

— TORpeda, czyli Jakub Kaługa, który w rzeźmowy i wyważony sposób relacjonował śmierć prezydenta Gdańska, Pawła Adamowicza.

— ObserwaTOR, na którego miano w tym roku zasłużyła Magdalena Lucyan, za cykl rozmów przeprowadzonych ze skarbnicami mroźnej krew w żyłach historii - byłymi więźniami obozu Auschwitz-Birkenau.

— NawigaTOR, który trafił do rąk Pawła Pieniążka, w nagrodę za jego liczne publikacje relacjonujące wojnę w Syrii.

— AkumulaTOR, którego posiadaczką stała się dziennikarka RMF Classic, Magdalena Miśka-Jackowska, za program radiowy poświęcony twórcom muzyki filmowej.

— ProwokaTORem roku 2019 została Marta Szarejko, która pragnęła pokazać, że przemilczenie prawdy nie sprawi, że przestanie ona istnieć. Rozmowy zatytułowane *Seksulożki. Sekrety gabinetów* były więc hołdem złożonym tematom przemilczanym.

— DetonaTOR, jak większość zebranych podejrzewała, trafił do Tomasza i Marka Sekielskich, za dokument *Tylko nie mów nikomu*. Faktem jest, że swoim filmem bracia poruszyli temat bardzo utajniony. Gdy zapytałam Tomasza o to, czy dokument stał się dla niego w jakikolwiek sposób brzemienny, odpowiedział: „Nie zamierzam odciąć się od tego, co pokazałem. Wciąż zgłasza się do mnie mnóstwo osób, które doświadczyły w dzieciństwie krzywdy ze strony duchownych, ale i nie tylko. Czuję więc pewne brzemienie związane z tym, że te osoby nie za bardzo wiedzą, gdzie mogą zgłosić się z takimi faktami. Dzisiaj ich pierwszą myślą jest to, żeby skontaktować się ze mną. Strasznie żałuję, że nie potrafię każdemu pomóc”.

— ReformaTORa zaś ścisłał w swych dłoniach Robert Socha, który w swoim dziennikarskim śledztwie dowiódł nieprawidłowości w sprawie śmierci Jakuba Schimandy.

— InicjaTOR zrobił w tym roku prawdziwą furorę. Tę szczególną statuetkę zdobył Michał Figurski (za nowatorskie podejście do edukacji zdrowotnej), który na scenę wszedł lekko nieudolnym, ale zdecydowanym krokiem. Mimo choroby mężczyzna zachował się jak prawdziwy dziennikarz, z determinacją zmierzający do celu.

— Ostatnią, równie wyczekiwaną kategorią był AkumulaTOR, wybierany przez studentów dziennikarstwa jako wzór do naśladowania. W tym roku ten dumny tytuł trafił do Beaty Michniewicz, dziennikarki Programu III Polskiego Radia.

Mediatory to niepowtarzalna okazja do tego, by podczas wyboru faworytów zapoznać się z tym, co w polskim dziennikarstwie aktualne oraz uczyć się od tych, którzy swoją rzetelną pracą udowadniają, że są warci naśladowania. Plebiscyt sprawił, że jako studentki dziennikarstwa mamy w sobie jeszcze więcej chęci do działania, niż przedtem, ponieważ dziennikarstwo jest pięknym doświadczeniem, któremu warto się poświęcić.

*Aleksandra Kucza
dziennikarstwo i komunikacja społeczna*

WYDZIAŁ INFORMATYKI, ELEKTROTECHNIKI I AUTOMATYKI

Inauguracja Akademii ADB

19 października 2019 r. na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyła się inauguracja kolejnej już - piątej edycji Akademii ADB 2019/2020. Uroczystość otworzyli: Prorektor ds. Rozwoju dr hab. inż. Andrzej Pieczyński, prof. UZ; Dziekan Wydziału dr hab. inż. Marcin Mrugański, prof. UZ oraz Karol Buler i Marcin Gryczon - przedstawiciele firmy ADB. Podczas spotkania zwrócono uwagę na unikalną w skali kraju i bardzo szeroką współpracę Wydziału z przemysłem, czego dowodem jest wieloletnia współpraca z firmą ADB.

Cele i plany zajęć Akademii na bieżący rok akademicki przedstawił Karol Buler, który również opowiedział o projektach zrealizowanych w poprzednich edycjach. Swoje wrażenia z udziału w pierwszej edycji Akademii przedstawił student naszego Wydziału, a obecnie już pracownik firmy ADB - Marcin Gryczon, który ukończył Akademię z wyróżnieniem. Marcin zachęcał również studentów do udziału w Akademii, przedstawiał na swoim przykładzie zalety udziału w dodatkowych zajęciach oraz wpływ uczestnictwa w akademii na rozwój kariery zawodowej. Na zakończenie spotkania Sebastian Koszela zaprezentował

FOTO. PAWEŁ KASZA

wał rozwijane obecnie w ADB rozwiązania telewizji nowej generacji.

Akademia ADB jest kierowana do wszystkich studentów UZ, zaś w sposób szczególny do studentów Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki. Celem Akademii jest rozszerzenie wiedzy studentów o praktyczne informacje, przydatne w pracy zawodowej. Harmonogram zajęć prowadzonych w ramach Akademii dostępny jest na stronie [www: https://www.adbglobal.com/adb-academy/](https://www.adbglobal.com/adb-academy/), informacje są również dostępne na profilu Akademii <https://www.facebook.com/akademiaadb/>.

Serdecznie zapraszamy do udziału w Akademii ADB.

Andrzej Popławski

FOT. KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

Warsztaty dla przyszłych innowatorów z Polskiego Funduszu Rozwoju i Google na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki

20 listopada 2019 r. na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyły się warsztaty dla przyszłych innowatorów organizowane przez Polski Fundusz Rozwoju oraz firmę Google. Warsztaty otworzył Dziekan Wydziału Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki dr. hab. inż. Marcin Mrugalski, prof. UZ oraz Łukasz Rut - Kierownik Oddziału Organizacji Pracodawców Ziemi Lubuskiej, która współorganizowała wydarzenie. Dziekan Wydziału podkreślił duży wpływ przeprowadzania takiego rodzaju wydarzeń na wzrost kreatywnego myślenia, czy stworzenia od podstaw innowacyjnego biznesu.

Głównymi kryteriami uczestnictwa w warsztatach była chęć rozwoju, zdobycia nowych umiejętności i pracy nad

obecnymi lub przyszłymi pomysłami. W wydarzeniu mógł wziąć udział każdy, niezależnie od wieku, wykształcenia, czy zawodu. Warsztaty cieszyły się dużym zainteresowaniem. Wzięło w nich udział ponad 40 uczestników. Wśród nich uczestniczyli również absolwenci oraz studenci naszego Wydziału.

Na warsztatach można było zapoznać się m.in. z metodą "design thinking". Jak tłumaczą organizatorzy, "design thinking" to usystematyzowany proces, dzięki któremu każdy może rozwinąć swój pomysł od początkowej idei do stworzenia prototypu, zarysu działania firmy lub projektu społecznego. Podczas trwania warsztatów trenerzy pokazali jak zidentyfikować realne problemy użytkowników, tworzyć radykalnie innowacyjne rozwiązania i testować stworzone koncepcje produktów i usług.

W pierwszej edycji „Projektantów Innowacji PFR” w warsztatach wzięło udział blisko 1300 osób w całej Polsce. Wiele z nich stworzyło prototypy swoich produktów, które w przyszłości zamierzają wprowadzić na rynek, a aż 9 proc. uczestników założyło swój startup. Program ma wspierać rozwój ekosystemu innowacji w naszym kraju poprzez tworzenie i rozwijanie umiejętności miękkich, np. wśród młodych osób, które jeszcze się uczą lub właśnie wchodzi na rynek pracy.

Łukasz Sobolewski

Listopadowe seminarium dyscypliny Informatyka Techniczna i Telekomunikacja

13 listopada 2019 r. na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki miało miejsce seminarium dyscypliny *Informatyka techniczna i telekomunikacja*. Prof. dr hab. Roman Gielerak przywitał przybyłych gości oraz poprowadził dalszą część seminarium. Prelegent - mgr inż. Piotr Szyperski - jest doktorantem na Politechnice Wrocławskiej (Katedra Informatyki Technicznej, Wydział Elektroniki). Wystąpienie dotyczyło głównie tematyki poruszanej w przygotowanej pracy doktorskiej, której recenzentem jest prof. dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz (UZ), a której obrona ma się odbyć wkrótce. Prelegent przedstawił prezentację dotyczącą metod diagnostycznych opartych na analizie obrazów interferencyjnych.

W trakcie seminarium zaprezentowane zostały wyniki badań opartych na fraktalności deskryptorów parametrów obrazu w odniesieniu do jakościowej oceny jego struktury. Opracowane przez prelegenta deskryptory okazały się

FOT. PAWEŁ KASZA

FOT. KAZIMIERZ ADAMCZEWSKI

MGR INŻ. PIOTR SZYPERSKI (POLITECHNIKA WROCŁAWSKA)

w pewnych zastosowaniach lepsze od innych algorytmów wykorzystujących wymiar fraktalny oraz porównywalne z technikami spektralnymi. Skonstruowane estymatory wymiaru fraktalnego dla dwuwymiarowych obrazów w skali szarości spełniają warunki wydajności numerycznej oraz wysokiego zakresu dyna-

miki. Osiągnięte wyniki badań mogą znaleźć zastosowanie w diagnostyce medycznej, m.in. w interferometrycznym obrazowaniu filmu tzwego u ludzi.

Kolejne seminarium w tym semestrze odbywać się będą w sali konferencyjnej 412 (budynek A-2, ul. prof. Z. Szafrańska 2) w środy o godzinie 13.00. Serdecznie zapraszamy wszystkie zainteresowane osoby.

Iwona Grobelna

Seminarium dyscypliny Informatyka Techniczna i Telekomunikacja

27 listopada 2019 r. na Wydziale Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki miało miejsce seminarium dyscypliny „Informatyka techniczna i telekomunikacja”. Seminarium otworzył przewodniczący dyscypliny - prof. dr hab. inż. Józef Korbicz (członek korespondent PAN). Prowadzący seminarium - prof. dr hab. Roman Gielerak - przywitał przybyłych gości. Prelegent - dr inż. Grzegorz Bazydło (Instytut Automatyki, Elektroniki i Elektrotechniki, Wydział Informatyki, Elektrotechniki i Automatyki, Uniwersytet Zielonogórski) - przedstawił prezentację dotyczącą graficznej specyfikacji systemów cyber-fizycznych implementowanych w układach FPGA.

Systemy cyber-fizyczne (ang. *Cyber-Physical Systems*) są w ostatnim czasie popularnym przedmiotem badań obecnym w światowej literaturze. W ramach seminarium przedstawiona została ich ogólna koncepcja oraz wyniki

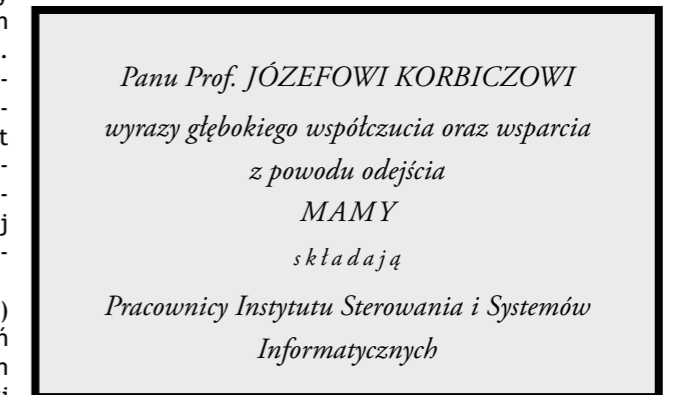

DR INŻ. GRZEGORZ BAZYDŁO

badania zespołu dotyczące specyfikacji części sterującej takich systemów, pod kątem ich późniejszej implementacji w rekonfigurowalnych układach FPGA. Na kilku wybranych przykładach zaprezentowana została także graficzna metoda służąca do modelowania systemów cyber-fizycznych, bazująca na diagramach maszyn stanowych języka UML oraz sieciach Petriego.

Kolejne seminarium w tym semestrze odbywać się będą w sali konferencyjnej 412 (bud. A-2, ul. prof. Z. Szafrańska 2) w środy o godzinie 13.00. Serdecznie zapraszamy wszystkie zainteresowane osoby.

Iwona Grobelna

WYDZIAŁ MATEMATYKI, INFORMATYKI I EKONOMETRII

Warsztaty Statystyczne z okazji 80-lecia profesora João Tiago Mexia

W dniach 5 i 6 grudnia 2019 r. w kampusie Caparica Nowego Uniwersytetu w Lizbonie odbyły się Warsztaty Statystyczne celebrujące 80-lecie profesora João Tiago Mexia.

Jeden z proszonych wykładów wygłosił profesor Roman Zmysłony. Wykład został przygotowany wspólnie z dr. Arka-

WYKŁAD PROFESORA ROMANA ZMYŚŁONEGO, Z LEWEJ PROFESOR JOÃO T. MEXIA, FOT. Z WYDZIAŁU

OD LEWEJ: PROFESOR CARLOS BRAUMANN, PROFESOR AUGUSTYN MARKIEWICZ, JUBILAT PROFESOR JOÃO T. MEXIA, PROFESOR ROMAN ZMYŚLONY, PROFESOR VLADIMIR V. ULYANOV, FOT. Z WYDZIAŁU

duszem Koziotem. Jego tytuł to *Jordan algebra in estimation and testing hypotheses*.

Profesorowie J. Mexia i R. Zmyślony od ponad 20 lat współpracują ze sobą, czego owocem jest 20 prac opublikowanych w renomowanych czasopismach naukowych, promocja dwóch prac doktorskich oraz organizacja warsztatów i konferencji statystycznych.

Szczegółowe informacje o uroczystości można znaleźć na stronie: www.cma.fct.unl.pt/news/2019/11/first-workshop-legacy-contributions-statistics

Roman Zmyślony

IV Olimpiada Statystyczna

4 grudnia 2019 r. w Instytucie Matematyki Uniwersytetu Zielonogórskiego odbyły się zawody okręgowe czwartej edycji ogólnopolskiej Olimpiady Statystycznej, której organizatorami są Urząd Statystyczny w Zielonej Górze, Instytut Matematyki Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz Polskie Towarzystwo Statystyczne oddz. Zielona Góra.

Między Komitetem Okręgowym Olimpiady Statystycznej w Zielonej Górze, reprezentowanym przez Zastępcę Dyrektora Urzędu Statystycznego i jednocześnie Przewodniczącą Komitetu Okręgowego - mgr Krystynę Motyl, a Uniwersytetem Zielonogórskim zostało podpisane porozumienie o nawiązaniu współpracy dotyczącej organizacji Olimpiady. Patronat honorowy nad Olimpiadą objęli Wojewoda Lubuski oraz Marszałek Województwa Lubuskiego Elżbieta Anna Polak. Organizację zawodów wsparli Partnerzy etapu okręgowego Olimpiady, fundatorzy upominków i nagród: Aqua-Grupa SBS Sp. z o.o., Cinkciarz.pl Sp. z o.o., LUG Light Factory Sp. z o.o., Regionalne Centrum Technologii i Wiedzy INTERIOR Sp. z o.o. oraz Zrzeszenie Gmin Województwa Lubuskiego.

Olimpiada Statystyczna jest olimpiadą interdyscyplinarną o zasięgu ogólnopolskim z wiedzy z zakresu statystyki oraz umiejętności jej praktycznego stosowania w obszarze analiz procesów społeczno-gospodarczych. Pytania i zadania w zawodach okręgowych obejmowały wiedzę z obszaru statystyki w powiązaniu z wybranymi zagadnieniami z matematyki, informatyki, geografii, przyrody, przedsiębiorczości oraz przedmiotów ekonomicznych. Uczestnicy musieli wykazać się także umiejętnościami praktycznego korzystania z różnych źródeł i narzędzi analizy statystycznej, interpretacji danych, argumentacji, itp. Głównym celem Olimpiady jest upowszechnianie wiedzy i rozwijanie umie-

jętności z zakresu statystyki oraz stymulowanie aktywności w zakresie kompetencji interpersonalnych młodzieży szkół ponadgimnazjalnych.

FOT. Z WYDZIAŁU

W naszym województwie w zawodach okręgowych Olimpiady Statystycznej udział wzięło 19 uczniów z 7 szkół ponadgimnazjalnych i ponadpodstawowych z Gorzowa Wlkp., Wschowy, Zielonej Góry i Żar.

FOT. Z WYDZIAŁU

Wszystkich uczestników zawodów okręgowych Olimpiady przywitał osobiście Dyrektor Instytutu Matematyki, prof. dr hab. Marian Nowak. W tym roku, podobnie jak we wcześniejszym, zawody składały się z dwóch testów A i B (łącznie na 80 punktów), na rozwiązanie których uczniowie mieli 90 minut. Oba testy zawierały łącznie 29 pytań i 3 zadania o różnym stopniu trudności.

W czasie sprawdzania testów przez komisje, w ramach których z ramienia Instytutu Matematyki pracowali dr Ewa Synówka-Bejenka, dr Jacek Bojarski oraz dr Arkadiusz Koziot, uczniowie wraz z opiekunami mogli wysłuchać kilku wykładów wygłaszanych przez pracowników firm, będących Partnerami tego wydarzenia, dotyczących zastosowań narzędzi statystycznych w tych firmach. Specjalny wykład wygłosił również dr Maciej Niedziela, członek Ośrodka Zastosowań Matematyki w Instytucie Matematyki, którego temat był następujący: „Przegląd praktycznych problemów stawianych przez pracodawców - wyzwania i przyszłość Ośrodka Zastosowań Matematyki i Informatyki”.

Okolo godziny 15:30 Przewodnicząca Komitetu Krystyna Motyl, Prof. dr hab. Roman Zmyślony reprezentujący Instytut Matematyki oraz Burmistrz Koźuchowa i jednocześnie Skarbnik Zrzeszenia Gmin Województwa Lubuskiego Paweł Jagasek wręczyli uczestnikom zawodów dyplomy i nagrody. W tej edycji zwycięzcą etapu okręgowego został Jakub Kamiński (65,8 pkt.), uczeń Zespołu Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Gorzowie Wlkp. Na II miejscu uplasował się Wojciech Górniewicz (64,9 pkt.) reprezentujący Społeczne Liceum Ogólnokształcące w Żarach. Na III miejscu zawody ukończył Artur Trześniewski (61,4 pkt.) również uczeń Społecznego Liceum Ogólnokształcącego w Żarach.

Wszystkim uczestnikom Olimpiady gratulujemy osiągniętych wyników a zwycięzcom życzymy dalszych sukcesów w zawodach centralnych!

zebrał Joachim Syga

Koło LMP na Ogólnopolskiej Sesji Studentów Matematyki w Krakowie

W dniach 6-8 grudnia 2019 roku w Krakowie odbyła się Ogólnopolska Sesja Studentów Matematyki „OSSM”. Obrado-

FOT. Z WYDZIAŁU

wano przez dwa pierwsze dni na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu Jagiellońskiego, a trzeciego na Akademii Górniczo-Hutniczej. Uniwersytet Zielonogórski na OSSM reprezentowały studentki matematyki: Weronika Konieczna, Aleksandra Kowalewicz i Weronika Steciąg ze Studenckiego Koła Laboratorium „Matematyczne” Paradoxs.

OSSM organizowana jest przez Koło Matematyków Studentów Uniwersytetu Jagiellońskiego im. prof. Stanisława Zaremby oraz Studenckie Koło Matematyków Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie i jest adresowana do studentów matematyki z całego kraju.

Celem konferencji jest rozwój naukowy uczestników poprzez uczestnictwo w prezentacjach ciekawych zagadnień z zastosowań matematyki, jak i wyników pierwszych badań przedstawianych przez studentów oraz dzielenie się pasją ze studentami z innych kół naukowych. Uczestnictwo studentek z koła LMP w OSSM było okazją do pogłębienia ich wiedzy na temat różnych dziedzin matematyki - od teoretycznej do praktycznej. Uczestniczki miały okazję wysłuchać licznych wykładów, referatów wygłoszonych przez naukowców i przez studentów z różnych kół naukowych z całej Polski.

Udział w OSSM był dla zielonogórskich studentek doskonałą okazją do zawarcia nowych, interesujących znajomości ze studentami z innych miast i uczelni, wymiany doświadczeń, rozmowy o wspólnych pasjach i wspólnego spędzenia czasu w Krakowie, a zdobyta wiedza i doświadczenie zaowocuje w niedalekiej przyszłości w ich pracy badawczej, pisaniu pracy licencjackiej i magisterskiej oraz działaniach koła na rzecz społeczności akademickiej i szkolnej.

Relacja z wydarzenia: https://www.facebook.com/pg/Laboratorium-Matematyczne-Paradoxs-486025124828774/posts/?ref=page_internal

Krystyna Białek

Uniwersytecka matematyka w LO w Nowej Soli

11 grudnia 2019 roku nauczyciele akademicy: dr Krystyna Białek, dr Radosława Kranz, dr Aleksandra Rzepka, dr Ewa Synówka-Bejenka z Instytutu Matematyki Uniwersytetu Zielonogórskiego oraz studenci: Patryk Wolniewicz i Kornel Żuber z Koła Naukowego Laboratorium Matematyczne „Paradoxs” odwiedzili Liceum Ogólnokształcące

FOT. Z WYDZIAŁU

im. K. K. Baczyńskiego w Nowej Soli w ramach akcji Mobilny UZet.

Pierwsze zajęcia pt. *Krzywe stożkowe* przeprowadziły dr Radosława Kranz i dr Aleksandra Rzepka w klasie 3A. W czasie warsztatów zostały zaprezentowane różne podejścia do tematu krzywych stożkowych, ich równania analityczne oraz sposoby ich konstrukcji. Uczniowie mogli samodzielnie skonstruować elipsę, hiperbolę i parabolę. W czasie prezentacji uczniowie dowiedzieli się o zastosowaniu stożkowych w otaczającym nas świecie oraz poznali ich odpowiedniki w przestrzeni trójwymiarowej. Pod koniec warsztatów uczniowie rozpoznawali krzywe stożkowe na podstawie ich ogólnych równań. Warsztaty były kompendium wiedzy o stożkowych, która może się przydać w dalszej edukacji zdolnej młodzieży szkół średnich.

Następnie uczniowie klasy 1C nowosolskiego liceum odbyli nieco inną lekcję matematyki, którą przeprowadził dla nich dr Ewa Synówka-Bejenka. Podczas zajęć zatytułowanych *Średnio rzecz ujmując...* uzupełnili swoje szkolne wiadomości na temat mediany, dominanty i trzech popularnych średnich (arytmetycznej, geometrycznej i harmonicznej) ich interpretację, własności oraz pewne zależności między nimi. Po krótkim wstępie teoretycznym uczniowie mogli zastosować zdobytą wiedzę w praktyce - m.in. analizując informacje podane przez GUS dotyczące struktury wynagrodzeń wg zawodów. Lekcja statystyki w takim wydaniu miała przekonać ich do tego, że warto znać podstawowe miary średnie po to, by móc zrozumieć podawane informacje i dzięki temu traktować je jak pewnego rodzaju wskazówki w codziennym życiu.

W tym samym dniu dwaj studenci Koła Naukowego Laboratorium „Matematyczne” Paradoxs Patryk Wolniewicz i Kornel Żuber wraz z dr Krystyną Białek odwiedzili uczniów klasy IIE z tego liceum. Licealiści mieli okazję wysłuchać prezentacji na temat Web Scrapingu z wykorzystaniem języka Python i HTML.

Temat jak najbardziej aktualny i istotny, szczególnie dla młodego pokolenia. Zaprezentowane zostały metody efektywnego i automatycznego zbierania danych, które to dane mogą zostać później analizowane i wykorzystywane w różny sposób.

Zastosowanie wiedzy zdobytej dzięki analizie takich danych jest ogromne, z kolei brak odpowiedniej wiedzy może skutkować podatnością na manipulacje.

Warsztaty miały na celu uświadomienie, jak ważne są dane w dzisiejszym świecie. Świecie opartym na informacji. Aparaty do zbierania danych otaczają nas zewsząd i często nie jesteśmy świadomi, jak wiele danych udostępniamy publicznie oraz jak cenne są informacje, które na podstawie tych danych można uzyskać. Uczniowie byli zaskoczeni tym, że na podstawie krótkiej ankiety na temat ulubionego jedzenia można stworzyć model potencjalnego popytu na konkretne typy potraw w danym regionie. Mamy nadzieję, iż uświadomiliśmy uczniom rangę danych w dzisiejszym świecie oraz zachęciliśmy do głębszego zapoznania się z danym tematem na własną rękę.

Jesteśmy przekonani, że udało nam się zainteresować uczestników warsztatów matematyką, jej zastosowaniem w życiu codziennym oraz zachęcić ich do podjęcia studiów na WMLiE UZ

Fotorelacja z warsztatów na stronie www koła: <http://www.lmp.wmie.uz.zgora.pl/?p=1151>

Krystyna Białek, Radosława Kranz, Aleksandra Rzepka, Ewa Synówka-Bejenka, Kornel Oskar Żuber

Echa z Koła Laboratorium „Matematyczne” Paradoxs

Na początku roku akademickiego 2019/2020 na zebraniu Koła Laboratorium „Matematyczne” Paradoxs pojawił się pomysł zorganizowania zajęć dla uzdolnionych matematycznie uczniów z zielonogórskich szkół, bo my, studenci, kiedy byliśmy jeszcze w szkole średniej, odczuwaliśmy brak dostępności takich zajęć.

FOT. Z WYDZIAŁU

W toku ustaleń pojawił się pomysł na nazwę „Zielonogórskie Spotkania z Matematyką na UZ”, którą wszyscy zaaprobawiliśmy. Po wstępnym zarysie naszego projektu, reprezentując Koło Naukowe Laboratorium „Matematyczne” Paradoxs, poprosiliśmy o możliwość przeprowadzenia spotkań na Uniwersytecie Zielonogórskim.

Dyrektor Instytutu Matematyki - prof. dr hab. Marian Nowak - poparł nasz projekt i umożliwił nam dostęp do sal wykładowych.

Projekt poparł również prof. dr hab. Andrzej Cegielski - prezes Zielonogórskiego Oddziału Polskiego Towarzystwa Matematycznego.

Przystąpiliśmy do działania, zarezerwowaliśmy sale, rozdzieliliśmy zadania, przygotowaliśmy program i ogólne wytyczne, w jakim kierunku chcemy prowadzić nasz projekt.

Ostatecznie podzieliliśmy spotkania na dwie części - krótki wykład oraz warsztaty. Wykładowcy z Instytutu Matematyki UZ bardzo chętnie zgodzili się na przeprowadzenie mini wykładów a studenci z koła LMP wyrazili zgodę na przygotowanie i prowadzenie warsztatów, w dwóch kategoriach wiekowych - dla klas VII i VIII szkół podstawowych oraz dla wszystkich klas szkół ponadpodstawowych.

Uznaliśmy to za najlepszy kompromis, jeśli chcemy, aby spotkania były dostępne dla jak największej liczby uczniów. Dodatkowo zdecydowaliśmy się zapraszać uczniów nie tylko ze szkół zielonogórskich, ale również z całego województwa lubuskiego.

Musieliśmy jednak wprowadzić limit miejsc, gdyż takie zajęcia nie mogłyby się udać w zbyt dużej grupie osób.

Pierwsze spotkanie przebiegło rewelacyjnie, gościliśmy blisko 100 uczniów i ich nauczycieli i, zarówno my, jak i uczniowie, byli z nich bardzo zadowoleni.

Wykład inauguracyjny wygłosił prof. dr hab. Marian Nowak - Dyrektor Instytutu Matematyki UZ Warsztaty dla uczniów pod kierunkiem opiekuna koła LMP dr Krystyny Białek poprowadzili studenci: Weronika Steciąg, Weronika Konieczna, Katarzyna Pypka, Monika Łuka, Agata Staniszevska, Barbara Michalik i Aleksandra Kowalewicz, natomiast dla uczniów szkół ponadpodstawowych studenci: Kornel Żuber oraz Patryk Wolniewicz z Koła Laboratorium „Matematycznego” Paradoxs.

Drugie spotkanie już niebawem, a studentów chętnych do prowadzenia zajęć jeszcze więcej. Niemal wszystkie szkoły obecne na pierwszym spotkaniu zapisały się również na kolejne. Jesteśmy więc zdania, że takie spotkania są

FOT. Z WYDZIAŁU

potrzebne, a my postaramy się tę potrzebę spełnić. Nie chcemy bowiem zmarnować potencjału jaki jest w młodych osobach uzdolnionych matematycznie oraz pragniemy zachęcić ich do pogłębienia swojej wiedzy w tak ważnej i ciekawej dziedzinie nauki, jaką jest matematyka.

Więcej na stronie <https://www.facebook.com/Laboratorium-Matematyczne-Paradoks-486025124828774/> oraz http://www.lmp.wmie.uz.zgora.pl/?page_id=1098

Kornel Żuber, Prezes Koła LMP

Wizyta uczniów z LO w Tarnowie Podgórnym na UZ

9 listopada 2019 r. na Wydziale Matematyki Informatyki i Ekonomometrii Uniwersytetu Zielonogórskiego gościliśmy grupę 26 młodych matematyków - uczniów Liceum Ogólnokształcącego w Tarnowie Podgórnym wraz z ich nauczycielami matematyki Anną Gorońską i Mirosławą Przyłudzka-Moryl.

Licealiści z Tarnowa Podgórnego już po raz drugi odwiedzili Uniwersytet Zielonogórski w ramach realizacji projektu „Śladami matematyki” realizowanym przez ich kółko matematyczne.

Studenci Weronika Steciąg, Kacper Wojciechowski, Patryk Wolniewicz z Koła Naukowego Laboratorium „Matematyczne” Paradoks pod kierunkiem dr Krystyny Białek, opiekuna koła, przygotowali i przeprowadzili specjalnie dla nich przygotowane zajęcia pt. *Grafy w życiu codziennym*, których celem było pokazanie, że matematyka jest

wszechobecna w życiu każdego człowieka.

Licealiści mieli okazję zapoznać się z podstawowymi pojęciami dotyczącymi grafów oraz ich zastosowaniem w życiu codziennym na przykładzie realizacji algorytmu Dijkstry, znajdującego najkrótszą drogę między dwoma oddalonymi od siebie węzłami grafu.

Maturzyści wykazali duże zainteresowanie w poznaniu nowych metod i mechanizmów działania krótkich algorytmów stosowanych w teorii grafów.

Był to bardzo mile spędzony czas z młodzieżą szkolną, studenci zaprezentowali nowy koncept patrzenia na świat poprzez pryzmat wszechobecnej matematyki oraz zachęcali do podjęcia studiów na Naszym Wydziale.

Spotkanie było bardzo pouczające. Mamy nadzieję, że takich spotkań będzie więcej.

Link <http://liceumtp.edu.pl/kolo-matematyczne-w-zielonej-gorze,33,996.htm>

Krystyna Białek, opiekun koła LMP

Koło LMP z wizytą w SP i ZSTi O w Zbąszynku Akcja Mobilny UZet.

4 grudnia 2019 roku studenci: Weronika Konieczna, Weronika Steciąg, Aleks Gellert z Koła Naukowego Laboratorium „Matematyczny” Paradoks wraz opiekunem koła dr Krystyną Białek przeprowadzili warsztaty matematyczne pt. *Matematyka w biznesie - rozGRYwki w Chłopską Szkołę*

Biznesu w Szkole Podstawowej z Oddziałami Integracyjnymi im. II Armii Wojska Polskiego w Zbąszynku dla grupy 90-osobowej uczniów z tej szkoły oraz w tym samym dniu w Zespole Szkół Technicznych i Ogólnokształcących im. Jana Pawła II w Zbąszynku dla 60-osobowej grupy uczniów, w ramach akcji promocyjnej mobilny UZet

Celem warsztatów było pokazanie uczniom, że matematyka jest wszechobecna i funkcjonowanie we współczesnym świecie jest niemożliwe bez znajomości matematyki. Gra Chłopska Szkoła Biznesu jest prostą symulacją mechanizmów wolnego rynku, na którym można obserwować zjawiska podaży, popytu, spółek handlowych, ceny, koszty produkcji negocjacji handlowych. Gra uczy logicznego myślenia i planowania. Rozgrywa się ona w czasie rzeczywistym, więc umożliwia bezpośrednie interakcje uczestników, a rozGRYwki wywołują w rozgrywających silne emocje i zaangażowanie.

Warsztaty składały się z dwóch części: teoretycznej i praktycznej. Podczas pierwszej części warsztatów zapoznano uczestników z zasadami gry. Druga część warsztatów

była poświęcona rozgrywkom, w których brali udział wszyscy obecni na zajęciach. Podczas warsztatów pokazano, że proste zagadnienia z „codziennej” ekonomii mają swoje uzasadnienie w matematyce i mogą stać się naprawdę ciekawymi problemami do rozwiązania.

Zaprezentowana gra dobrze zobrazowała matematykę w biznesie. Uczniowie mieli okazję zapoznać się z mechanizmami wolnego rynku. Jesteśmy przekonani, że udało nam się zainteresować uczestników warsztatów matematyką jej zastosowaniem w życiu codziennym oraz zachęcić ich do podjęcia studiów na UZ.

Fotorelacja z warsztatów na stronie www koła; <https://www.facebook.com/Laboratorium-Matematyczne-Paradoks-486025124828774/>

Krystyna Białek, opiekun koła LMP

WYDZIAŁ MECHANICZNY

NewM - New Modes of Mobility

We wrześniu 2019 r. Instytut Inżynierii Mechanicznej Uniwersytetu Zielonogórskiego we współpracy z University of Applied Sciences Würzburg-Schweinfurt (FHWS), Faculty of Economics and Business Administration rozpoczął realizację międzynarodowego projektu pt. *NewM - New Modes*

of Mobility (nr 2019-1-DE01-KA203-005053). Projekt jest realizowany w ramach programu Erasmus+, Key Activity 2 i finansowany z funduszy UE oraz DAAD. Czas realizacji projektu wynosi 3 lata (1 września 2019 r. - 31 sierpnia 2022 r.). Całkowity budżet projektu wynosi 438 659 EUR. Głównym celem jest umożliwienie partnerom projektu oraz zewnętrznym instytucjom szkolnictwa wyższego wdrożenia nowych trybów mobilności, aby sprostać następującym wyzwaniom:

- łączenie Europy poprzez zwiększanie świadomości i zrozumienia w ramach współpracy szkół wyższych,
- zwiększenie kompetencji przekrojowych absolwentów

szkół wyższych, a tym samym zwiększenie ogólnoeuropejskich szans zatrudnienia, — zmniejszenie nierówności w edukacji międzynarodowej.

W projekcie bierze udział 6 partnerów z Unii Europejskiej: Uniwersytet Zielonogórski (Polska), University of Applied Sciences Würzburg-Schweinfurt (Niemcy), Debrecen University (Węgry), Fontys Venlo University of Applied Sciences (Holandia), Lucian Blaga University of Sibiu (Rumunia), Seinäjoki University of Applied Sciences (Finland-

ia). Za kierowanie i realizację projektu ze strony Uniwersytetu Zielonogórskiego odpowiadają dr hab. inż. Sławomir Kłos, prof. UZ i dr hab. inż. Justyna Patalas-Maliszewska, prof. UZ. W dniach 28-30 października 2019 r. odbyły się warsztaty związane z realizacją projektu.

Sławomir Kłos

WYDZIAŁ NAUK BIOLOGICZNYCH

Tajemnicza choroba - wrzodząca martwica skóry (ulcerative dermal necrosis UDN)

Troć wędrowna *Salmo trutta m. trutta* to ryba dwuśrodowiskowa: rozmnaża się w rzece, a żyje w morzu. Trocie wędrowe, które badają pracownicy i studenci Instytutu Nauk Biologicznych UZ pochodzą z rzeki Stupia na Pomorzu, a żyją w Bałtyku.

Ryby tego gatunku dorastają do 110 cm długości osiągając nawet 20 kg masy. Nic dziwnego, że są łakomym kąskiem dla wędkarzy. Okres ochronny dla troci wędrowej kończy się 31 grudnia. Sylwestrowa noc nie jest w stanie powstrzymać miłośników wędkarstwa. Z całej Polski zjeżdżają się setki chętnych, żeby spróbować szczęścia i pośiłowac się z taką rybą na wędecie. O świcie 1 stycznia, co roku na rzekach przybrzeżnych pojawiają się wędkarze, którzy czekali cały rok na możliwość złowienia takiej ryby.

Późną jesienią dorosłe trocie wędrują z morza w górę rzeki w celu złożenia ikry. W tym czasie chronione są przez prawo - okres połowowy zaczyna się od 1 stycznia, czyli po okresie tarła. Wędkarze polują na ryby, które już się wytarły (złożyły ikrę) i wracają do morza.

Trocie w trakcie wędrówki na tarło napotykają kilka przeszkód. Kłusownicy hakami, widłami itp. urządzeniami starają się „pozyskać” ryby, które potem sprzedają nielegalnie, po „okazyjnej” cenie nieświadomym konsumentom.

Kolejny problem, na który napotykają trocie, to zapory, które ludzie pobudowali na rzekach. Woda kiedyś spiętrzana w celu napędzania młynów, aktualnie zasila elektrownie wodne. Na Stupie mierzącej 138 km jest ich pięć. Ryby wędrowe potrafią płynąć pod prąd rzeki, ale fruwać nie umieją, nie są również w stanie przeskoczyć kilkunastometrowej wysokości zapór przegradzających rzekę. Prawo nakazuje budować przepławki umożliwiające przepłynięcie rybom w górę rzeki, lecz prawo to jest bardzo często lekceważone. Na Stupie z 5 elektrowniami jest jedna przepławka!

Następnym problemem, z którym musi sobie poradzić troć wędrowna jest wrzodząca martwica skóry (UDN). Jest to choroba o nieznanym etiologii. Pierwsze informacje o niej pojawiły się już w latach 60. XX wieku. Jesienią, w trakcie wędrówki z morza w górę rzeki, obserwuje się ryby pokryte olbrzymimi wrzodami. Choroba ta rozwija się w zastraszającym tempie - nieraz wystarczy kilka dni, żeby uśmiercić osobnika, który wydawał się zdrowy.

Pocieszające jest, że nie wszyscy przedstawiciele gatunku *Homo sapiens* dążą do unicestwienia troci wędrowej. Pracownicy Zarządu Okręgu Słupsk Polskiego Związku Wędkarskiego starają się pomóc troci wędrowej poprzez

FOT. Z WYDZIAŁU

zarybianie rzeki narybkiem ze sztucznego tarła. Mgr Wojciech Sobiegraj, ichtiolog PZW ZO Słupsk jest „ojcem” narybku wielu milionów troci wędrowej dzięki czemu gatunek ten w Stupie nadal istnieje. Są prowadzone prace nad restytucją łososia atlantyckiego *Salmo salar*, który dawniej żył w tej rzece wraz z trocią wędrowną. Od 2 lat obserwuje się próby tarła łososia w Stupie.

Zespół z Instytutu Nauk Biologicznych w listopadzie tego roku zjawiał się nad Stupią. Od 2014 r. prowadzimy badania mające na celu rozwiaknąć bardzo poważny problem zdrowotny troci wędrowej. Choroba dziesiątkuje populacje tych ryb. Nasze dotychczasowe badania umożliwiły uzyskanie stopnia doktora nauk biologicznych gr. Mateuszowi Cieplińskiemu. Odpowiedział on na kilka

nurtujących nas pytań, jednakże przyczyna choroby pozostaje nadal nieznaną. Współpraca naszego zespołu naukowego jest stale poszerzana o nowe ośrodki naukowe. Naukowo współpracujemy z Państwowym Instytutem Weterynarii w Puławach. Dotychczas opublikowane wyniki badań zainteresowały prof. Svena Bergmanna, niemieckiego wirusologa - specjalistę chorób ryb, który w tym roku zaszczycił nas swoją obecnością. Pobrat próby do analiz wirusologicznych. Z niecierpliwością czekamy na jego wyniki. W tym roku, dzięki uprzejmości dr n. med. Moniki Waśkow, dyrektora Instytutu Nauk o Zdrowiu Akademii Pomorskiej, mogliśmy przeprowadzić analizy krwi w pomieszczeniach Laboratorium Immunohistochemii.

Tegoroczne badania zostały przeprowadzone w asyście studentów z Wietnamu, Francji i Hiszpanii.

Mariusz Kasprzak
Mateusz Ciepliński

Host institution: UNIVERSIDAD DA GRANADA, Facultad de Ciencias

Dr Dżamila Bogusławska i dr Beata Machnicka z Katedry Biotechnologii Wydziału Nauk Biologicznych UZ pod koniec października podczas pobytu w ramach programu ERASMUS+ (*Staff mobility for teaching*) na Uniwersytecie w Granadzie miały okazję prowadzić serię wykładów dla studentów Wydziału Nauk Ścisłych. Wykłady dotyczyły przede wszystkim przeglądu nowoczesnych metod badawczych stosowanych w biochemii, biologii komórki i diagnostyce molekularnej. Studenci biorący udział w tych wykładach zainteresowani byli szczególnie praktycznymi aspektami zastosowania powyższych technik w prowadzonych przez obie Panie badań naukowych z zakresu biologii komórki, jak również technologiami sekwencjonowania nowej generacji (NGS).

Profesor Mohamed L. Merroun (Departamento de Microbiología. Facultad de Ciencias), goszczący polskie wykładowczynie, zapoznał je ze strukturą Wydziału Mikrobiologii, jego infrastrukturą i organizacją ze szczególnym uwzględnieniem laboratoriów dydaktycznych i naukowych. Była to okazja do poznania współpracowników prof. Mohameda L. Merroun'a i studentów studiów doktoranckich, realizujących prace naukowe na Wydziale. Dr Bogusławska i dr Machnicka zapoznały się z tematyką badawczą zespołu, aparaturą badawczą i wymienili doświadczenia w zakresie aplikacyjności realizowanych prac naukowych.

Owocem spotkania była wymiana obserwacji dotycząca mobilności studentów w ramach programu ERASMUS+. Ponieważ od kilku lat studenci z Granady uczestniczą w kursach realizowanych przez pracowników WNB na Uniwersytecie Zielonogórskim, pobyt w Granadzie był dobrą okazją do uściślenia potrzeb dydaktycznych studentów z Hiszpanii. Prezentacja możliwości Wydziału Nauk Biologicznych UZ w zakresie kształcenia i dyskusja na ten temat, zawoocowały wnioskiem strony hiszpańskiej o rozszerzenie umowy pomiędzy Uniwersytetami. Intencją strony hiszpańskiej było włączenie do programu Erasmus studentów kierunku *biologia*. Do tej pory umowa obejmowała wyłącznie studentów kierunku *biotechnologia*. Efektem

FOT. Z WYDZIAŁU

ANATOMIA RYBY Z KOLEM NAUKOWYM BIOLOGÓW UZ

Na wydziale Nauk Biologicznych Uniwersytetu Zielonogórskiego działa jedno koło naukowe zrzeszające młodych biologów i pasjonatów przyrody. Jego misją jest szerzenie ogólnej oraz specjalistycznej wiedzy z zakresu biologii, ochrony środowiska i biotechnologii. Dotychczas udało się zorganizować serię zajęć terenowych, warsztatów oraz wykładów z wykwalifikowanymi specjalistami z różnych dziedzin. Ostatnim wydarzeniem zorganizowanym przez KNB były zajęcia z preparatyki i anatomii ryb. Warsztaty prowadził dr Mateusz Ciepliński, opiekun Koła Naukowego Biologów UZ, zawodowo zajmujący się fizjologią ryb łososiowatych. Uczestnicy mieli okazję samodzielnie przeprowadzić sekcję ryby, posługując się podstawowymi narzędziami chirurgicznymi. W trakcie preparacji zapoznali się

FOT. Z WYDZIAŁU

FOT. Z WYDZIAŁU

współpracy pomiędzy Uniwersytetami będą również kolejne wyjazdy pracowników obu instytucji, najbliższy pobyt gościa z Granady na Wydziale Nauk Biologicznych UZ planowany jest już w styczniu.

Wyjazd był też okazją do zapoznania się z unikatowymi zabytkami zlokalizowanymi w Granadzie, w tym gotycko-renesansową Katedrą Santa María de la Encarnación wraz z kaplicą królewską oraz Alhambra, warownym zespołem pałacowym zbudowanym w XIII w. przez Nasrydów, jak również zabytkowymi budynkami uniwersyteckimi.

Renata Grochowalska

z budową anatomiczną, a także fizjologią ryb. Po skończonej sekcji, w celu jak najlepszego wykorzystania materiału biologicznego, studenci nauczyli się prawidłowego wykrawania filetów rybnych, które później mogli skonsu-

mować. Ze względu na duże zainteresowanie warsztatami studentów z zagranicy, zajęcia przeprowadzono w języku angielskim.

Paulina Bylica
Patrycja Nakoneczna

WYDZIAŁ PEDAGOGIKI, PSYCHOLOGII I SOCJOLOGII

Konferencja nt. *Nauczyciel. Czas. Przestrzeń. Szkoła. (Podnoszenie efektywności procesu edukacji)*

Konferencja została zorganizowana 28 listopada 2019 r. w hotelu „Aura” przez Instytut Pedagogiki w ramach projektu unijnego *Szkoła ćwiczeń w SP 18*. Było to pierwsze spotkanie z planowanych czterech. Głównymi organizatorami byli: dr hab. Ewa Pasterniak-Kobylecka, prof. UZ; dr hab. Małgorzata Kabat, prof. UAM; dr hab. Lidia Kataryńczuk-Mania, prof. UZ; dr hab. Mirosław Kowalski, prof. UZ oraz dr Anita Famuła-Jurczak.

W wydarzeniu uczestniczyli przedstawiciele świata nauki z kilku ośrodków akademickich (Krakowa, Poznań, Gorzowa Wlkp., Toruń, Skierniewice, Katowice, Wałcza, Zielonej Góry) oraz doktoranci, nauczyciele i dyrektorzy szkół podstawowych. Podjęto dyskusję na temat możliwości usprawniania procesu kształcenia w różnych obszarach. Konferencja sprzyjała integracji reprezentantów środowisk akademickich z różnych rejonów kraju z praktykami oraz podnoszeniu kwalifikacji zawodowych nauczycieli, przede wszystkim ich kompetencji kreatywnych umożliwiających przygotowywanie innowacji dydaktycznych w placówkach oświatowych.

Zostało wygłoszonych kilkanaście referatów, które dotyczyły postaw twórczych nauczycieli (prof. dr hab. Beata Przyborowska, UMK), kształtowania wyobraźni uczniów (prof. dr hab. Stanisław Dylak z UAM), przemian ICT (dr hab. Eunika Baron-Polańczyk, prof. UZ), oczekiwanych przez podmioty edukacji działań szkolnych wychowawców (dr hab. Małgorzata Kabat, prof. UAM) oraz wprowadzania pozytywnych zmian w zakresie nauczania matematyki, języków obcych, informatyki, edukacji artystycznej. Pojawili się ważne głosy dotyczące problemu edukacji włączającej. Wystąpienia prelegentów były przeplatane dyskusją. Uczestnicy spotkania

FOT. Z WYDZIAŁU

wiele uwagi poświęcili nauczycielom i ich przygotowaniu do pełnienia różnych ról społecznych.

Urszula Karwalajtys

WYDZIAŁ PRAWA I ADMINISTRACJI

Dr Olaf Włodkowski Rzecznikiem dyscyplinarnym dla nauczycieli akademickich UZ

Z przyjemnością informujemy, iż Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego, prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński, powołał dr. Olafa Włodkowskiego, adiunkta w Katedrze Prawa Karnego i Postępowania Karnego, na Rzecznika

dyscyplinarnego dla nauczycieli akademickich Uniwersytetu Zielonogórskiego. Dr Olaf Włodkowski dołączył tym samym do grupy pracowników Katedry pełniących już funkcje związane z postępowaniami dyscyplinarnymi prowadzonymi na podstawie Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce.

Kierownik KPKiPK prof. dr hab. Hanna Paluszkiwicz - Dziekan Wydziału Prawa i Administracji od 2017 r. pełni funkcję wiceprzewodniczącej Komisji Dyscyplinarnej przy Ministrze Nauki i Szkolnictwa Wyższego orzekającej jako organ odwoławczy od orzeczeń w sprawach dyscyplinar-

nych nauczycieli akademickich (wcześniej: w I instancji w sprawach rektorów i prorektorów, przewodniczących uczelnianych komisji dyscyplinarnych oraz przewodniczących i członków komisji dyscyplinarnej Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego). Komisja ta rozpatruje także zażalenia wniesione na postanowienia wydane przez Rzeczników Dyscyplinarnych w prowadzonych przez nich postępowaniach wyjaśniających.

Dr hab. Maciej Małolepszy, prof. UZ w kadencji 2017-2020 pełni funkcję Członka Komisji Dyscyplinarnej do spraw nauczycieli akademickich przy Radzie Głównej Nauki i Szkolnictwa Wyższego.

Dr Agnieszka Kania jest członkiem Uczelnianej Komisji dyscyplinarnej dla Studentów Uniwersytetu Zielonogórskiego, pełniąc od 2019 r. funkcję przewodniczącej tej Komisji.

Joanna Markiewicz-Stanny

Wykłady gościnne prof. Ivana Pankevycha

Dobłą tradycją Katedry Prawa Konstytucyjnego, Europejskiego i Międzynarodowego Publicznego Wydziału Prawa i Administracji UZ jest wieloletnia współpraca naukowo-dydaktyczna z zagranicznymi ośrodkami uniwersyteckimi, zapraszającymi naszych nauczycieli akademickich jako profesorów wizytujących. Między innymi już drugi raz z rzędu na zaproszenie JM Rektora Ukraińskiego Wolnego Uniwersytetu w Monachium M. Pryszlak szereg wykładów gościnnych dotyczących prawa wyborczego i systemów wyborczych krajów członkowskich Unii Europejskiej i Ukrainy prowadził doktor habilitowany nauk prawnych, profesor UZ I. Pankevych. W wykładach, które odbyły się od 28 paź-

FOT. Z WYDZIAŁU

FOT. Z WYDZIAŁU

dziennika do 15 listopada 2019 r., uczestniczyli studenci kierunków *prawo* oraz *stosunki międzynarodowe* na Wydziale Nauk Państwowych i Ekonomicznych wymienionego Uniwersytetu.

Profesor Pankevych także spotkał się z Panią Rektorem, podziękował jej za zaproszenie jako profesora wizytującego oraz pogratulował ponownego wyboru na kolejną kadencję rektora UWU. Pan Profesor miał również możliwość zapoznania się z opublikowanymi w Przeglądzie Ukraińskiego Wolnego Uniwersytetu w Monachium artykułami naukowymi, a także korzystania z licznych zbiorów i archiwów uniwersyteckich.

Joanna Markiewicz-Stanny

Konwencja ASEEEES w San Francisco

W dniach 23-26 listopada 2019 r. dr hab. Bohdan Halczak, prof. UZ wziął udział w konwencji Association for Slavic, East European & Eurasian Studies (ASEEEES) w San Francisco (USA). ASEEEES zrzesza organizacje naukowe, zajmujące się problematyką Europy Środkowo-Wschodniej. W konwencji wzięło udział ponad trzy tysiące uczestników z całego świata. W realiach amerykańskich była to więc mała konferencja, prawie kameralna. W tygodniu poprzedzającym konwencję ASEEEES odbyła się w San Francisco konferencja biznesowa na temat *Jak zostać miliarderem?* Udział w niej wzięło blisko 170 tysięcy uczestników i w związku z tym życie mieszkańców San Francisco zostało poważnie utrudnione. Na potrzeby konferencji wynajęto wszystkie możliwe sale konferencyjne w mieście i zarezerwowano miejsca w hotelach w promieniu 200 kilometrów. Przemierzające się z jednego krańca miasta na drugi tysiące uczestników obrad paraliżowały ruch uliczny oraz transport miejski. Kiedy konferencja *Jak zostać miliarderem?* zakończyła się, mieszkańcy San Francisco odetchnęli z ulgą.

Obrady konwencji ASEEEES w San Francisco toczyły się w 795 sekcjach tematycznych. Zakres tematów podjętych w trakcie konwencji był bardzo szeroki. Obejmował zagadnienia z różnych dziedzin nauki. Prof. Bohdan Halczak był członkiem sekcji poświęconej akcji misyjnej rosyjskiej Cerkwi Prawosławnej w XIX i XX wieku. Dużą popularnością uczestników konwencji cieszyły się sekcje tematyczne, poświęcone przemianom roli płci w Europie Środkowo-Wschodniej w XX i XXI w. Wśród referentów zabierających głos na ten temat przeważała opinia, że w naszej części kontynentu europejskiego nastąpiła w tym okresie radykalna, rzadko spotykana w dziejach ludzkości zmiana pozycji społecznej kobiet. Pierwsza faza zmian miała miejsce po II wojnie światowej, a druga faza po upadku dyktatur ko-

munistycznych w latach dziewięćdziesiątych XX w. Zdaniem referentów do czasów II wojny światowej w Europie Środkowo-Wschodniej dominował typ kobiety niepracującej, której aktywność życiowa była skoncentrowana na rodzinie. Życie społeczne było zdominowane przez mężczyzn, których separowano jednak od życia rodzinnego. Role społeczne kobiet i mężczyzn były więc dokładnie określone. Współcześnie, zdaniem referentów w Europie Środkowo-Wschodniej dominuje typ kobiety niezależnej materialnie, której aktywność życiowa koncentruje się głównie wokół osobistej samorealizacji. Rodzina ma dla niej często znaczenie równorzędne w stosunku do karier

krainach komunistycznych samo utrzymywanie kontaktów homoseksualnych było karalne. W innych krajach starano się spychać osoby orientacji homoseksualnej na margines społeczny i deprecjonować poprzez nagonkę propagandową. Zdaniem referentów, spowodowało to upowszechnienie się „podwójnego życia” wśród homoseksualistów. Powszecznym zjawiskiem było ukrywanie własnej orientacji, a nawet zakładanie „heteroseksualnych” rodzin, co nie przeszkadzało jednoczesnemu utrzymywaniu kontaktów homoseksualnych. Po upadku dyktatur komunistycznych w latach dziewięćdziesiątych w państwach Europy Środkowo-Wschodniej nastąpiło ujawnianie się osób orientacji

FOT. Z WYDZIAŁU

ry zawodowej lub nawet drugorzędne. Z kolei w życiu rodzinnym znacznie wzrosła rola mężczyzn. Niemal wszyscy referenci podkreślali, że przemiany społecznej roli kobiet i mężczyzn dokonały się w Europie Środkowo-Wschodniej na tyle szybko, iż świadomość społeczna nie „nadażyła” za nimi. Duża część społeczeństw naszej części kontynentu europejskiego nie chce przyjąć zachodzących zmian społecznych do świadomości.

Dużą popularnością uczestników konwencji cieszyły się również sekcje, w trakcie których omawiano sytuację osób orientacji homoseksualnej w Europie Środkowo-Wschodniej. Referenci byli zgodni, iż dyktatury komunistyczne były ustosunkowane niechętnie lub nawet wrogo do homoseksualistów. Systemy te starały się wymusić na swych społeczeństwach wysoką prokreację. Mało wydajna gospodarka potrzebowała pracowników, a armia żołnierzy. Każda grupa społeczna, która odcinała się od prokreacji była więc uważana za wroga i zwalczana. W niektórych

homoseksualnej i dążenie do społecznej emancypacji. Wywołało to ogromny szok w społeczeństwach, które dotychczas nie zdawały sobie niekiedy sprawy z istnienia takiej orientacji lub były przekonane o zupełnie marginalnym charakterze tego zjawiska. Naturalne skądinąd dążenie osób orientacji homoseksualnej do emancypacji społecznej jest odbierane przez dużą część społeczeństwa jako swoisty atak na własne wartości.

Zdaniem referentów „nienadążanie” świadomości społecznej za dokonującymi się szybko przemianami w zakresie pozycji społecznej kobiet oraz osób orientacji homoseksualnej, czy szerzej LGBT, stanowi aktualnie jeden z głównych problemów społecznych państw Europy Środkowo-Wschodniej. Zjawisko to występuje we wszystkich państwach regionu chociaż z różnym natężeniem. Zdaniem niektórych referentów jest to nawet problem poważniejszy niż kwestie natury gospodarczej, bowiem w tej dziedzinie nastąpił w Europie Środkowo-Wschodniej dosyć dynamicz-

ny rozwój po upadku komunistycznych dyktatur i materialny poziom życia społeczeństw tych krajów znacznie wzrósł. Przemiany świadomości społecznej utrudnia fakt, iż część sił politycznych w Europie Środkowo-Wschodniej wykorzystuje społeczne stereotypy dotyczące kobiet i osób orientacji homoseksualnej w propagandzie politycznej. Mobilizują one swój elektorat pod hasłem obrony społeczeństwa, którego w rzeczywistości już nie ma.

Honorowym gościem uczestników konwencji ASEES był Prezydent RP Lech Wałęsa, który wygłosił wykład poświęcony przemianom w Europie Środkowo-Wschodniej w latach dziewięćdziesiątych XX w. Tłumaczył, iż politycy Zachodu nie byli w tym okresie zainteresowani rozpadem imperium radzieckiego. Starali się pomóc ostatniemu przywódcy Związku Socjalistycznych Republik Radzieckich (ZSRR) Michajłowi Gorbaczowowi w ocaleniu „bloku komunistycznego”. Przywódcy Zachodu obawiali się, że imperium radzieckie, w „przedśmiertnych drgawkach” może sięgnąć po broń atomową, a w Europie Środkowo-Wschodniej zapana anarchia. Szczególnie obawiali się - zdaniem Lecha Wałęsy - rozpadu ZSRR politycy zachodniemieccy. Zdawali sobie sprawę, że w przypadku wybuchu wojny ich kraj znajdzie się niejako na „linii frontu”. Przeraziła ich także perspektywa zjednoczenia obu państw niemieckich. Uważali, że Republika Federalna Niemiec (RFN) będzie musiała niejako wziąć na swe utrzymanie biedną Niemiecką Republikę Demokratyczną, co doprowadzi zachodniemiecką gospodarkę do głębokiego kryzysu. Imperium radzieckiego nic już jednak ocalić nie mogło. Wystąpienie Lecha Wałęsy wywołało ożywioną dyskusję.

Uczestnicy konwencji ASEES mieli możliwość zwiedzenia San Francisco. Szczególne wrażenie wywarł na zwiedzających słynny most wiszący nad cieśniną Golden Gate, będący jednym z symboli USA. Wzniesiona w 1937 r., w stylu art déco potężna konstrukcja przetrwała wiele trzęsień ziemi, a także huraganowe wiatry nadciągające z Pacyfiku. Symbolem miasta jest również Alcatraz - niewielka skalista wyspa pośrodku Zatoki San Francisco z gmachem nieczynnego obecnie więzienia, w którym odbywali niegdyś wyroki najniebezpieczniejsi przestępcy w USA. Turystom zwiedzającym San Francisco rzuca się w oczy duża ilość bezdomnych na ulicach. Ich liczba zwiększa się w godzinach wieczornych. Zjawisko to może wydać się dziwne w sytuacji kiedy San Francisco jest zaliczane do najbogatszych miast w USA. Niemniej statystyczna zamożność miasta nie likwiduje zjawiska biedy. Obecność dużej liczby dobrze zarabiających mieszkańców skutkuje wzrostem cen. San Francisco jest drogim miastem, które nie może jednak obyć się bez nisko kwalifikowanej i tym samym nisko wynagradzanej „klasy pracującej” (sprzątacze, ekspedienty, kierowcy itp.). Wysokie ceny nieruchomości powodują, że nisko wynagradzanych pracowników nie stać nie tylko na zakup, ale nawet na wynajem jakichkolwiek mieszkań. Noce spędzają więc nieraz w schroniskach dla bezdomnych lub po prostu na ulicy, jeśli nie znajdą miejsca w schronisku. Część z nich ulega z czasem degeneracji, popadając w alkoholizm lub narkomanie. Problem bezdomności mogłaby częściowo rozwiązać odpowiednia polityka socjalna. Jednak polityka socjalna nie jest najmocniejszą stroną USA, przy wszystkich zaletach tego państwa.

Bohdan Halczak

Ogólnopolskie Seminarium Naukowe

4 grudnia 2019 r. na Wydziale Prawa i Administracji odbyło się Ogólnopolskie Seminarium Naukowe *Praktyczne i teoretyczne problemy procesowego prawa karnego skarbowego z perspektywy XX lat obowiązywania Kodeksu karnego skarbowego*, zorganizowane przez Katedrę Prawa Karnego i Postępowania Karnego Instytutu Nauk Prawnych Uniwersytetu Zielonogórskiego.

Tegoroczne Seminarium jest już drugim wydarzeniem naukowym poświęconym problematyce prawa karnego skarbowego, jakie zorganizowała Katedra w ostatnim czasie. Pierwszym przedsięwzięciem dotyczącym tych właśnie zagadnień była Ogólnopolska Konferencja Naukowa zatytułowana *Problematyka obrotu nierzetelnymi fakturami w świetle prawa karnego materialnego i procesowego*, która odbyła się 19 kwietnia 2018 r. Na podkreślenie zasługuje, że właściwa interpretacja oraz stosowanie przepisów prawa karnego skarbowego nastrożają wielu trudności w praktyce, stąd też w zeszłorocznej konferencji wzięło udział w roli słuchaczy kilkudziesięciu adwokatów i innych przedstawicieli praktyki prawniczej. Wysoki poziom ekspercki zaproszonych referentów zaowocował tym, iż pisemne wersje wygłoszonych referatów oraz opracowania gości przyjęły postać monografii publikowanej w renomowanym wydawnictwie prawniczym (*Problematyka obrotu fakturami wystawionymi w sposób nierzetelny. Zagadnienia prawa karnego materialnego i procesowego* pod red. S. Kowalski, H. Paluszkiwicz, O. Włodkowski, C.H.BECK, Warszawa 2019).

Okazją dla organizacji tegoroczego Seminarium był upływ 20 lat obowiązywania Kodeksu karnego skarbowego, co szczególnie inspiruje do prób oceny przyjętego przez ustawodawcę modelu postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe oraz potrzeb jego reformy. Podobnie jak w przypadku konferencji tak i tym razem pomysłodawcy tej naukowej debaty zadbał, aby wzięli w niej udział specjaliści, których zainteresowania badawcze koncentrują się na tym obszarze. Zamierzeniem organizatorów było bowiem zebranie takich wystąpień, które miałyby charakter problemowy, oferując słuchaczom pewną wizję całych konstrukcji normatywnych, zdecydowanie wykraczając poza omówienie warstwy tekstualnej obowiązujących przepisów.

Zaproszenie do udziału w Seminarium w charakterze prelegentów przyjęli znakomici znawcy tematyki prawa karnego skarbowego. W programie seminarium znalazły się następujące referaty:

- prof. dr hab. Hanna Paluszkiwicz, Uniwersytet Zielonogórski - *Kodeks karny skarbowy - czy spełnił oczekiwania?*
- prof. UJ dr hab. Andrzej Światłowski - *Procedura skarbowa a powszechna: podporządkowanie czy dialog?*
- prof. UŚ dr hab. Jarosław Zagrodnik - *Rozbrat z subsidiarnością prawa karnego skarbowego. Uwagi na tle projektowanych zmian Kodeksu karnego skarbowego*
- dr Tomasz Razowski - *Konstrukcja odpowiedzialności posiłkowej z perspektywy dwudziestolecia obowiązywania Kodeksu karnego skarbowego oraz potrzeb współczesności*
- dr Olaf Włodkowski - *Szczególni uczestnicy postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe a cele, zasady i funkcje procesowego prawa karnego skarbowego*

—r.pr. Dobrochna Owsicka - *Czy dualny model oskarżania w sprawach o przestępstwa skarbowe oraz wykroczenia skarbowe wymaga korekty?*

Wygłoszonym referatom towarzyszyła ożywiona dyskusja nad: aktualnym modelem postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe, funkcjami procesowego prawa karnego skarbowego w szczególności

funkcją egzekucyjną, dualizmem organów postępowania; statusem procesowym szczególnych stron i uczestników tego postępowania. Problematyka poruszana podczas Seminarium będzie przedmiotem osobnej publikacji.

Olaf Włodkowski

ZE SPORTU AKADEMICKIEGO

RAFAŁ GĄSZCZAK MISTRZEM ŚWIATA W KICKBOXINGU!

Rafał Gąszczak, kickbokser zielonogórskiej Akademii Sportów Walki Knockout, aktualny Mistrz Europy light contact, w Antalyi (Turcja) sięgnął po swój życiowy sukces - zdobył tytuł mistrza świata seniorów w kickboxingu.

Zielonogórzanin na mistrzostwach świata organizacji World Association of Kickboxing Organizations walczył w formule kick light, w kategorii pow. 94 kg. Rafał Gąszczak w finałowym starciu pokonał przed czasem Węgra Vida Balazsa. Obrońca tytułu mistrzowskiego Słoweniec - Blaž Pomocnik w półfinałowej walce był gorszy od polskiego kickboksera. Mistrzostwa w Antalyi odbywały się w dniach od 23 listopada do 1 grudnia 2019 r.

To już drugi medal mistrzostw świata Rafała Gąszczaka. Miesiąc przed zawodami w Turcji podopieczny trenera Tomasza Paska zdobył srebrny „krażek” w Sarajewie. Tam walczył w wersji light contact.

Zdobyte dwa medale mistrzostw świata seniorów sprawiają, że mijający rok jest dla Rafała Gąszczaka najlepszy w dotychczasowej karierze sportowej. Przed rokiem zielonogórzanin zdobył w Mariborze tytuł mistrza Europy seniorów, również organizacji World Association of Kickboxing Organizations. Z wyliczeń trenera Tomasza Paska wynika, że jego podopieczny w swojej kolekcji trofeów ma też m.in. 22 tytuły mistrza Polski oraz sześć Pucharów Świata. Rafał Gąszczak jest studentem czwartego roku logistyki na Uniwersytecie Zielonogórskim i pracownikiem dużego koncernu eobuwie.pl.

KOCHAM CIĘ POLSKO!

300 osób uczestniczyło w patriotycznym Teście Coopera. W piątek, 8 listopada 2019 r. uczniowie i studenci z Zielonej Góry pokonali dystans około 700 000 metrów.

Impreza „Test Coopera - 12 minut dla wolnej Polski” odbyła się na stadionie Zespołu Edukacyjnego nr 4. Uczestnicy startowali w ośmiu turach z podziałem na kategorie wiekowe. Młodzi biegacze chętnie manifestowali swój patriotyzm. Wielu z nich przywdziało koszulki w barwach narodowych, malowało twarze lub zabrało biało-czerwone flagi czy szaliki.

Po pięciu startach, płytę boiska wypełnili uczniowie pobliskiej szkoły. Równo o godzinie 11:11 został odśpiewany Hymn Polski.

FOT. DAWID PIECHOWIAK

Po hymnie odbyły się kolejne starty. Najlepsi odnotowywali wyniki w granicach 3 200 metrów. Podczas kolejnych prób panowała fantastyczna atmosfera. Po zakończonym biegu na wszystkich czekała woda i ognisko z kielbaskami.

Biorę udział w takim teście po raz drugi. Poprawiłem swój wynik i to jest dla mnie najważniejsze. Warto pracować - mówił jeden z uczestników biegu.

To była druga edycja tegorocznego Testu Coopera. KU AZS Uniwersytetu Zielonogórskiego był w tym roku również organizatorem wiosennej edycji. W dwóch odstępach

udział wzięło ponad 500 osób. Młodzi beneficjenci mogli wziąć udział w wydarzeniu dzięki dofinansowaniu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Lubuskiego oraz Ministerstwa Sportu i Turystyki.

To był naprawdę dobry dzień dla mnie. Najpierw odśpiewałam Mazurka Dąbrowskiego, później przebiegłam test, który zakończyłam wynikiem 2400, więc jest dobrze - z uśmiechem podsumowała uczestniczka biegu.

David Piechowiak

GOSPODARZE ODPLYNĘLI

Wysokim zwycięstwem zielonogórczan zakończył się pojedynek pływacki z reprezentacją gorzowskiego AWF. Zmagania na basenie zainaugurowały rywalizację lubuskich uczelni w roku akademickim 19/20.

Uniwersytet Zielonogórski od samego początku narzucił twarde warunki. W ośmiu konkurencjach indywidualnych, aż sześciokrotnie triumfowali pływacy z Winnego Grodu. Wyścig otwierający zawody zwyciężyła Aleksandra Sobolewska, pokonując na dystansie 50 m stylem dowolnym pięć rywali. Na triumf UZ w klasyfikacji kobiet, udanie odpowiedział reprezentant Gorzowa - Remigiusz Ampulski. Złote medale w konkurencji 50 m stylem klasycznym okupowali zawodnicy z południowej stolicy województwa lubuskiego: Paulina Lach i Filip Beberok. Ten sam dystans stylem grzbietowym w klasyfikacji kobiet najszybciej pokonała weteranka lubuskich zawodów pływackich Anna Porzelska z AWF Gorzów. Wśród mężczyzn nie miał sobie równych Filip Kołodziejki z Uniwersytetu Zielonogórskiego. Zmagania indywidualne zakończyła konkurencja 100 m stylem zmiennym, gdzie na najwyższym stopniu podium stawali również żacy z Grodu Bachusa: Oliwia Gonta oraz Mateusz Kotodziejki.

Szansa na śrubowanie wyniku przez gorzowian jawiła się w sztafetach, jednak i tu zielonogórczanie nie pozostawili złudzeń. Wszystkie cztery wyścigi zwyciężyli z dużą przewagą, ustanawiając końcowy wynik 128:68. Warto nadmienić, że taki rezultat był do tej pory niespotykany. Wcześniejsze edycje charakteryzowały się niebywałymi emocjami. Ubiegłoroczna zakończyła się zwycięstwem Zielonej Góry, zaledwie czterema punktami 89:85.

Uniwersytet Zielonogórski reprezentowali: Sobolewska Aleksandra, Dominiak Natalia, Klemczyńska Magda, Wysokińska Agnieszka, Lach Paulina, Romanowicz Anna, Pieczyńska Zuzanna, Onoszko Magdalena, Babicz Aleksandra, Królak Martyna, Gonta Oliwia, Rożek Martyna, Powroźnik Igor, Kasperczak Kamil, Olejnik Filip, Majskow Patryk, Beberok Filip, Jaworski Filip, Kołodziejki Filip, Yaroshuk Bohdan, Gościński Adrian, Czerniejewski Karol, Kotodziejki Mateusz, Pytel Piotr

Skład AWF Gorzów: Krygiel Małgorzata, Błazik Agata, Rzemieniecka Sara, Ampulski Remigiusz, Kruczyk Adrian, Garstka Paweł, Wiki Patryk, Koterba Adrianna, Orzeł Kami-

FOT. DAWID PIECHOWIAK

la, Pietrzak Sebastian, Diakonów Michał, Poradziński Paweł, Porzelska Anna, Pawlaczek Natalia, Szafkowska Anna, Mruk Maciej, Michta Bernard, Glapiak Oskar, Majchrzak Angelika, Radzińska Roksana, Halagiera Joanna, Müller Maksym, Kulis Mateusz, Grzelak Ryszard.

Zawody pływackie wchodzi w skład cyklu Lubuskich Igrzysk Studentów AZS. Żacy z naszego województwa jeszcze w tym

roku kalendarzowym podejmą rywalizację w siatkówce, tenisie stołowym oraz brydżu. Zwycięstwo w każdej dyscyplinie gwarantuje zdobycze w postaci 3 punktów.

Gorzów 0:3 Zielona Góra

David Piechowiak

AKTYWNI ZIELONOGÓRCZANIE NA PÓŁMETKU PROJEKTU

ZMIANY NA 5 Z PLUSEM!

Zawziętość w stosowaniu diety oraz zapal do pracy przynosi efekty w drugiej edycji projektu Aktywni Zielonogórczanie. Mieszkańcy Winnego Grodu odbyli konsultacje, po których widać spore zmiany.

Trzydziestu pięciu uczestników tegorocznego projektu jest już po półmetku zmagania z niezdrowymi nawykami żywieniowymi. 9 października mieszkańcy południowej stolicy województwa lubuskiego rozpoczęli przygodę w projekcie Aktywni Zielonogórczanie. Każdy z nich otrzymał indywidualny plan żywieniowy oraz bezpłatny, nieograniczony dostęp do zajęć fakultatywnych. Beneficjenci projektu mają do dyspozycji siłownię z trenerem, zajęcia z fitness oraz aquaerobiku.

Rozpiętość wiekowa jest naprawdę imponująca. Najmłodsza uczestniczka w tym roku stała się pełnoletnia, a najstarszy lada moment będzie świętował ukończenie 60 lat.

Podejście naszych podopiecznych jest godne pochwały. Pierwsze, co zauważyłam i najbardziej mnie cieszy, to zmiana mentalna. Przez półtora miesiąca poczyniliśmy ogromny postęp. W trakcie konsultacji rozmawialiśmy przede wszystkim o zdrowych nawykach, jakie udało się zakorzenić - mówi dietetyk projektu - Marzena Pałasz.

FOT. MAREK LEMAŃSKI

W programie udział bierze m.in. małżeństwo, które nawzajem się wspiera. Para zmieniła swoją kuchnię diametralnie, wspólnie uczęszcza na zajęcia, chodzi na długie spacerki. Inni zaś mogą pochwalić się utraconym kilogramem tygodniowo. Najlepsi zgubili już 7 kg! Przed uczestnikami jeszcze miesiąc pracy. Najlepsi zostaną nagrodzeni na zakończenie. Projekt ma na celu ułatwić im start w walce z nadwagą oraz wprowadzić w tajniki zdrowszego stylu życia.

Zadanie jest współfinansowane ze środków Urzędu Miasta Zielona Góra.

David Piechowiak

NOWOŚCI WYDAWNICZE

Aksjologiczne konteksty edukacji szkolnej i pozaszkolnej. Monografia poświęcona pamięci Profesora Wojciecha Pasterniaka, red. naukowa Ewa Pasterniak-Kobylecka, Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2019.

Ze Wstępu:

Jednym z podstawowych zadań procesu wychowania, który przebiega głównie w rodzinie i placówkach oświatowych, jest walka o ocalenie

człowieczeństwa. Wartości są filarem szeroko pojętej edukacji oraz stają się jej celem. Szczególnie te ogólnoludzkie, niezależne od poznającego je podmiotu, jego opinii i postaw. [...]

Wielu uczonych humanistów dawniej i współcześnie podejmuje ważny problem edukacji aksjologicznej, dzięki której możliwy jest wszechstronny rozwój dzieci i młodzieży, także emocjonalny i duchowy. Jednym z pedagogów popularyzujących hasło „wychowania jako poszukiwania wartości” był prof. zw. dr hab. Wojciech Pasterniak (31.01.1935-05.05.2018), któremu dedykowana jest ta monografia. [...]

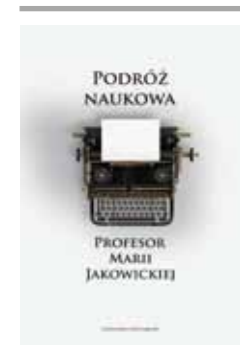
Oddajemy w ręce Szanownych Czytelników publikację zawierającą rozważania uwzględniające szeroki kontekst edukacji aksjologicznej. Współautorzy poszczególnych rozdziałów po-

dejmują dyskusję na temat roli autorytetów w wychowaniu, wspierania rozwoju moralnego, estetycznego, emocjonalnego dzieci i młodzieży w rozmaitych środowiskach. Podkreślają wagę szeroko pojętego wychowania aksjologicznego. [...]

Ewa Pasterniak-Kobyłecka *Wstęp*, [w:] *Aksjologiczne konteksty edukacji szkolnej i pozaszkolnej. Monografia poświęcona pamięci Profesora Wojciecha Pasterniaka*, red. naukowa Ewa Pasterniak-Kobyłecka, Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii Uniwersytetu Zielonogórskiego, Zielona Góra 2019.

Z Wydziału PPIs

Podróż naukowa Profesor Marii Jakowickiej, red. Iwona Kpaczyńska, Marzanna Magda-Adamowicz, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2019, oprawa miękka, B5, s. 174, ISBN 978-83-7842-375-1

Oddajemy w ręce czytelnika monografię, która jest podwójnie szczególna. Przedstawia bowiem życie i naukowe dokonania niezwyklej osoby - prof. zw. dr hab. Marii Jakowickiej, a także jest uczczeniem wyjątkowego jubileuszu 90-lecia życia i 70-lecia pracy zawodowej. Profesor Maria Jakowicka

była związana ze środowiskiem zielonogórskiej pedagogiki, tu bowiem rozwijała swoją naukową aktywność, od początków lat 70. XX wieku. Współtworzyła również młodą uczelnię - Wyższą Szkołę Pedagogiczną im. T. Kotarbińskiego, która powstawała w Zielonej Górze jako główny w regionie ośrodek kształcenia nauczycieli na poziomie wyższym. Tworzyła także zespoły badawcze w dziedzinie pedagogiki, nawiązując liczne kontakty naukowe z innymi ośrodkami uniwersyteckimi w Polsce i za granicą. Pracowała zarówno z młodymi adeptami nauki, jak i z uznanymi już badaczami.

[Ze Wstępu]

Wybrane elementy zarządzania kryzysowego w administracji państwowej i samorządowej na podstawie wytypowanych województw (wydanie II uzupełnione), Krzysztof Graczyk, Grzegorz Nakielski, Tadeusz Tabacznik, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2019, oprawa miękka, B5, s. 232, ISBN 978-83-7842-395-9

Współcześnie, funkcjonowanie wielu sfer administracji publicznej, a w jej ramach struktur zarządzania kryzysowego, jest uzależnione od ilości i jakości informacji, sprawności środków technicznych i programowych informatyki. Jest to spowodowane przede wszystkim dynamiką oraz ilością zachodzących zjawisk, procesów i wynikającym z tego wzrostem zapotrzebowania na informacje - podstawie, których są podejmowane są działania. Zarządzanie kryzysowe (ZK) jest procesem informacyjno-decyzyjnym. Trudnym, wręcz niemożliwym jest skuteczne funkcjonowanie systemu zarządzania kryzysowego w Polsce, w tym też na szczeblu gminy/powiatu, bez sprawnego, efektywnego systemu kierowania. Wynika to z mnogości uczestników systemu ZK oraz w znacznej mierze, nieprzewidywalności i związanym z tym wprost - deficytem czasowym. To z kolei wymusza stwierdzenie, że wspomaganie informacyjne procesów

decyzyjnych jest tym elementem całego systemu zarządzania kryzysowego, od którego zależy w zdecydowanej mierze jego sprawne i efektywne działanie.

[Ze Wstępu]

Adam W. Bydalek, Waldemar Wolczyński, *Analiza zjawisk koagulacji, redukcji i krystalizacji miedzi drogą do nowej technologii*, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2019, oprawa miękka, B5, s. 196, ISBN 978-83-7842-390-4

W wyniku prowadzenia procesu w piecu szybowym lub zawieszinowym powstaje, oprócz kamienia miedziowego lub miedzi blister, żużel zawierający od 1,5% do nawet 15% miedzi, który jest kierowany do pieców elektrycznych w celu odmiedziowania lub kierowany

do początku procesu wytarzania materiałów wsadowych - do pieca szybowego lub nawet do etapu flotacji. Odpadowe materiały składowane obecnie na hałdach lub przerabiane na podsypki pod drogi zawierają co najmniej 0,6% miedzi, dochodząc często do wartości 0,8, a nawet do 1%. Podstawą do opracowania monograficznego dotyczącego analizy zjawisk koagulacji, redukcji i krystalizacji miedzi w nowej technologii odmiedziowania żużli poprocesowych są przesłanki wynikające z analizy dotychczas stosowanych technologii odzyskiwania miedzi z takich żużli [1-4], z badań własnych dotyczących procesów ekstrakcyjnych, w tym odmiedziowania żużli, odcynkowania popiołów i wzbogacania rudy, oraz wynikające z podstaw fizykochemii procesów metalurgicznych.

[Ze Wstępu]

„Thalloris. Philologische Studien, Philological Studies, Études philologiques”, Herausgegeben von Cezary Lipiński und Wolfgang Brylla, Oficyna Wydawnicza UZ, Zielona Góra 2019, oprawa miękka, B5, s. 250, ISSN 2543-8689

Denkt man den Gedanken Einsteins, der im Nationalismus eine „Kinderkrankheit, sozusagen die Masern der Menschheit“ sah, weiter, so darf man sich über die Hartnäckigkeit wundern, mit der sich die Menschheit immer wieder gegen das Herauswachsen aus

den Kinderschuhen sträubte. Nach den Gräueln des Zweiten Weltkrieges und dessen weltverändernden Konsequenzen hoffte man, das Schreckgespenst des Nationalismus ein für allemal vom Tisch zu haben, besonders weil der politische Ost-West-Konflikt es zunächst in den Untergrund trieb. Der Wind der Freiheit, der Ende der 1980er Jahre den Zerfall des Ostblocks herbeiführte, legte aber im Nachhinein auch die lange verdeckten Animositäten und offenen Rechnungen des Unrechts bloß. Der Weg zu blutigen Kriegen auf dem Balkan war frei. Wenig später hat die sich vertiefende Krise der europäischen Institutionen, begleitet von der Frustrationswelle infolge der Weltwirtschaftskrise, im neu angebrochenen Millennium Wasser auf die Mühlen diverser populistisch-nationalistischer Gruppierungen geleitet. Aus der Latenz gerissen wurden sie nun in vielen Ländern zum wichtig(st) en Politik bestimmenden Faktor.

[Fragm. Editorial]

zebrała Ewa Popilka
Oficyna Wydawnicza

Stanisław Ryszard Kortyka, Kamienie rzymskie VI, 2017, olej, płótno, 60 x 70cm

konkurs

na Kartkę Bożonarodzeniową
2019

